XXXII. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1976. JÚNIUS 17.

Ludas Matyi

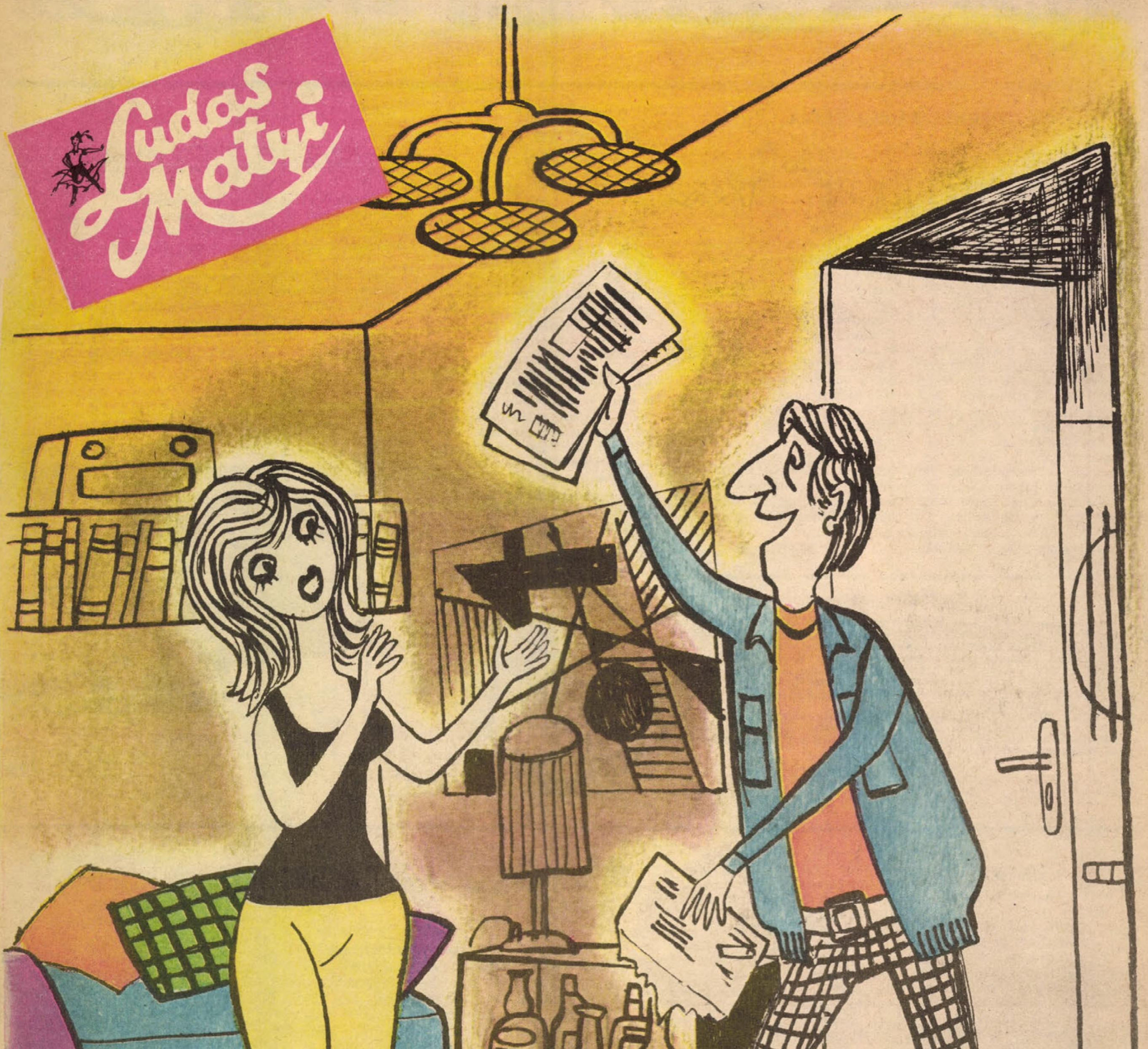

Várnai György rajza

— Megjött a valutaígérvény a banktól. Most már csak forintígérvény kell a szüleinktől...

KEDVES LUDAS!

FEKETE BÜROKRÁCIA

Május első napjaiban tragikus esemény történt a Széchenyi fürdőben. T. Margit, egy 77 éves, beteges nő tragikus hirtelenséggel meghalt. A Lenhossék utcai egyetemi bonctani intézetbe szállították. T. Margit évtizedek óta egyedül élt VI. kerületi lakásában, két testvére lakott Óbudán, akikkel kéthetenként szokott találkozni.

Május 24-ig hiába várták Óbudán T. Margit jelentkezését, ugyancsak idős testvérei aggodalmukban keresni kezdték. Előbb a lakásán, azután a mentőknél, a rendőrségen, az ágynyilvántartóban. A körzeti orvosnál is érdeklődtek, de mindenütt hiába. Végül eljutottak a Lenhossék utcai intézetbe, s kiderült: T. Margit ekkor már több mint három hete ott feküdt. Noha kézitáskájával s benne irataival került oda, az intézet sem a hozzátartozókat, sem a lakóhely szerint illetékes szerveket nem értesítette, sőt: több mint három hét után ismeretlen halottként akarta eltemettetni T. Margitot, jóllehet személyazonosságát megállapították.

Amikor a hozzátartozók megkérdezték, miért nem értesítettek legalább T. Margit lakóhelyén valakit, ezt a választ kapták: „Nem volt nyomtatvány, amin értesíteni szoktunk. Tessék intézkedni, különben mi temettetjük el."

Tehát nem volt nyomtatvány ... És levélpapír, levelezőlap, telefon sem volt? Egy bizonyos: lelketlen közömbösség — az volt!

(p. l.)

METSZŐOLLÓ

Vásároltam a Budapesti Kéziszerszámáru-gyár (Bp. XIII., Hun u. 4.) által készített „Badacsonyi" márkájú metszőollóból. Rövid idő után teljesen használhatatlanná vált. Április közepén ajánlott csomagban visszaküldtem a készítő üzemnek azzal a kéréssel, javítsák meg a készítményüket, hogy funkciója szerint használható legyen, s címemre szíveskedjenek visszaküldeni, vagy ha nem lehet használhatóvá tenni, dobják a kukába, mert én sem tudok vele mást tenni.

Mind a mai napig nem kaptam egy sor válaszlevelet sem, se az ollót nem kaptam vissza. Ezért úgy gondolom, hogy a gyártó vállalat kiállította saját gyártmányairól a minőségi bizonyítványt, és beledobta a metszőollót a kukába.

Abonyi Gyuláné,
1142 Bp., Ráskay L. u. 48.

EGY ÓBUDAI HÁZ PANASZAI

A nevem: Folyamőr utca 9. s én vagyok az Óbudai Szeszgyár második udvara. Öreg vagyok, és vendégszerető. Hozzám éjjel-nappal szabad a bejárás, mert kapum nincs. Udvarom gidres-gödrös, balesetveszélyes. Lakásaim egy részében már penészes a padló, a falak nedvesek. A parketta közeiben kedvére falatozhat a szú. A salétromos falak egy része süllyed is, erre vall a sok repedés. Talán a szeszgyár éjszakai gőzölgéseitől még be is rúgnak a falak.

Jó lenne, ha a III. kerületi tanács sürgősen megvizsgáltatna és gyógyításomat is elrendelné, mielőtt végleg összeomlanék.

(f. i.)

FÖLDALATTI BUZGALOM

Ó, halhatatlanság, hírnév és dicsőség,
nem pályázom rátok, a babérkoszorút
könnyű mozdulattal átengedem másnak,
lelkemből a becsvágy már régen kiszorult!

S nagy elődök után silány epigonként
kiáltom fülébe azoknak, kik resten
szemlélik százezrek gyötrő problémáját:
kevés az utcai W. C. Budapesten!...

Szilágyi György

MEGSZÁLLOTT VÁROSRENDEZŐK

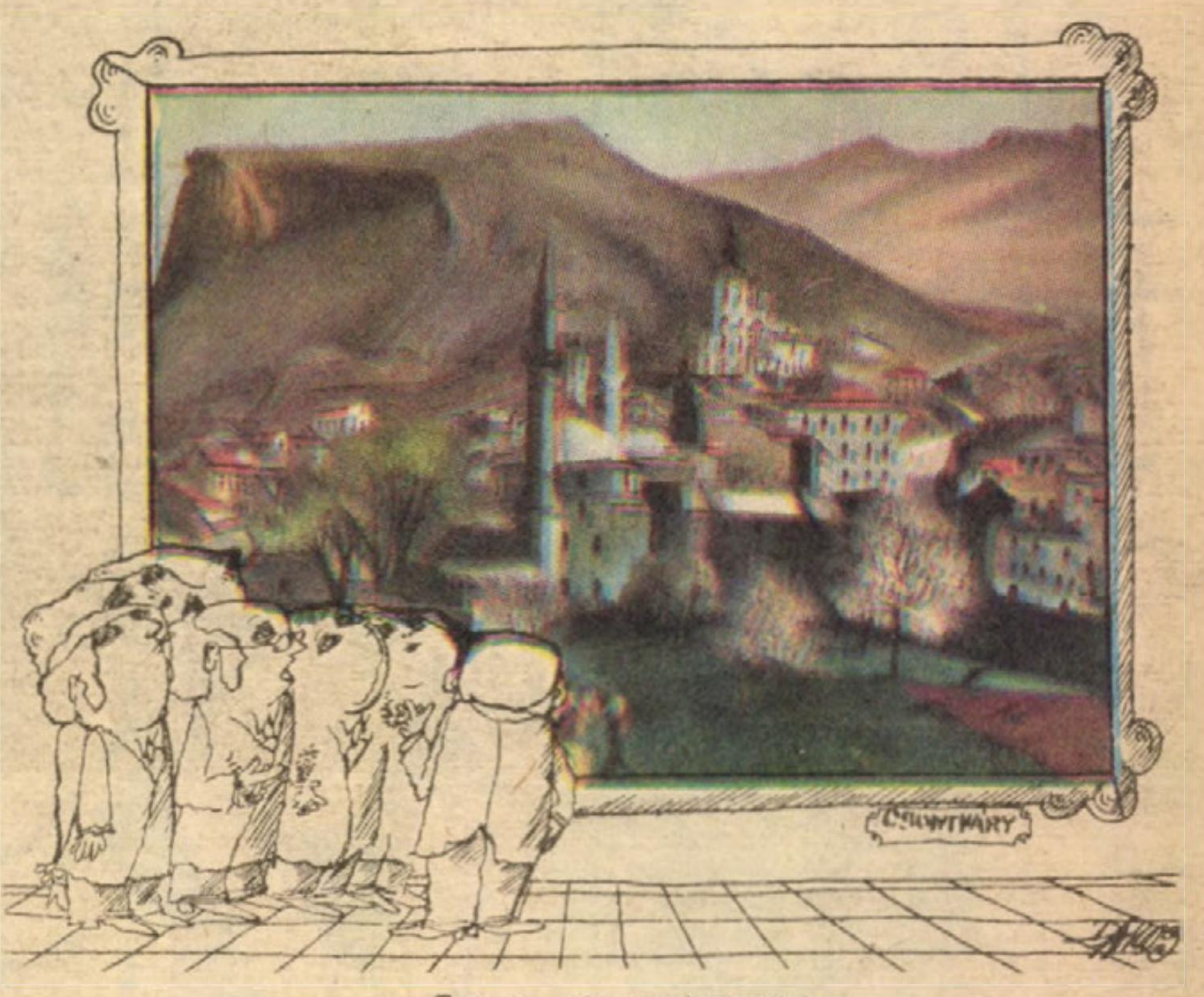

– Ezt is átrendezzük!

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

A 17. számukban megjelent Túra-tortúra című cikkükre válaszolva közöljük: a kiránduló autóbusz- és villamosviszonylatok utasforgalmát állandóan figyeljük, s az időjárásnak megfelelően, a hétvégeken több kocsit indítunk. A Moszkva térről induló buszok számát május 1-től 19 kocsival sűrítettük.

Sáfrán Andrásné
a BKV
Panaszirodájának
vezetője

*

A 16. számukban közzétett Váci úti panaszkönyv észrevételét megvizsgáltuk s megállapítottuk, hogy a Phőnix ház körül csakugyan szabálytalanul parkolnak a gépkocsik a járdán. Levélben kértük a XIII. ker. rendőrkapitányságot, fokozott ellenőrzéssel számolja fel a gyalogosközlekedést akadályozó szabálytalanságot.

Kovács Zoltán
Fővárosi Tanács
csoportvezető-főmérnök

Levelesládánkból

„Illendő dolognak tartom, hogy ne csak panaszkodjuk Önöknek, hanem azt is közöljük, ha a kifogásolt minőség megjavult. Azaz: nem panaszkodom többé a pezsgő fenyőfatablettára, amely egy ideig nem pezsgett — most már ismét pezseg" — írja Irinyi Kálmánné (1131 Bp., Mosoly u. 36.).

Zinner Pálné (1157 Bp., Hevesi Gyula u. 31.) pedig az Újpalotán, a Zsókavár utcában nemrég megnyílt Csemege bolt vezetőjét és eladóit dicséri a bő választékért, a készséges, udvarias kiszolgálásért. Annyi, boltokat illető panasz után jólesik olvasni az ilyen sorokat.

Két panaszos levél érkezett

a közvilágítás

ügyében. Kovács Jenő Mátészalkáról írja, hogy esténként hol az egyik, hol a másik utcán nem ég a villany. A nóta szerint hajdan gyászban volt, most pedig sötétségben van Mátészalka, ami veszélyezteti a közlekedés biztonságát éppen a legforgalmasabb utakon.

R. L. Zuglóból panaszolja, hogy a XIV. ker. Kalapács utca és Derkay utca sarkán tartósan alszanak a lámpák.

Englóner Erika (1116 Bp., Hengermalom u. P/4.) örömét, hogy ezen a lakótelepen gyermekjátszótér épül, megkeseríti, hogy annak talaját betonnal öntik fel. „Vajon melyik betonfejben születik meg az ilyen gondolat? Az ember szívverése is eláll, ha elképzeli, hogy a játszótér két örökforgó hengerén egyensúlyozó kisgyerek esetleg leesik róla és hanyattvágódik a betonon ... Úgy tudom, cementhiány van, a fűmag viszont nem hiánycikk. A játszóterecskét még építik, még nem adták át" — hangzik levélírónk S. O. S. jelzése.

Színház és stadion

Csakugyan nem mindennapi eseten döbbent meg D. E. budapesti olvasónk. Delibes Sylvia című balettjét nézte az Erkel Színházban, s a szomszédos székeken egy fiatal házaspár ült — csecsemővel. Egyetlen szerencse, hogy a pici egyszer sem sírt fel, viszont szülei előadás közben pelenkázták. Jogos levélírónk kérdése: hogyan engedhetnek be csecsemőket színházi nézőtérre?

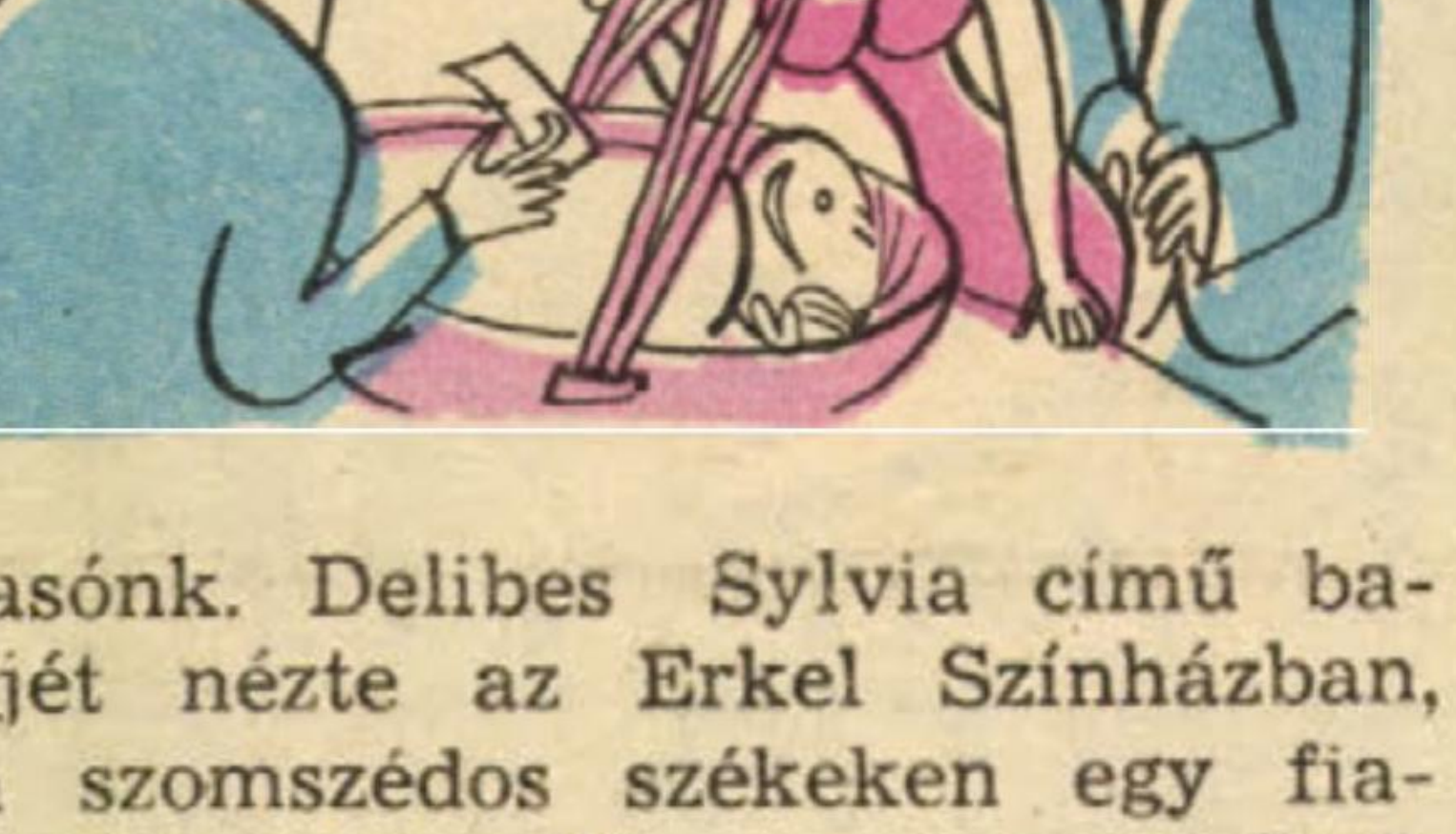

Amiként Humpó Sándor zalaegerszegi levélírónk panasza is jogos: a ZTE lelátójára, a ZTE—SBTC mérkőzésre sokuknak ugyanarra a helyre szóló jegyet adtak ki. Olvasónk a mérkőzés kezdetéig emiatt ötször volt kénytelen ülőhelyet változtatni, s vele együtt szaladgált sok ember ide-oda a lelátón, hogy helyet találjon magának: az egész szektorban két-két jegyet írtak egy-egy ülőhelyre. (Mindenesetre a végén tompábban fájt a zalaegerszegi szurkolók sebe, mert győzött a csapatuk.)

Kertiszéket

— csővázasat, vagy fából készültet, összecsukhatót, vagy akár össze nem csukhatót — hetek óta hiába keres Budapesten és vidéki városokban Nagymihály Lászlóné (1146 Bp., Május 1. út 24/a), sehol sem kap. Egyre több a hétvégi ház, a nyaraló az országban, nő a kereslet, akkor hát miért nem gyártanak, vagy miért csak keveset? — kérdezi.

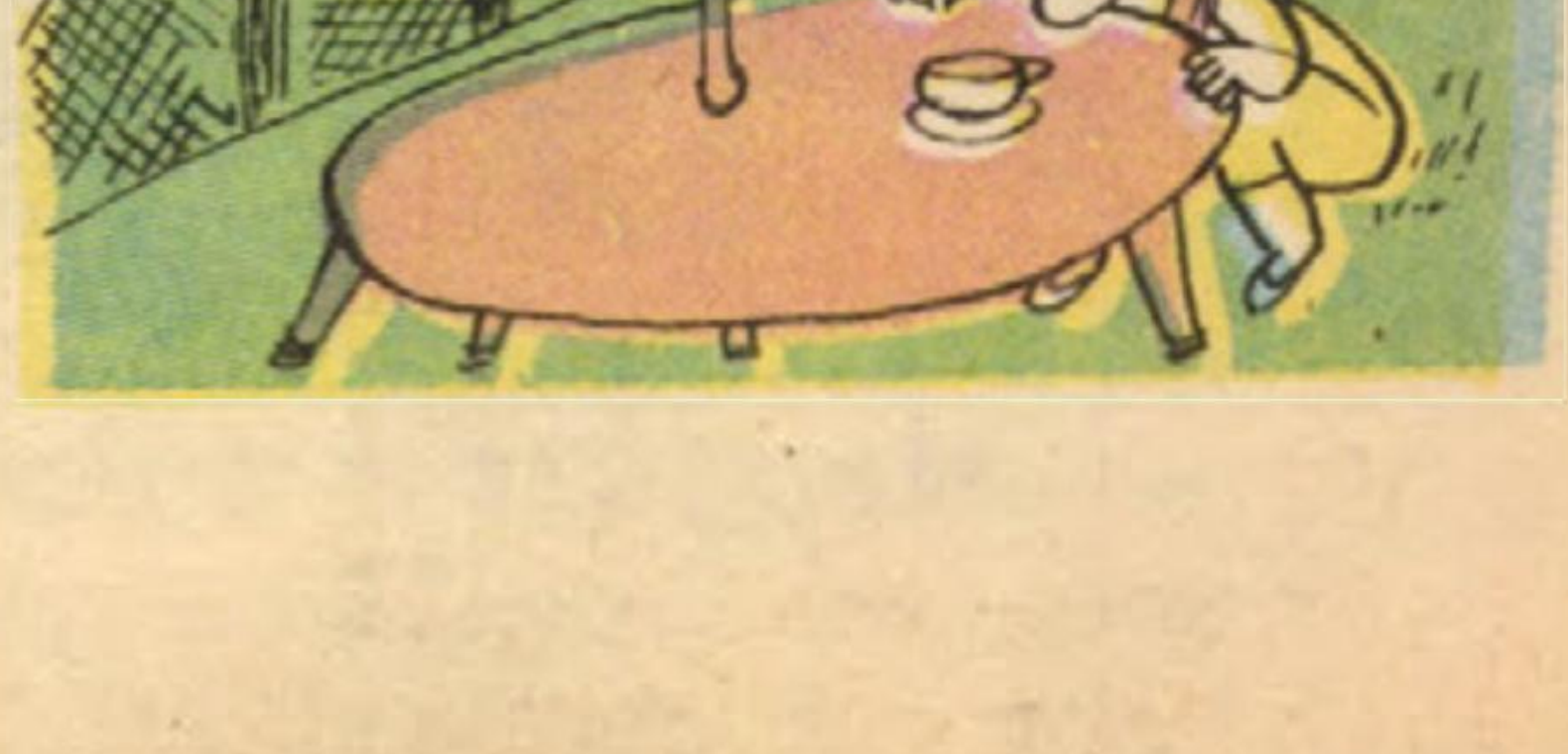

FONTOSAK ÉS NEM FONTOSAK

Valamelyik reggel, mint szokásom, borotválkozás közben hallgattam a rádiót. Semmi különös nem hangzott el, csupa hétköznapi szelíd rutinhír, politikai gyilkosság, emberrablás, fegyveres intervenció, mígnem a következő (nem szó szerint idézett) szöveg ütötte meg a fülemet:

— Egy hallgató kérdéssel fordult hozzánk — mondta a riporter —, mi az oka annak, hogy egyes filmeket a mozik felemelt helyárakkal játszanak.

— Ez az én kérdésem is! — dobbant meg a szívem és lázasan folytattam a szappanozást.

— Megkérdeztük az illetékes személyt — folytatódott a riport —, csakugyan, miért drágább a belépőjegy az egyik filmhez, mint a másikhoz...

Az illetékes személy magyarázata pedig hangzott a következőképpen. Ugyebár a helyzet hasonlít a könyvek árának megállapításánál követett elvekhez. Vannak ugyebár könyvek, amelyeknek irodalmi értéke csekély, de ára magas, mint például a megboldogult Agatha Christie írásai. Ha a közönség ugyebár Agatha Christie-t akar olvasni, ám fizesse meg. Csak így lehetséges, hogy ebből a pénzből kis példányszámú, de irodalmilag becses műveket — például szép versesköteteket — kiadhassanak.

Ez az a pont, ameddig tökéletesen követni tudtam az illetékes személyt, mert ezzel magam is egyetértek. De, ugyebár, mi van a filmekkel?

Nos, a filmekkel az a helyzet — folytatta, mintha csak velem, a borotválkozóval akarna párbeszélni —, hogy itt is egyes (most megpróbálok én, N. S., szó szerint idézni) „közművelődésileg kevésbé fontos filmekre" magasabb belépődíjakat állapítunk meg, hogy ebből segítsük a fontos filmek forgalmazását...

Azt a mindenit, de megszaladt a penge... Majdnem levágtam a fülemet, bár alig hiszem, hogy kár lett volna érte, utóvégre közművelődésileg nem fontos fülről van szó, az a nagy hibája, hogy még borotválkozás közben is illetékes személyek nyilatkozatát hallgatja. Hallgatja, de nem érti...

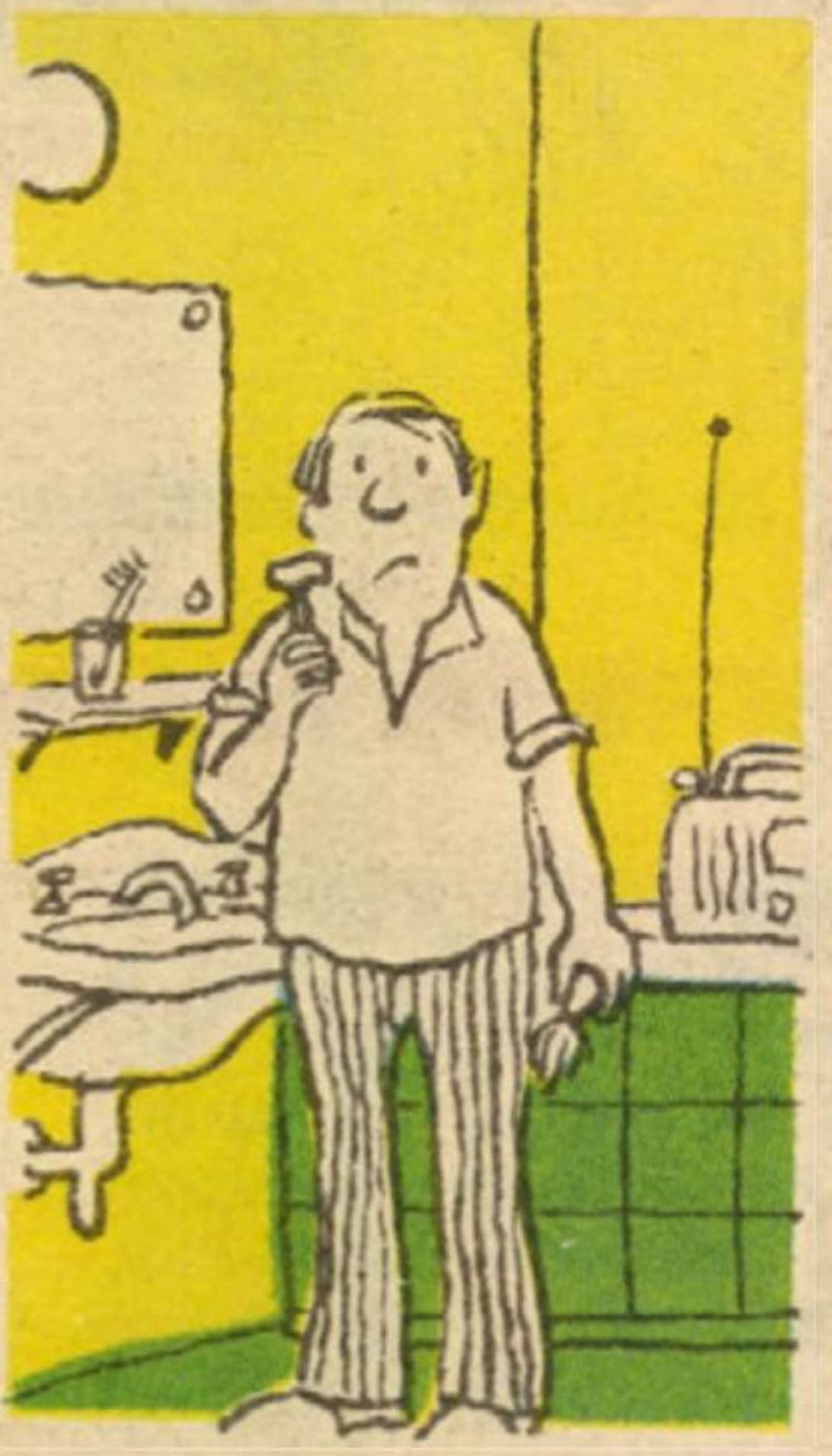

Hogy is van ez? Azok a filmek, amelyeket a közönség nem látogat, azokat nem is látja. Bármily fontosnak tartassanak is azok, bajosan szolgálhatják a közművelődést, mert azok magyarán szólva rossz filmek. A rossz filmek viszont nem fontos filmek. Rossz filmekre költeni a „közművelődésileg kevésbé fontos filmeken" megnyert pénzt, nem túlságosan célra vezető dolog.

Kivéve... Ha a közművelődésileg nem fontos filmek tényleg nem fontosak közművelődésileg, mert akkor csak annyi történik, hogy az egyik nem fontos film pénzét a másik nem fontos filmre költik. Csakhogy szerény megfigyelésem szerint a drága beléptidíjas filmek sok esetben egyáltalán nem krimik, ponyvák, detektív vagy western sztorik, tehát olcsó giccsek, hanem szuggesztív hatású, társadalmi mondanivalót hordozó, jó értelemben izgalmas, lebilincselő filmek. Egyetlen bűnük, hogy sikerfilmek is. Ettől még éppenséggel fontosak is lehetnének...

Tulajdonképpen nem értem, mit várnak a nem fontos filmeknek a megadóztatásától...

Nem értem... nem értem...

Aztán egyszerre csak, mintha villám hasítana át a sötét égbolt kárpitján. Már értem!

Az elgondolás talán a következő. A kedves mozinéző megmustrálja a műsort és kiválaszt magának egy nem fontos filmet. Odamegy a pénztárhoz, ámde kiderül, hogy a jegy 10 forinttal drágább, mint a szomszédos moziban, hol egy fontos, de unalmas filmet adnak. A néző imígyen kiált fel az ő lelke mélyén: „Hát lopom én a pénzt?! Inkább megnézem azt a fontos, ámde unalmas filmet, megtakarítok vele egy tízest és a tetejébe jól kialszom magam..."

Mivel pedig az alvás hozzásegíti a szervezetet a regenerálódáshoz, mert a kipihent ember munkaképesebb, sőt több energiája marad az olvasásra, tanulásra, az önképzésre, ilyen értelemben mégiscsak igaz, hogy a fontos filmek preferálása a közművelődést szolgálja.

Novobáczky Sándor

A MADÁRETETŐ

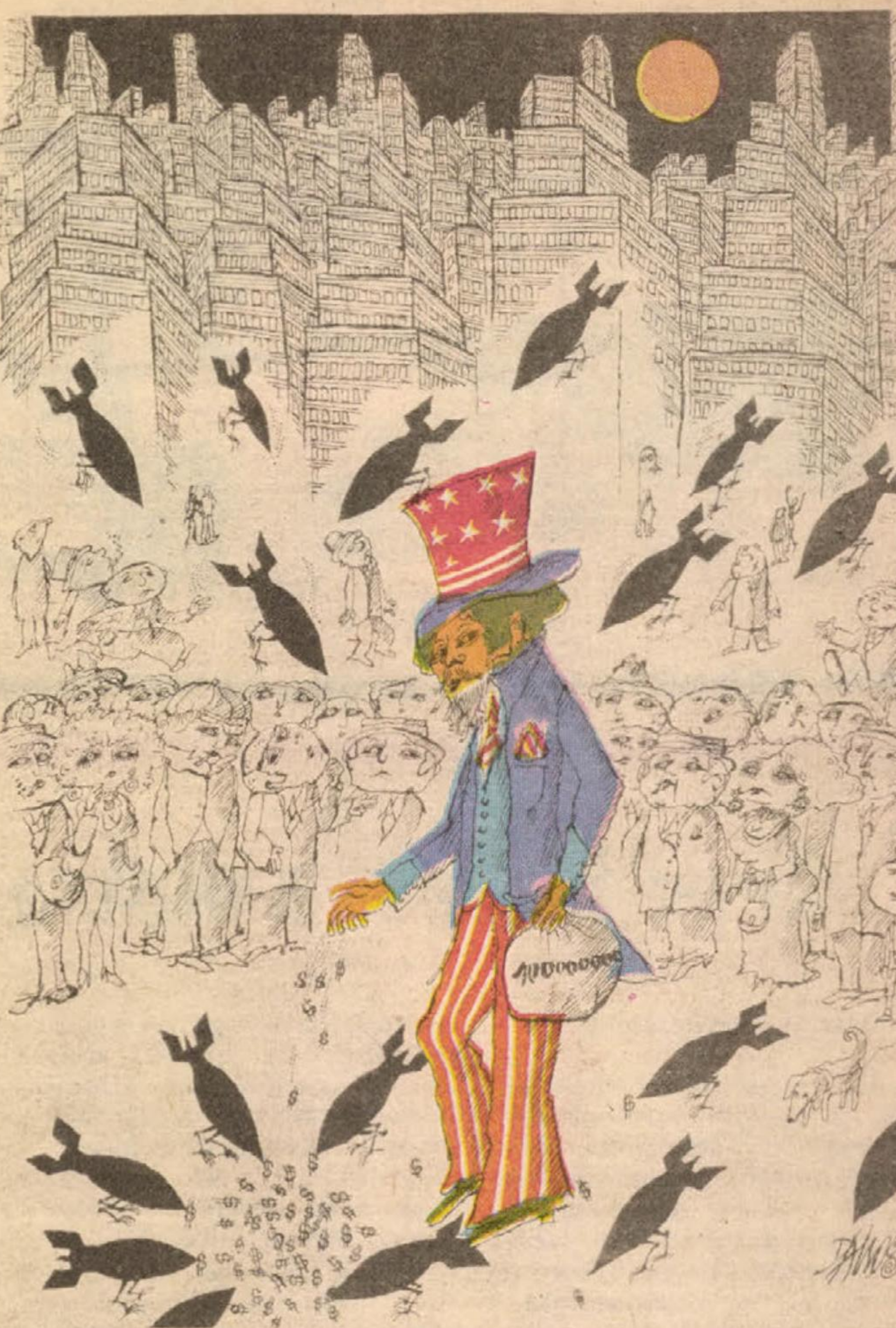

Dallos Jenő rajza

HALLOTTUNK EGY VICCET

Robog az iskolabusz az amerikai országúton. A kocsi belsejében nagy verekedés folyik a néger és a fehér gyerekek között. A sofőr megállítja a kocsit, kiszállítja a gyerekeket és oktatni kezdi őket:

— Micsoda butaság az, hogy ilyesmin összeverekedtek! Vegyétek tudomásul, hogy nálunk egyenlőség van, mindenki teljesen egyforma. Ne legyen köztetek nézeteltérés amiatt, hogy az egyik fehér, a másik fekete. Vegyük úgy, hogy mindannyian egyszínűek vagyunk. Mondjuk kékek Rendben van?

— Rendben! — kiáltják kórusban a gyerekek.

— Na, akkor szálljatok vissza a kocsiba, szépen. Előbb a világoskékek, azután a sötétkékek...

HOLDKÓROSSÁG

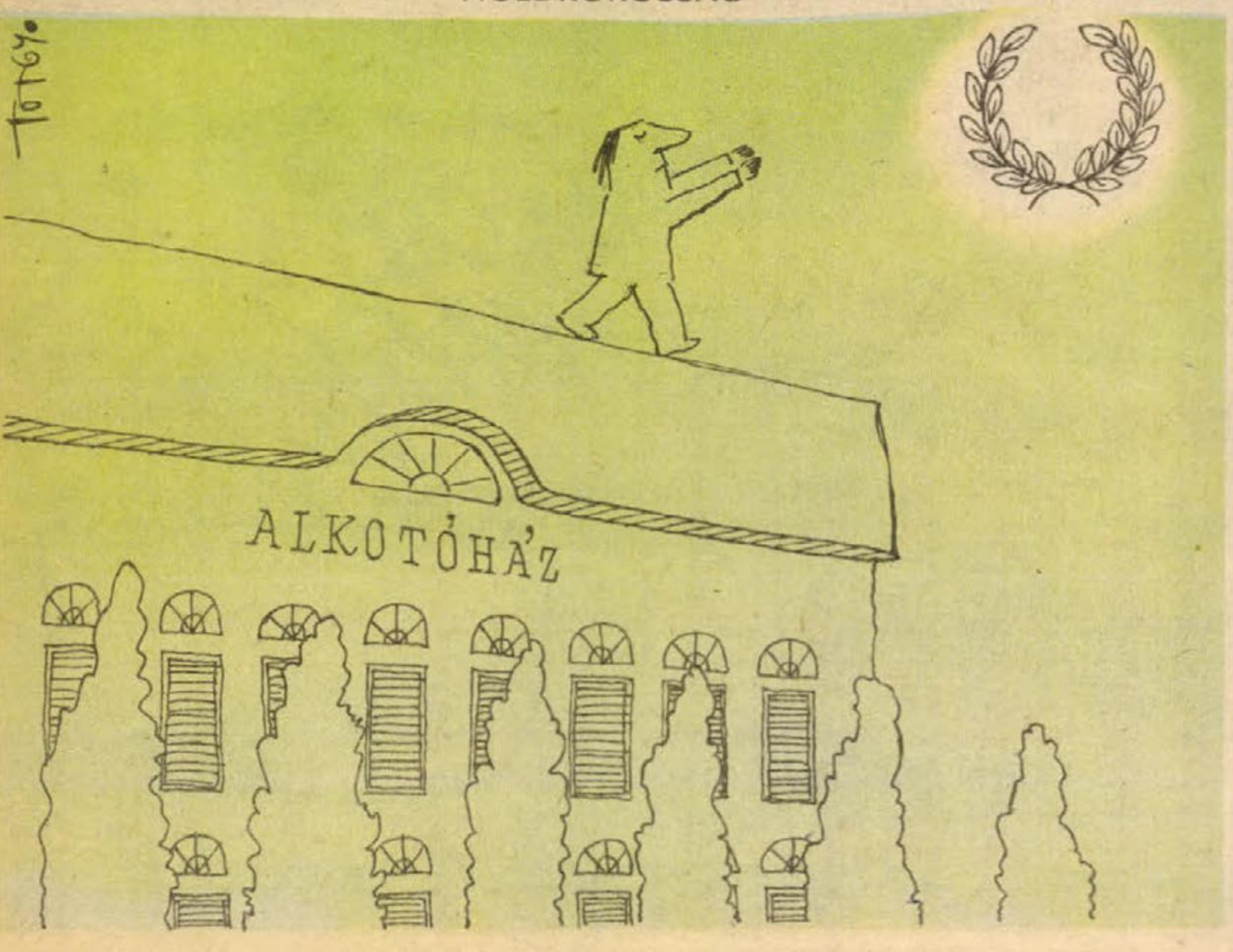

GONDOS CSOMAGOLÁS

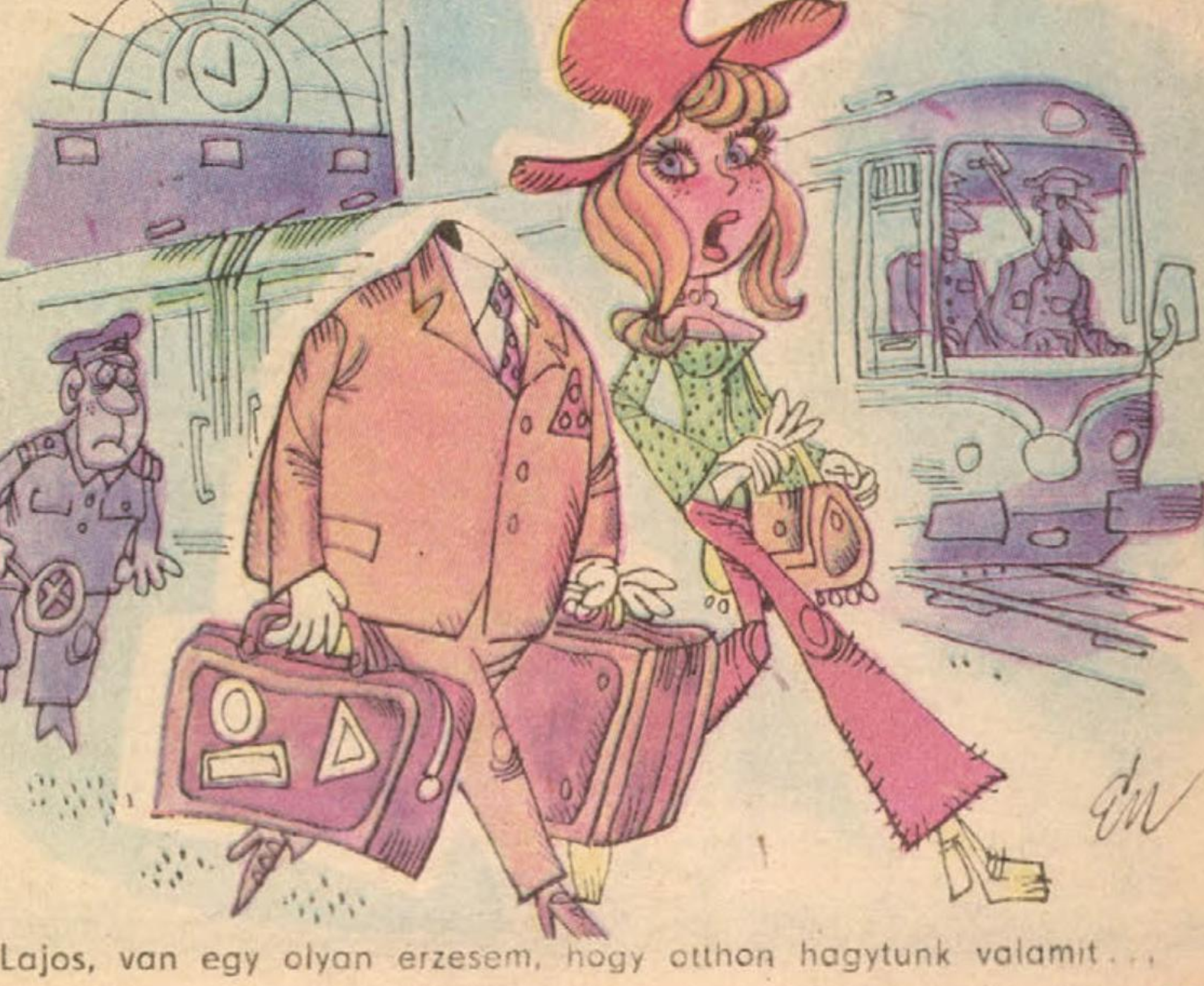

– Lajos, van egy olyan erzesem, hogy otthon hagytunk valamit...

ELIT JÁRAT

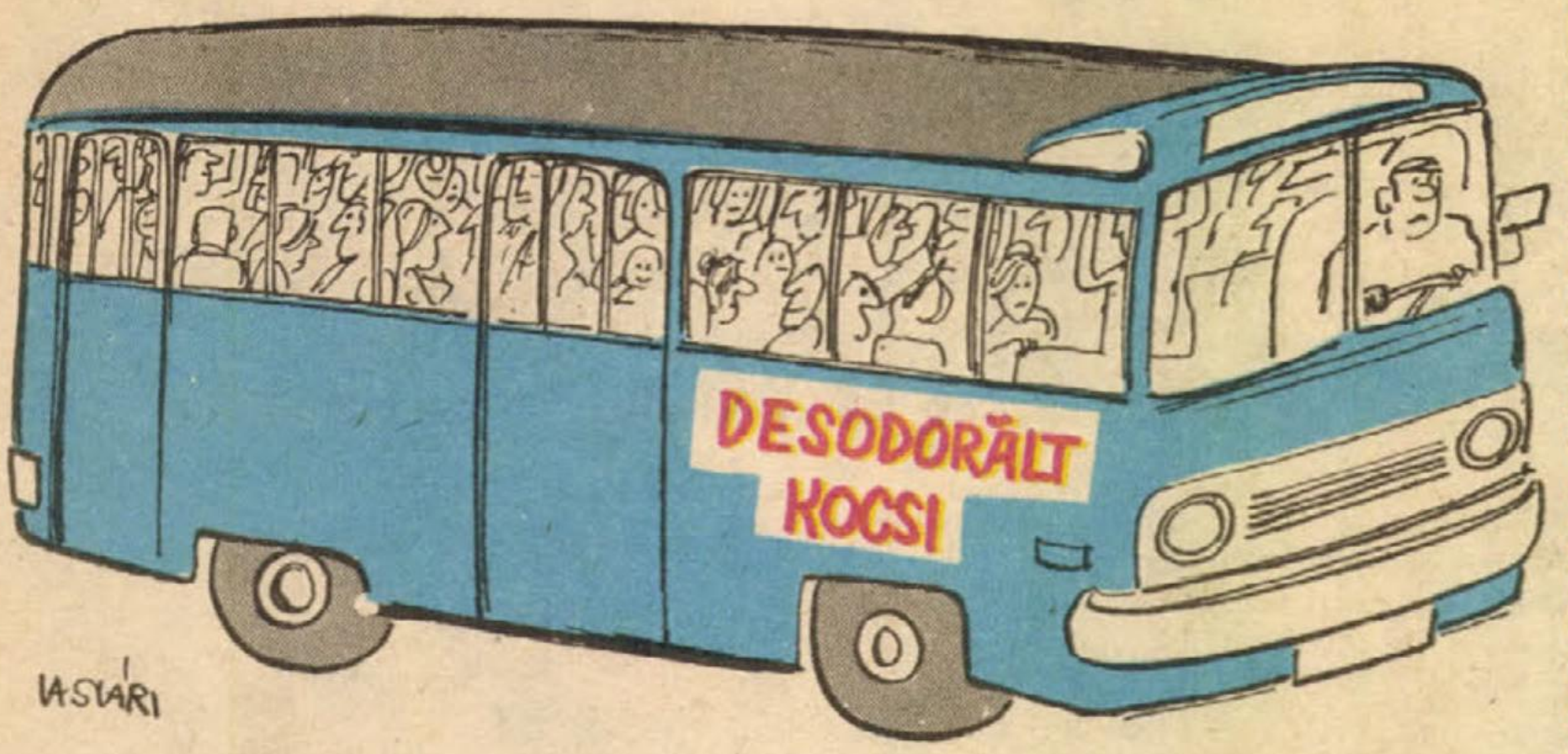

VÁROSI EMBER FALUN

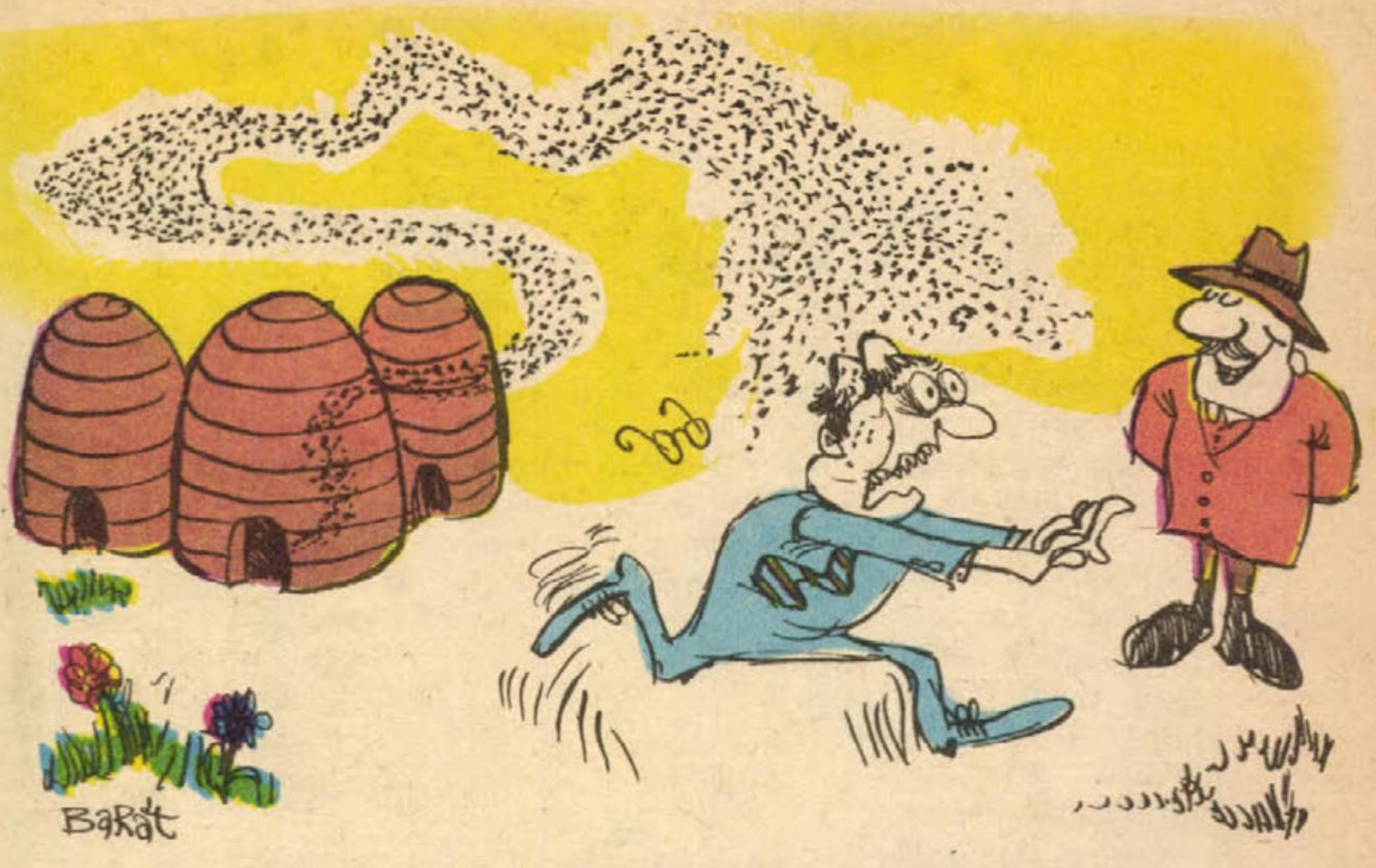

– Szintén akupunktúrás kezelésre tetszett jönni?

Levélváltás a visszaélésekről

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az ellenőrzés lazaságáról és az ennek következményeként elkövetett visszaélésekről érdeklődésre méltó cikket olvastam a Népszabadságban. A cikk az ellenőrzés minőségének a megjavítását szorgalmazza, hogy egyesek ne tudjanak, a leleplezés kockázata nélkül, éveken át sikkasztani, mint ahogy eddig. „Tavaly — olvasom a cikkben — 180 millió forinttal károsították meg a társadalmi tulajdont azok a bűncselekmények, amelyeket a bűnüldöző és igazságszolgáltató szervek feltártak.” Nem felháborító ez a nagy kártevés?

Kedves Olvasónk!

Nagyon felháborító és tessék elhinni, hogy engem (és még sokan másokat is) éppen úgy felháborít, mint önt. De azért, még ha csodálkozik is első pillanatra különösnek látszó véleményemen: nincs ok az aggodalomra. Az évi 400 milliárdot meghaladó állami költségvetéshez képest 180 millió elenyésző összeg. Úgy látszik, sok embert még nem sikerült tökéletesen átnevelnünk az elmúlt 31 év alatt és rájuk még hatnak a gátlástalanság kapitalista csökevényei. Különben nem károsítanák meg a saját társadalmi tulajdonukat.

Ám, ha jól meggondolom, tulajdonképpen nem túlzottan sokan csalnak és sikkasztanak az állam terhére, és esetenként nem is jelentős összegeket. A szóban forgó cikkből ugyanis kitűnik, hogy — idézem: *„a bűncselekmények 60 százaléka kétezer forintnál kisebb kárértékű, csekélyebb súlyú eset, kis tolvajok apróbb tolvajlása.”*

Szeretném hangsúlyozni, hogy én sem a „kis tolvajokat”, sem a „nagy tolvajokat” nem kedvelem, de azért, úgy vélem, megérdemelnek néhány sort.

Tehát: a 180 millió összkár 60 százaléka eszerint ugyebár 108 millió. Ha az említett kétezer forint átlagában ezer forinttal számolom az esetenkénti sikkasztást, illetve a társadalmi tulajdon másféle bűnös megkárosítását, akkor 108 ezer mindenféle visszaélőről van szó. Így azonban nem lenne teljes a kép, a pontosság kedvéért tovább kell hát számolnom.

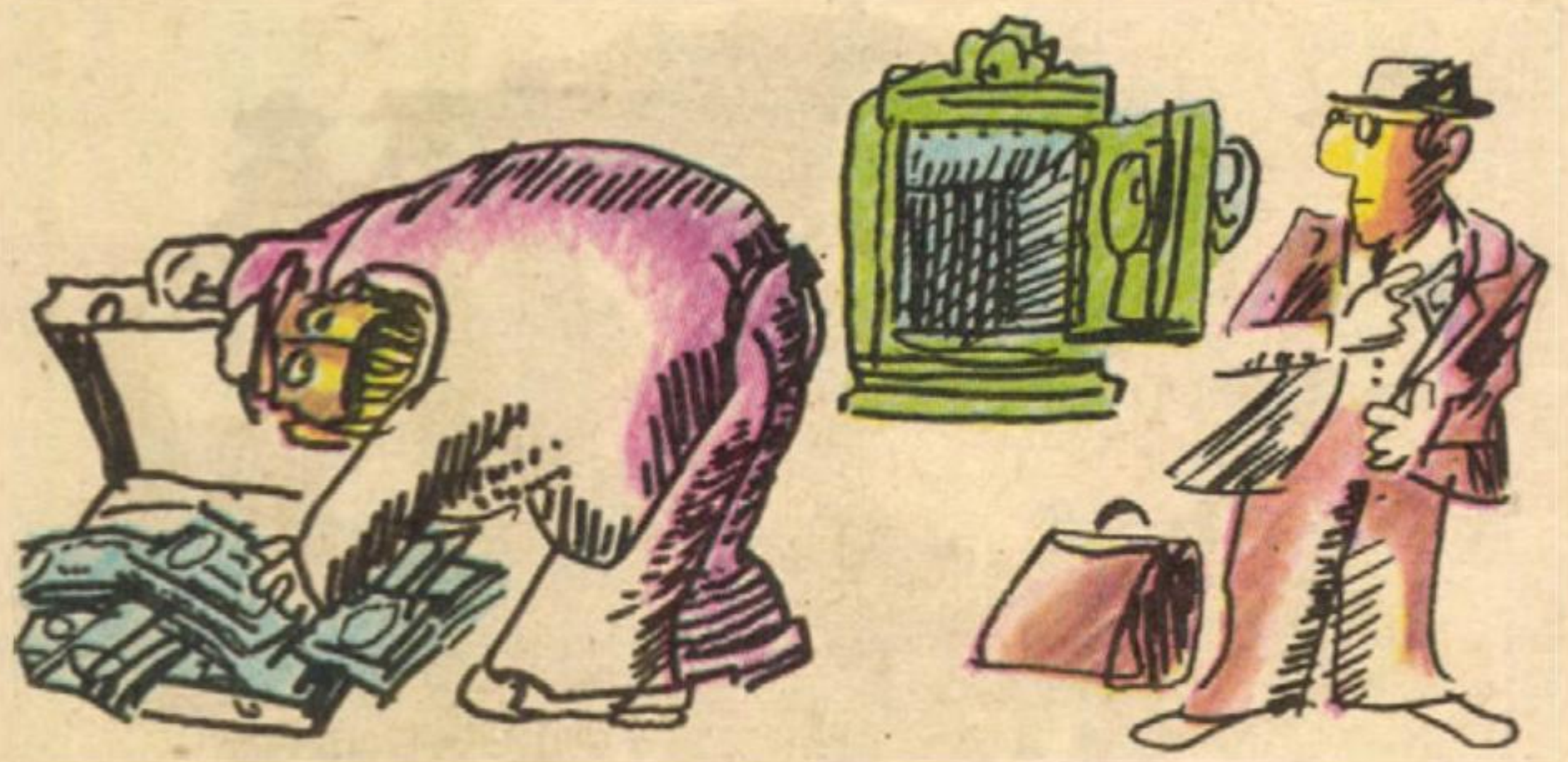

Ha a „kis tolvajokban” 108 millió forintnak megvan a „gazdája”, akkor a még megmaradt (helyesebben meg nem maradt!) 72 millióval a nagy tolvajok károsították meg a társadalmi tulajdont. Miként a cikkből ön is tudja, csak szélsőséges esetben tudnak egyesek éveken át leleplezés nélkül milliókat sikkasztani, vagyis milliós sikkasztások elvétve akadnak, tehát ebben a csoportban nyilván túlnyomórészt olyanok vannak, akik az említett kétezren felül 3—10—30—50 ezer forinttal (többel vagy kevesebbel!) károsítják meg a népvagyont. Ha a „nagyok” átlagát szerényen esetenként 20 ezer forintra saccolom, akkor a 72 millió erejéig 3600-an dézsmálták meg az állami tulajdont.

Nagy pénz 180 millió, de én mégis, és ismételten, szeretném megnyugtatni önt: aggodalomra nincs ok. Ha ugyanis a 108 ezer „kis tolvajhoz” hozzáadom a 3600 nagy tolvajt, akkor mindössze 111 600 állami tulajdont megkárosító sikkasztóval és csalóval kell számolnunk, ami elenyésző kisebbsége a 10 millió 300 ezer lelket számláló kis országunk lakosságának. Nem kevés büszkeséggel írom le tehát, hogy nálunk sokszoros többségben vannak a becsületes emberek, hozzávetőlegesen, szám szerint 10 millió 188 ezer 400 fő, a csecsemőket is beleszámítva.

Mindezek után be kell vallanom: nem tudom, minek örülnék jobban: ha kevesebben többet sikkasztanának, vagy többen kevesebbet? Abban azonban nincs kétségem, hogy az *ellenőrzés minőségének megjavítására* múlhatatlanul szükség lenne. A *feltárt* 180 milliós összeg ugyanis mégsem nyugtat meg teljesen. Engem az érdekelne, hogy vajon hány millióra rúghat a társadalmi tulajdon ellen elkövetett, de még *fel nem tárt* visszaélések összege?

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD TŰZOLTÓI

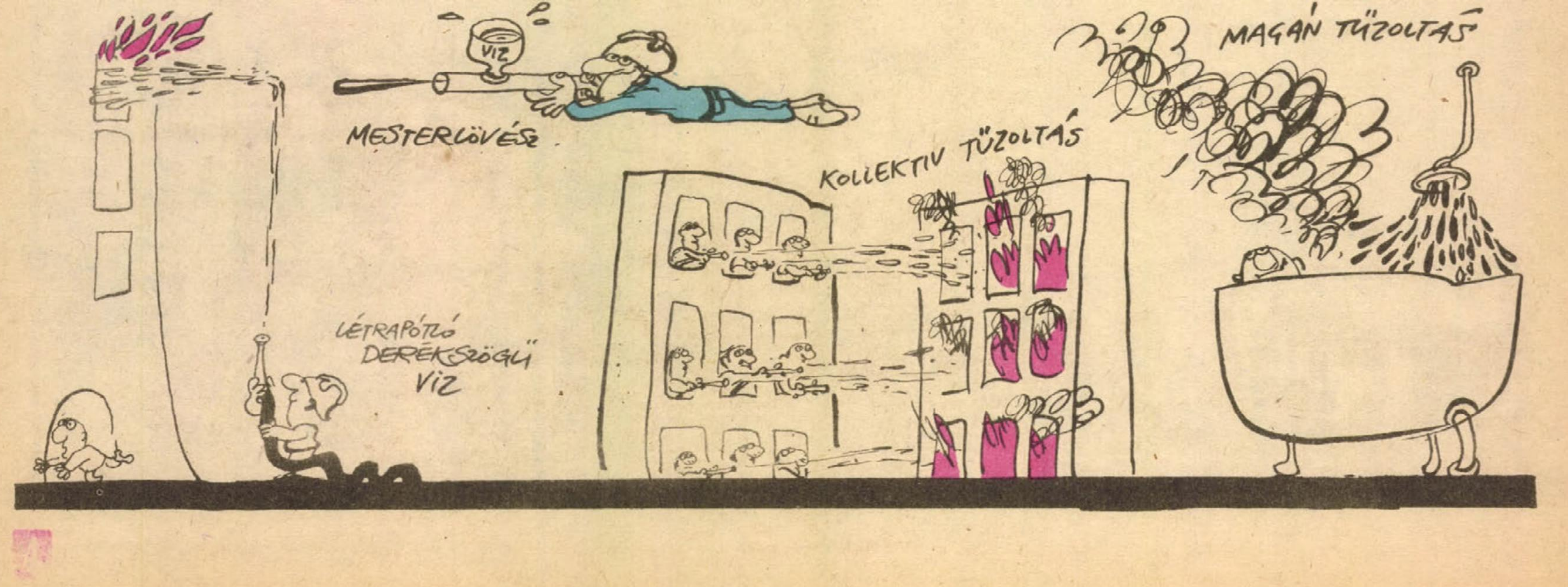

VÁLLTÁSKA

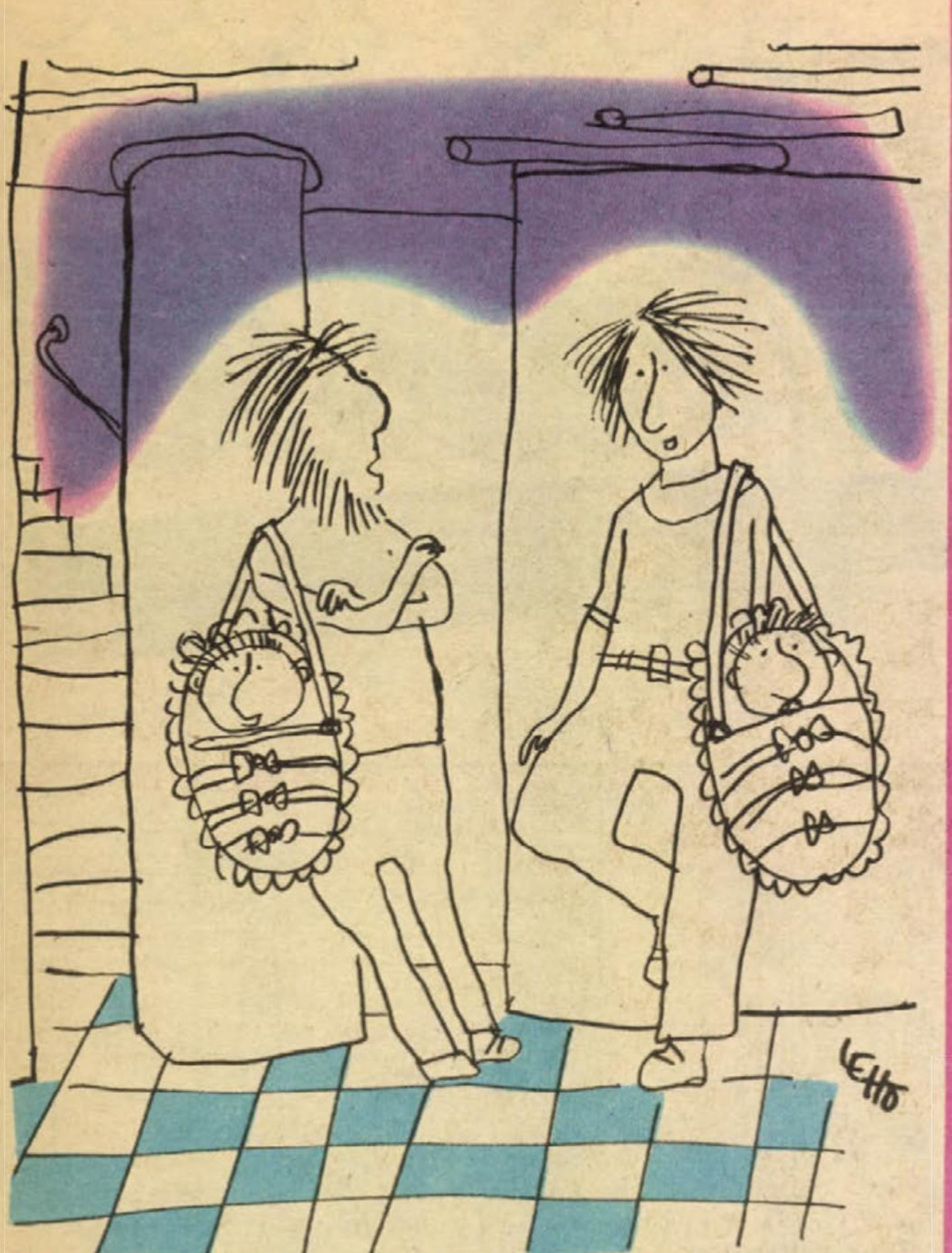

AZ ÖREG HALÁSZ ÉS A TENGER

Lengyel Gyula rajza

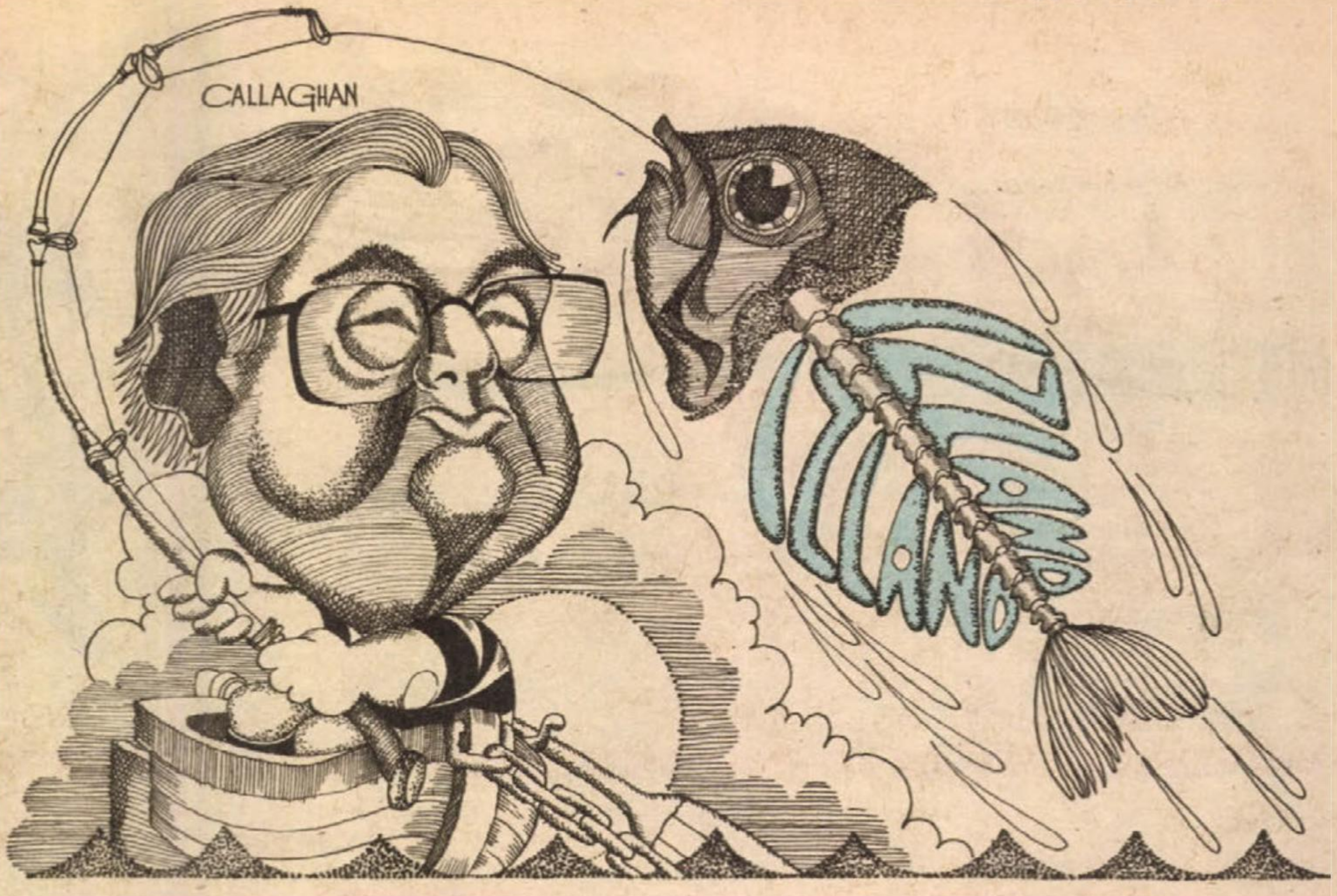

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Egy fiatalember segít egy idősebb hölgynek, akinél nehéz csomagok vannak. Amikor felérnek a hatodik emeletre, a hölgy így szól:

— Nagyon kedves, hogy segített. Dohányzik?

— Igen, köszönöm.

— Mindjárt gondoltam. A korához képest eléggé nehezen lélegzik.

GYÓGYMÓD

Hosszú szünet után futottam össze Oszkar barátommal, s alig ismertem rá. Meg is mondtam neki:

— Hallod-e, te Oszkár, amikor legutóbb láttalak, csak árnyéka voltál önmagadnak. Sápadt, beesett volt az arcod, karikás a szemed, reszketett a kezed. Most meg, mintha kicseréltek volna. Vidám vagy, kiegyensúlyozott, majd kicsattansz az egészségtől. Áruld el, minek köszönhető ez a csodálatos átalakulás?

— Kitűnő megfigyelő vagy — dicsért meg Oszkár. — Nemcsak te látsz más embernek, én is annak érzem magam. Ahogy mondtad: mintha kicseréltek volna. Mi több, meggyőződéssel vallom, hogy szép az élet. Amikor legutóbb láttál, valóban a mélyponton voltam. Olyannyira elment a kedvem, hogy én is majdnem utána mentem. Most viszont élvezem az élet minden percét.

— Hát ennek őszintén örülök. De még mindig nem kaptam választ a kérdésemre. Minek köszönhető ez a csodával határos átváltozás? Ez a nyugodt, kiegyensúlyozott magatartás, ez a kitűnő kedélyállapot? Hiszen nem is olyan régen még marékszám szedted az idegcsillapítókat, a legcsekélyebb eredmény nélkül.

— Nos, éppen erről van szó. Attól nyugodtam meg, hogy leszoktam a nyugtatókról.

— ?

— Emlékezhetsz, milyen borzalmas viszonyok között dolgoztam. Elviselhetetlen főnök, lehetetlen munkatársak, kibírhatatlan beosztottak. Nem volt tőlük egy nyugodt percem. Nyolc óra hosszat felváltva idegesítettek. Ezért nyeltem számolatlanul a nyugtatókat.

— S most? Új főnököd, új munkatársaid vannak?

— Dehogyis. A személyi állomány változatlan, csak időközben rájöttem valamire. Arra, hogy nem nekem kell szednem a nyugtatókat, hanem a tisztelt kollégáknak. Amint valamelyikük idegesíteni kezd, rögtön megkínálom egy nyugtatóval. Ennyi az egész. Neked is melegen ajánlom a módszeremet. Hiszen elég rossz bőrben vagy, sápadt, beesett az arcod, karikás a szemed, reszket a kezed. A vak is látja, hogy nincsenek rendben az idegeid...

— Eredj a pokolba, nincs szükségem a részvétedre!

— Jó, jó, kapd be gyorsan ezt a Seduxent, mert kezdesz idegesíteni...

Böcz Sándor

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

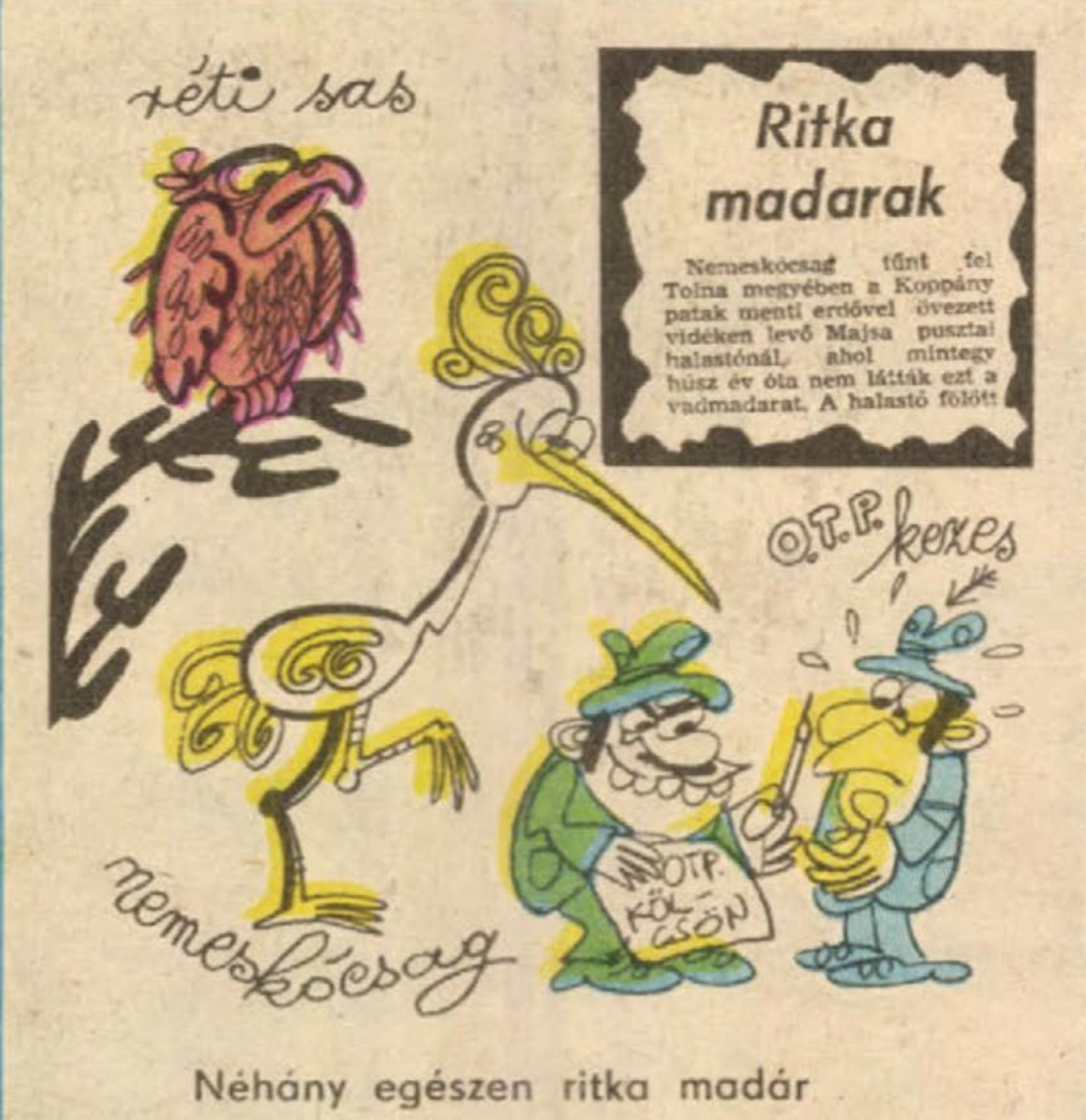

Ritka madarak

Nemeskócsag tűnt fel Tolna megyében a Koppány patak menti erdővel övezett vidéken levő Majsa pusztai halastónál, ahol mintegy húsz év óta nem látták ezt a vadmadarat. A halastó fölött

Néhány egészen ritka madár

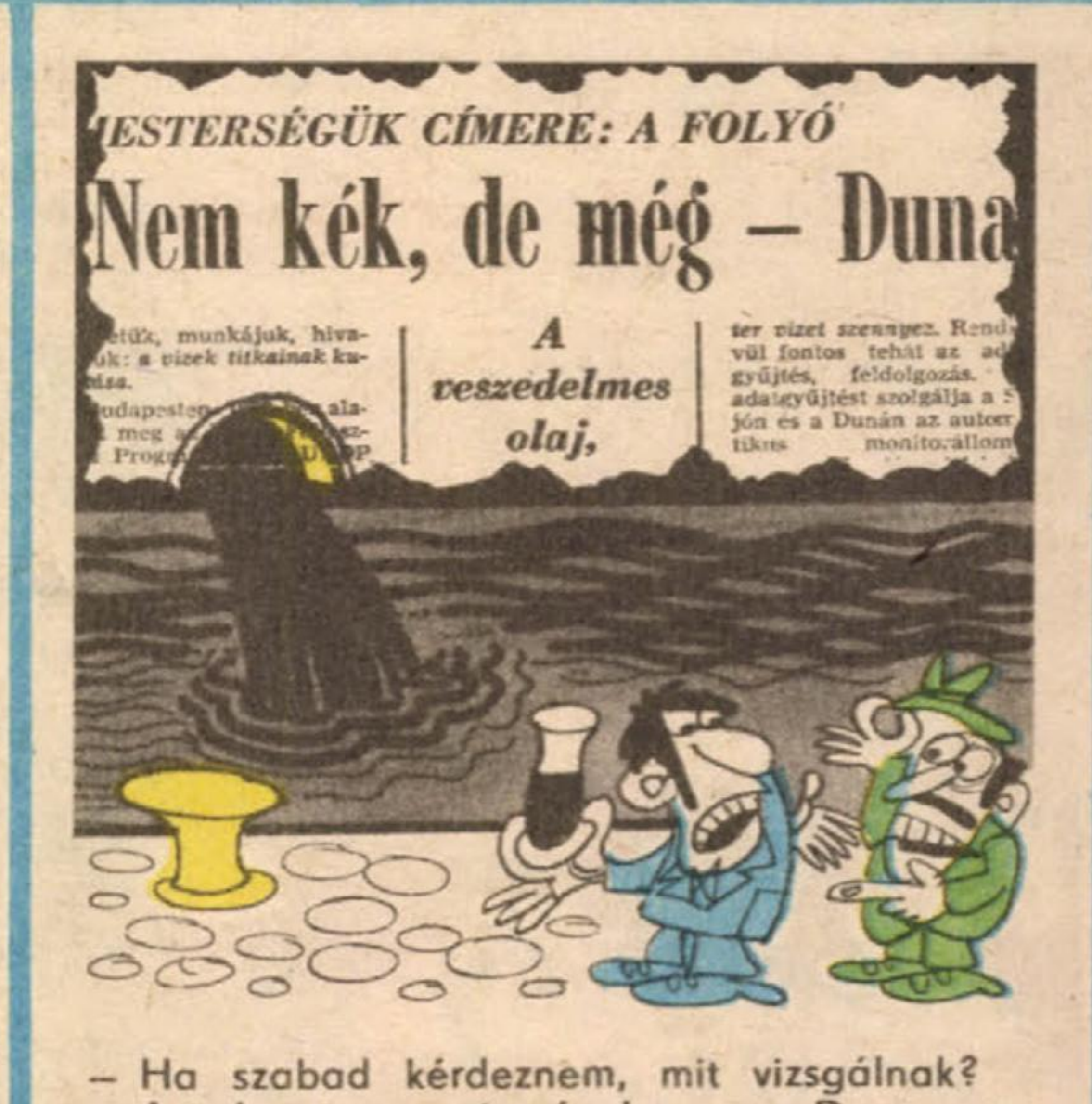

ESTERSÉGÜK CÍMERE: A FOLYÓ

Nem kék, de még – Duna

A veszedelmes olaj,

– Ha szabad kérdeznem, mit vizsgálnak?
– Azt, hogy mennyi még benne a Duna.

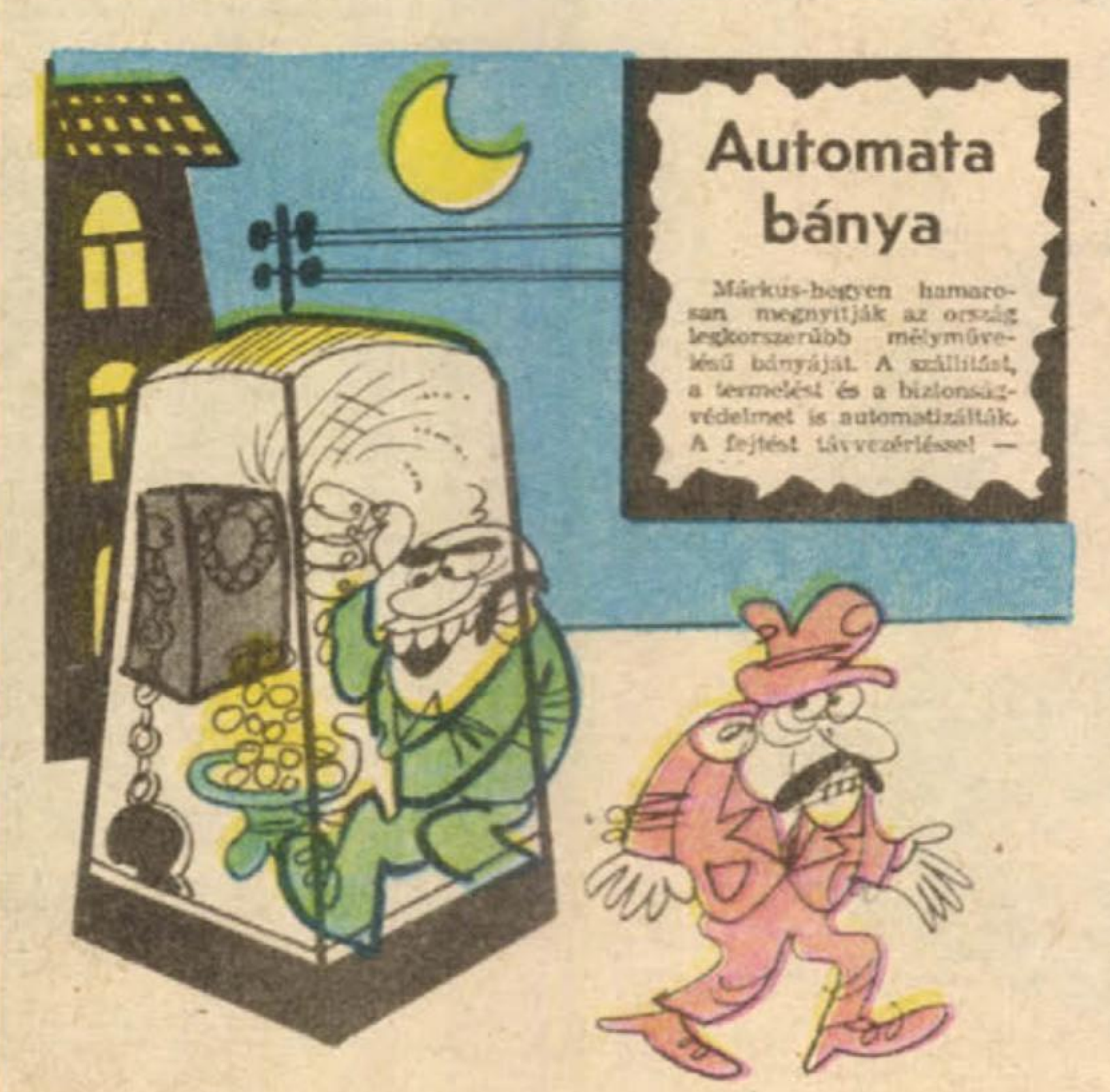

Automata bánya

Márkus-hegyen hamarosan megnyitják az ország legkorszerűbb mélyművelésű bányáját. A szállítást, a termelést és a biztonságvédelmet is automatizálták. A fejtést távvezérléssel —

Automata aranybánya.

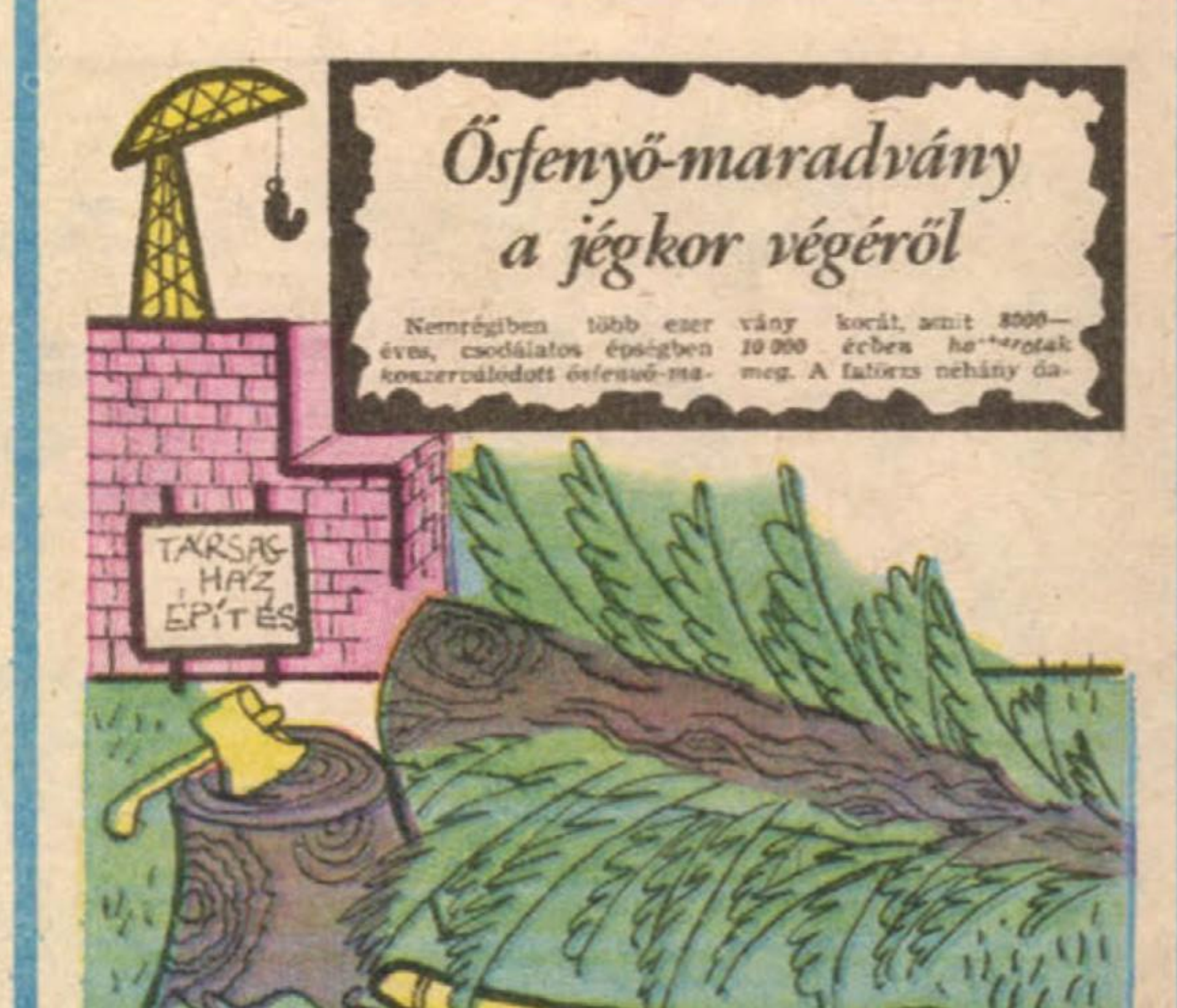

Ősfenyő-maradvány a jégkor végéről

Nemrégiben több ezer éves, csodálatos épségben konzerválódott ősfenyő-maradvány korát, amit 8000—10 000 évben határoztak meg. A fatörzs néhány da-

Mai fenyőmaradvány egy társasház építkezésről.

SZILÁNKOK

TISZTELET

— Én, mint szülő, megkövetelem, hogy a gyermekeim tiszteljenek — mondta Géza, amikor részegen, négykézláb mászott hazafelé.

*

EMBERGYŰLÖLŐ

— Tessék ajánlani nekem egy olyan társasutazást, amelyen csak én veszek részt.

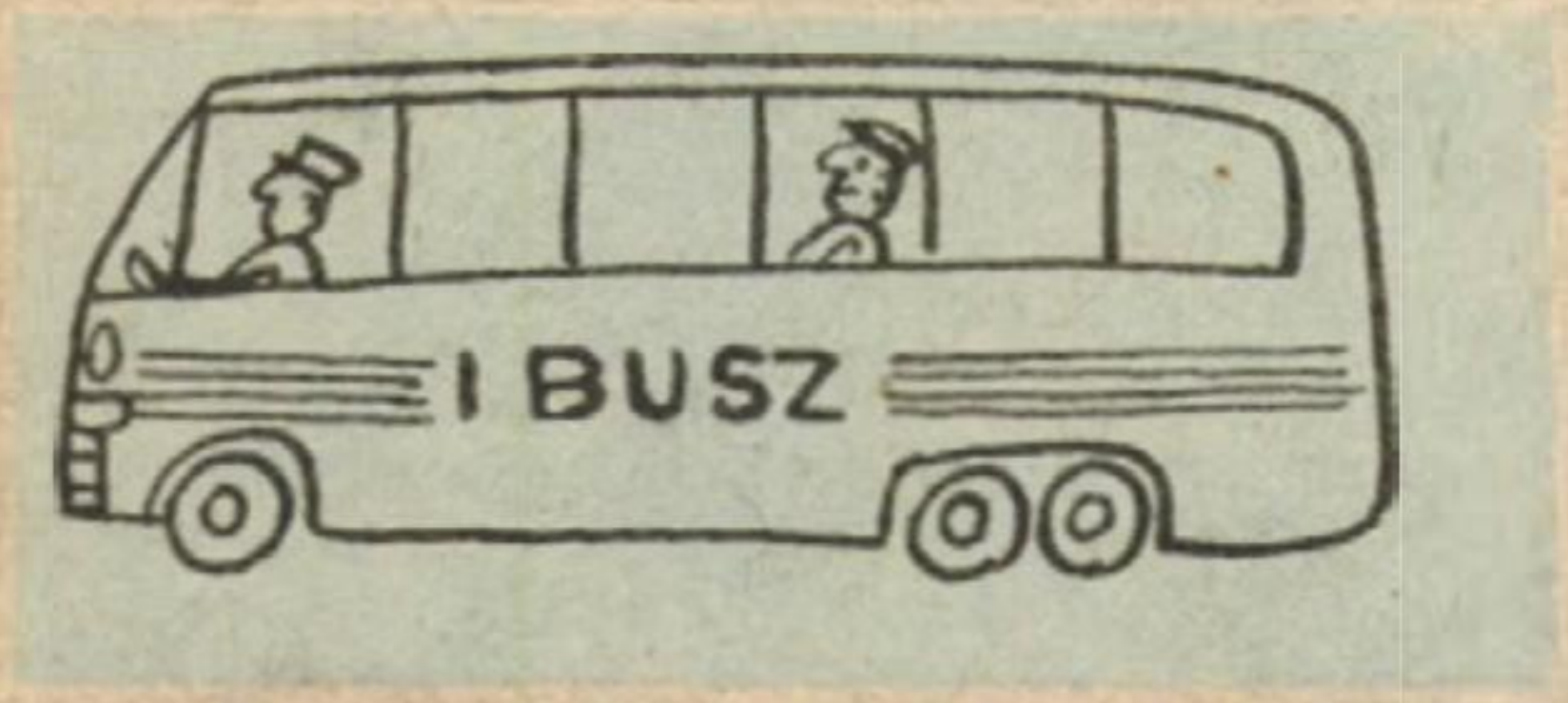

JELENTÉS

X. érdemei elismerése mellett a helyén maradt.

*

NYÁRI SZÜNET

— Örülsz, kisfiam, hogy vége a sulinak? — kérdezte a pedagógust az édesanyja.

*

A SZOKÁS HATALMA

— Azt a goromba eladót keresem. Már úgy megszoktam...

*

TÚL A NEHEZÉN

— Parkolóhelyünk már van. Most már csak egy kocsit kell szereznünk.

*

PÓTALKATRÉSZ

Mindenesetre vettem néhány pótalkatrészt. Magam sem tudom, milyen masinához való, de az eladó szerint ritkán lehet kapni...

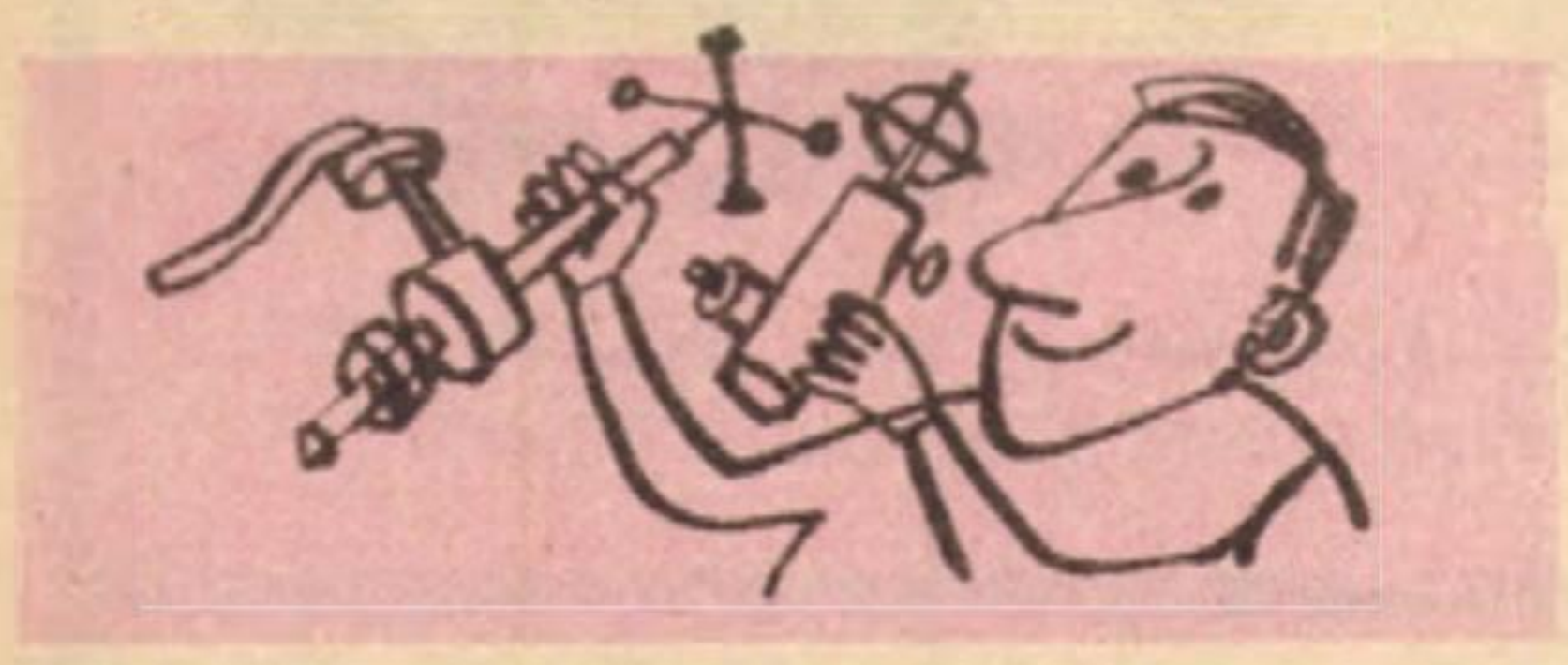

ISMERTETŐJEL APRÓHIRDETÉSBEN

A remény tüzei
Égnek majd szememben,
S piros szegfű lesz a
Belső zsebemben.

*

ŐSZINTESÉG

— Maga hánytól dolgozik?
— Háromnegyed tíztől. De reggel hétre járok be.

*

ÖRÖKBEFOGADÁS

— Örökbe akarok fogadni egy gyereket. Egyetlen kikötésem van csak: 25—30 év körüli legyen a srác és keressen tisztességesen, hogy el tudjon tartani engem.

*

REGÉNY 4 SORBAN

Az autómat stoppoltad
Tavaly nyáron —
Idén már a zoknimat,
Szegény párom...

*

ÖNZETLENSÉG

— Itt nyújtom a segítő kezemet. Tegyen bele egy százast!

*

SZIGOR

Brahovácz mondta:
— Az engedély nélküli építkezőt a törvény, az engedéllyel építkezőt pedig az építési vállalkozók büntetik drákói szigorral.

*

BIZALMATLANSÁG

— Nem tudom, milyen szerelő lehet. A megbeszélt időre pontosan érkezik?!...

*

NÉZŐPONT

A humorista a viccben is meglátja az elszomorítót...

Galambos Szilveszter

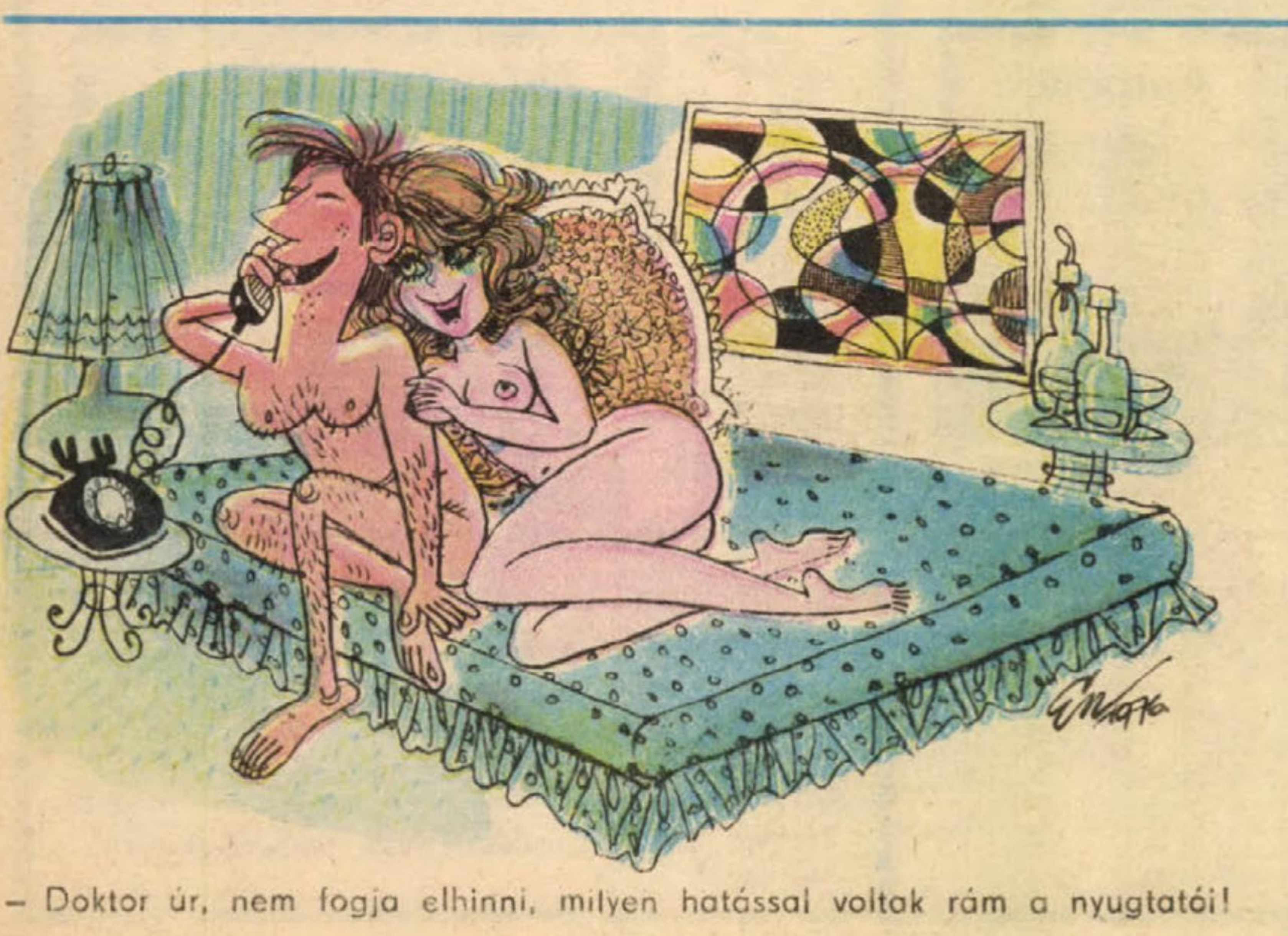

– Doktor úr, nem fogja elhinni, milyen hatással voltak rám a nyugtatói!

ÁRELLENŐRZÉS

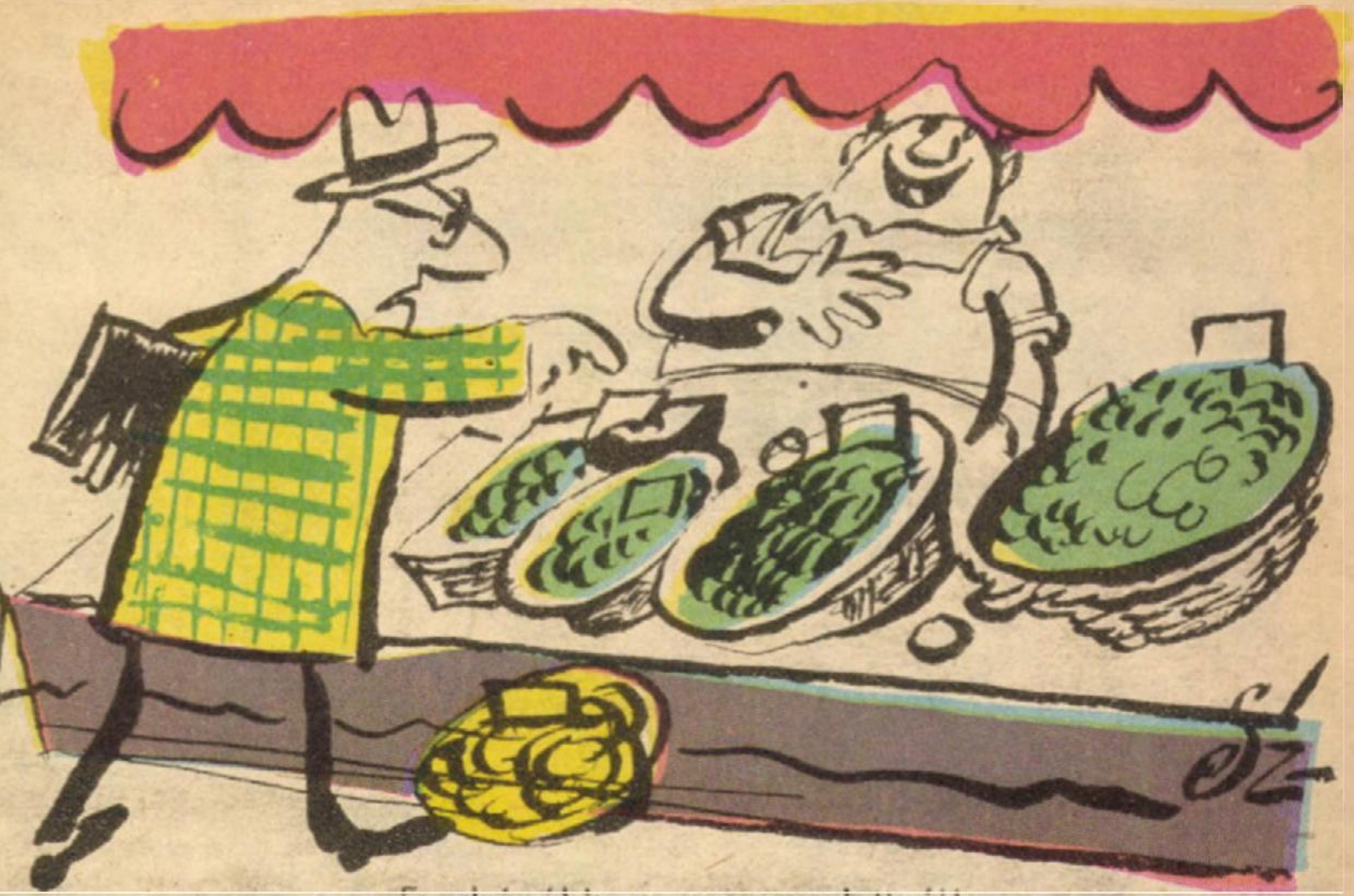

– Ez drágább a megengedettnél!
– Nekem mondja?

EGYENJOGÚSÁG

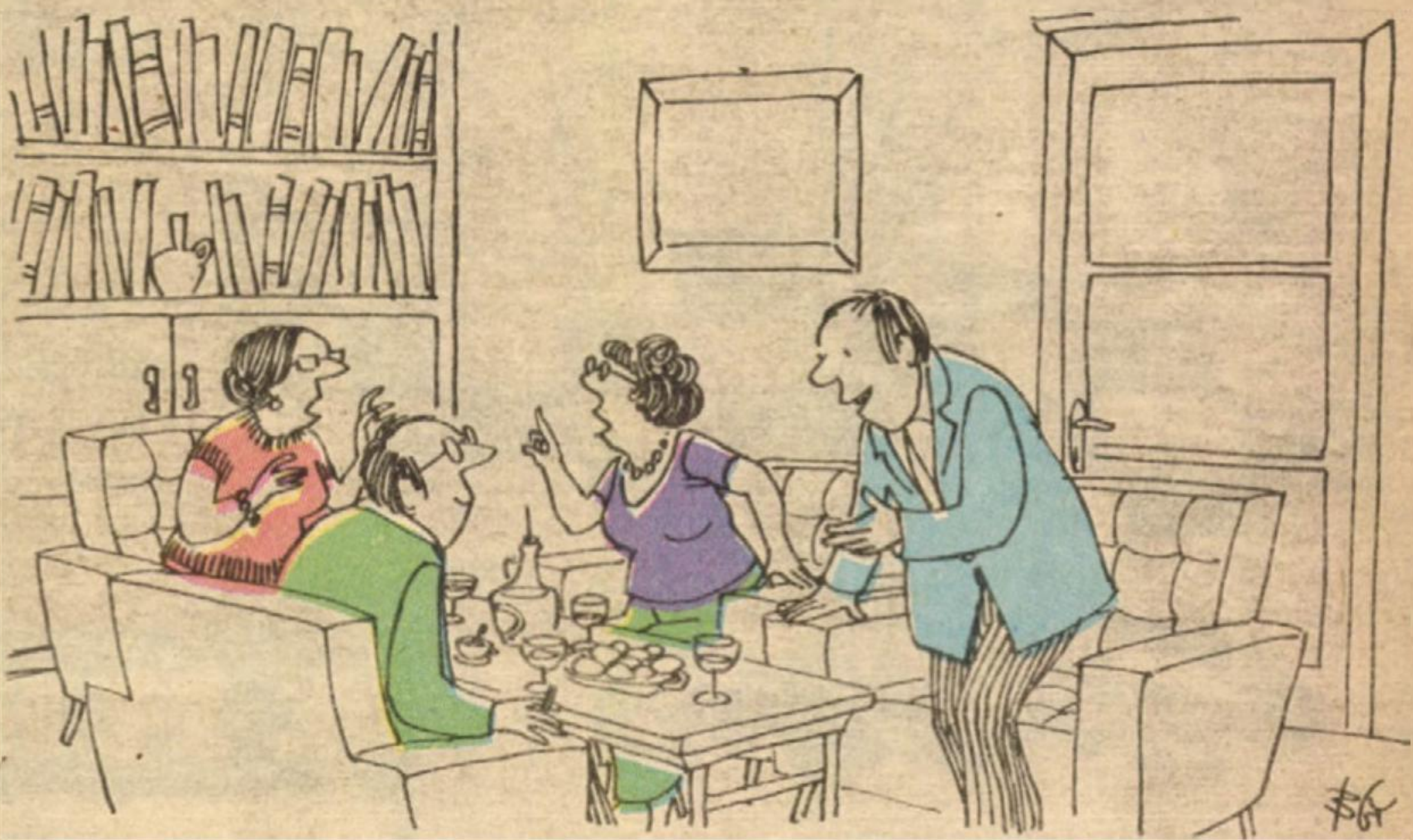

– Amíg az asszonyok politizálnak, megmutatom neked az új cipőmet!

AZ EDZŐ

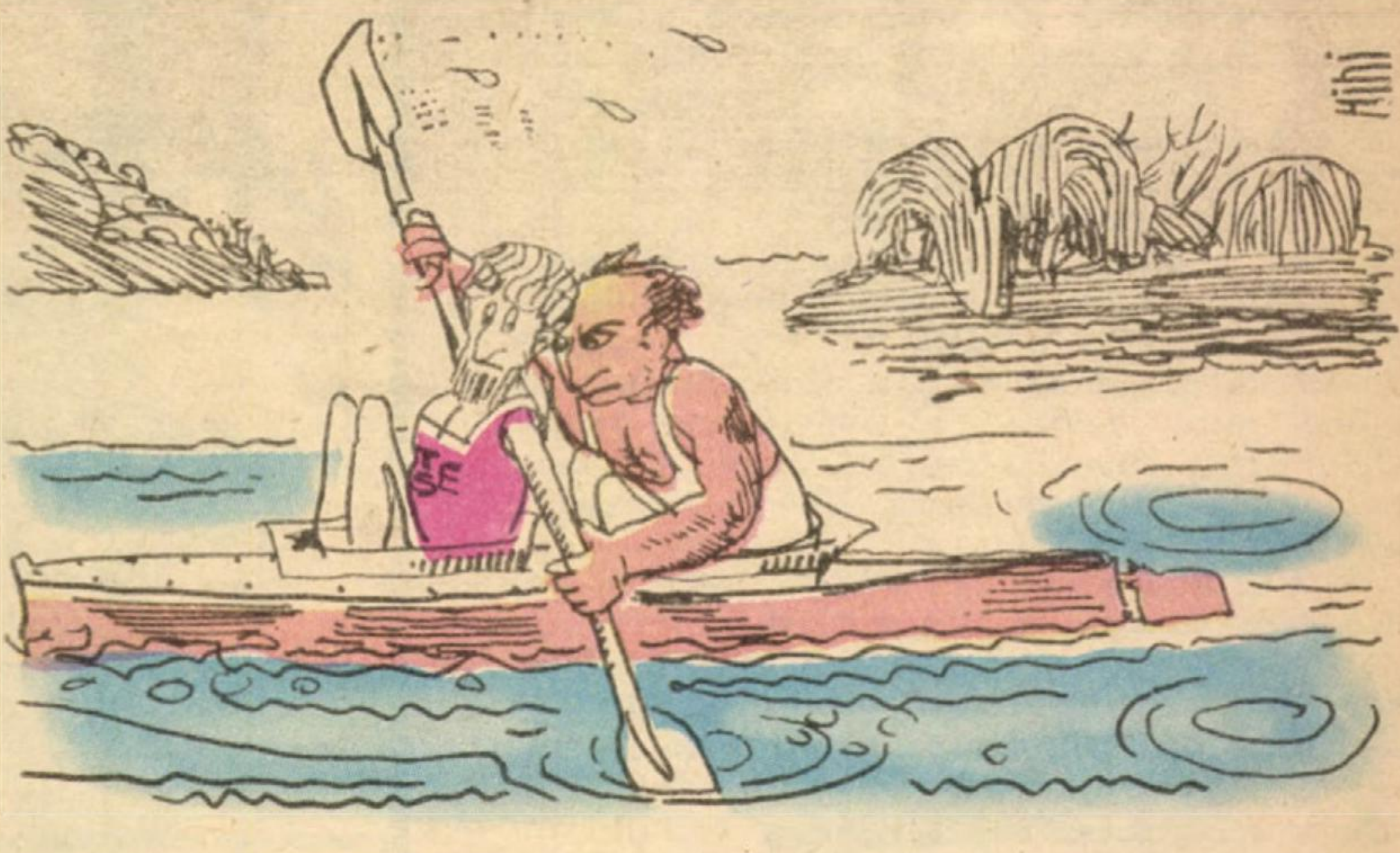

DIÁKOK NYÁRI MUNKÁN

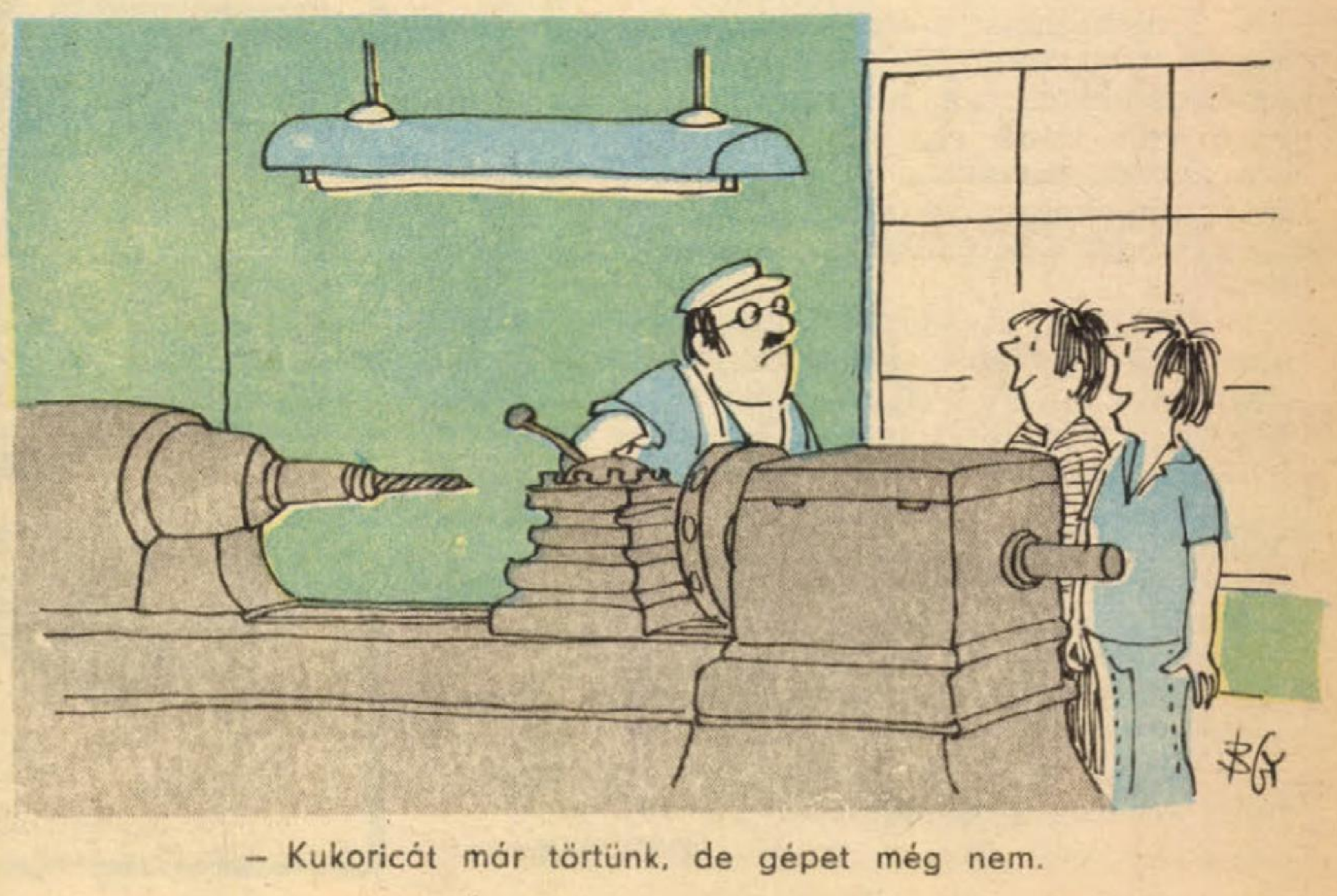

– Kukoricát már törtünk, de gépet még nem.

VÁLLALATI ELIGAZÍTÓ TÁBLÁK

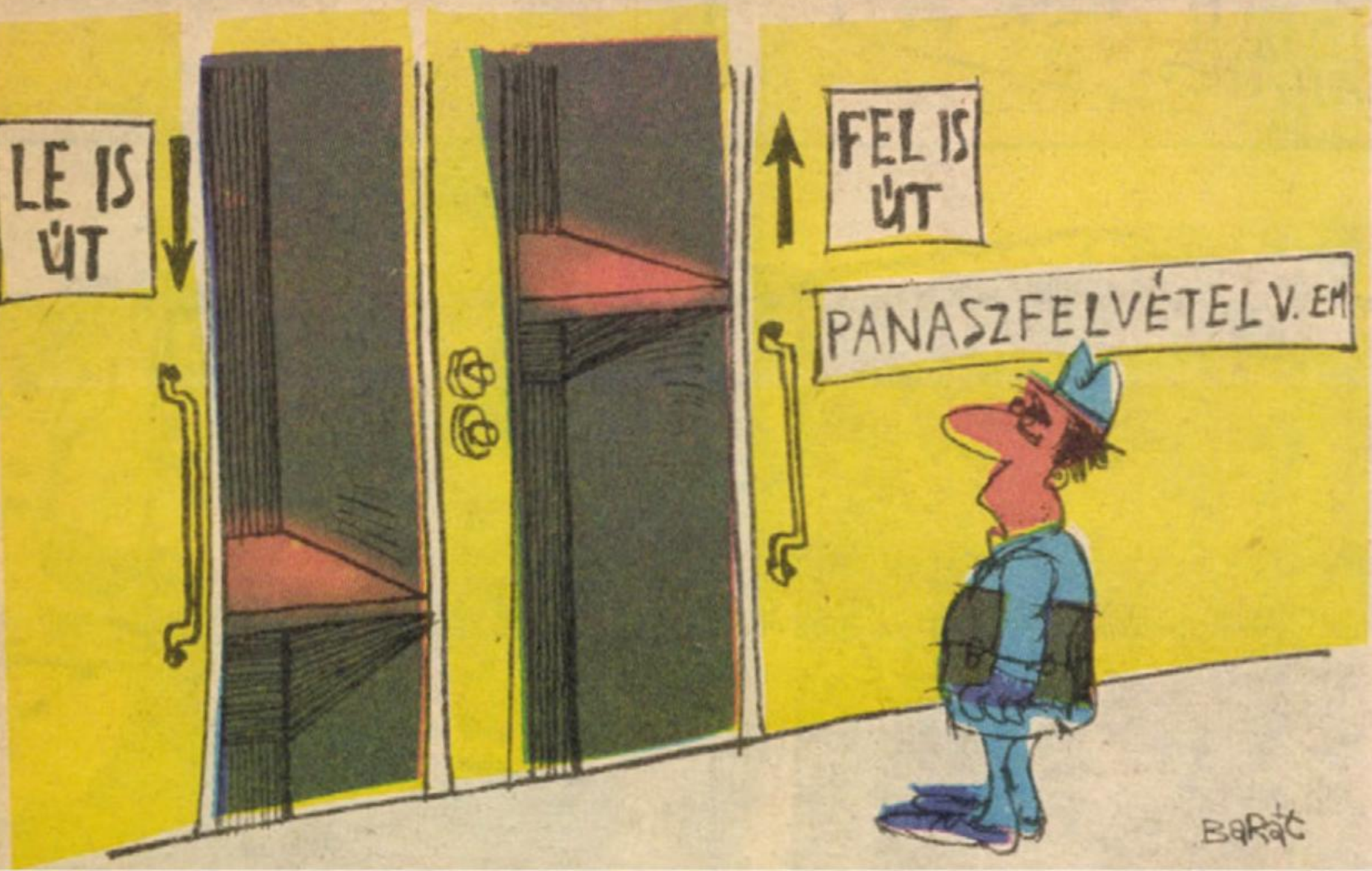

KORÁN KEZDI

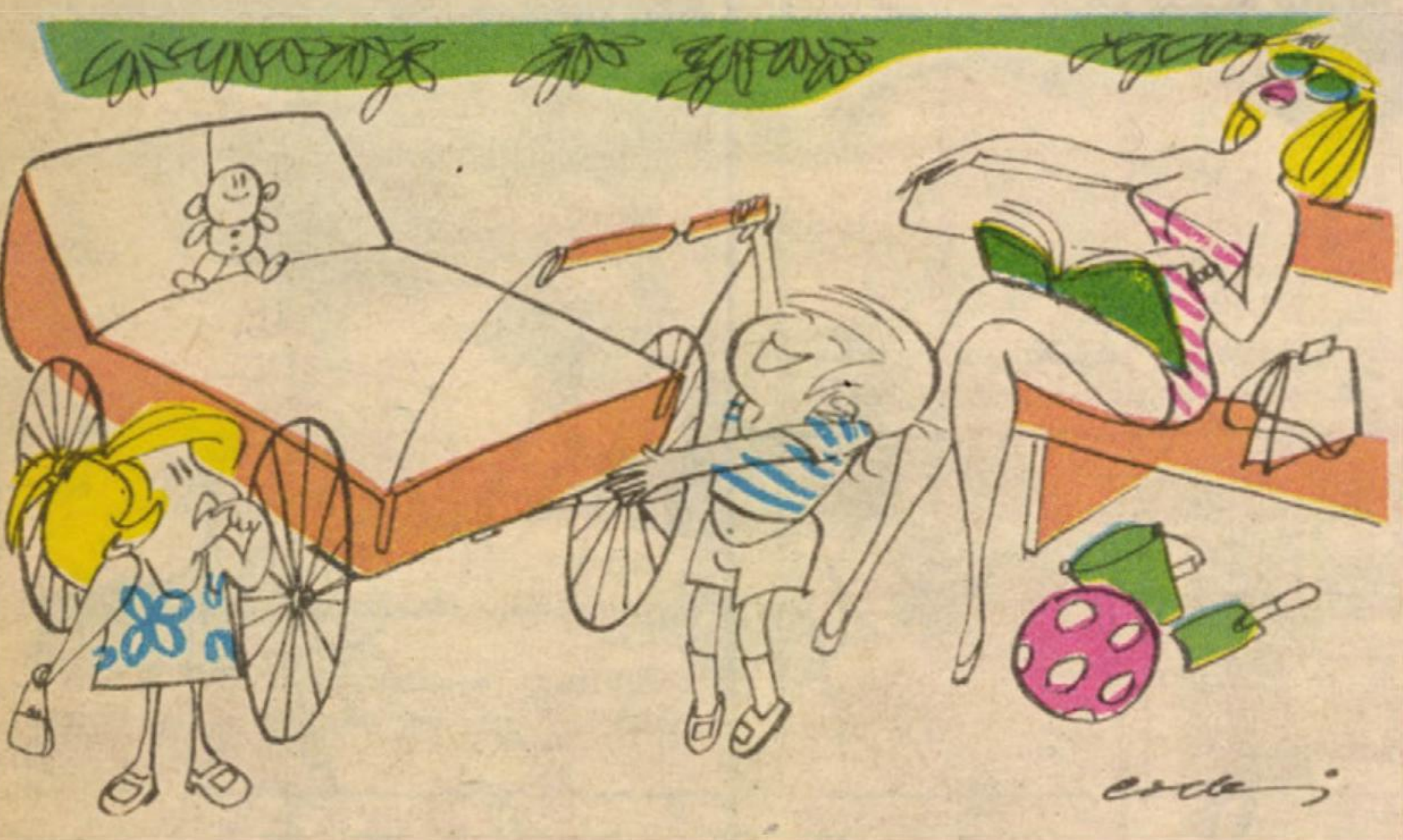

– Tessék beszállni! Olasz kocsi!

NŐI DOLGOK

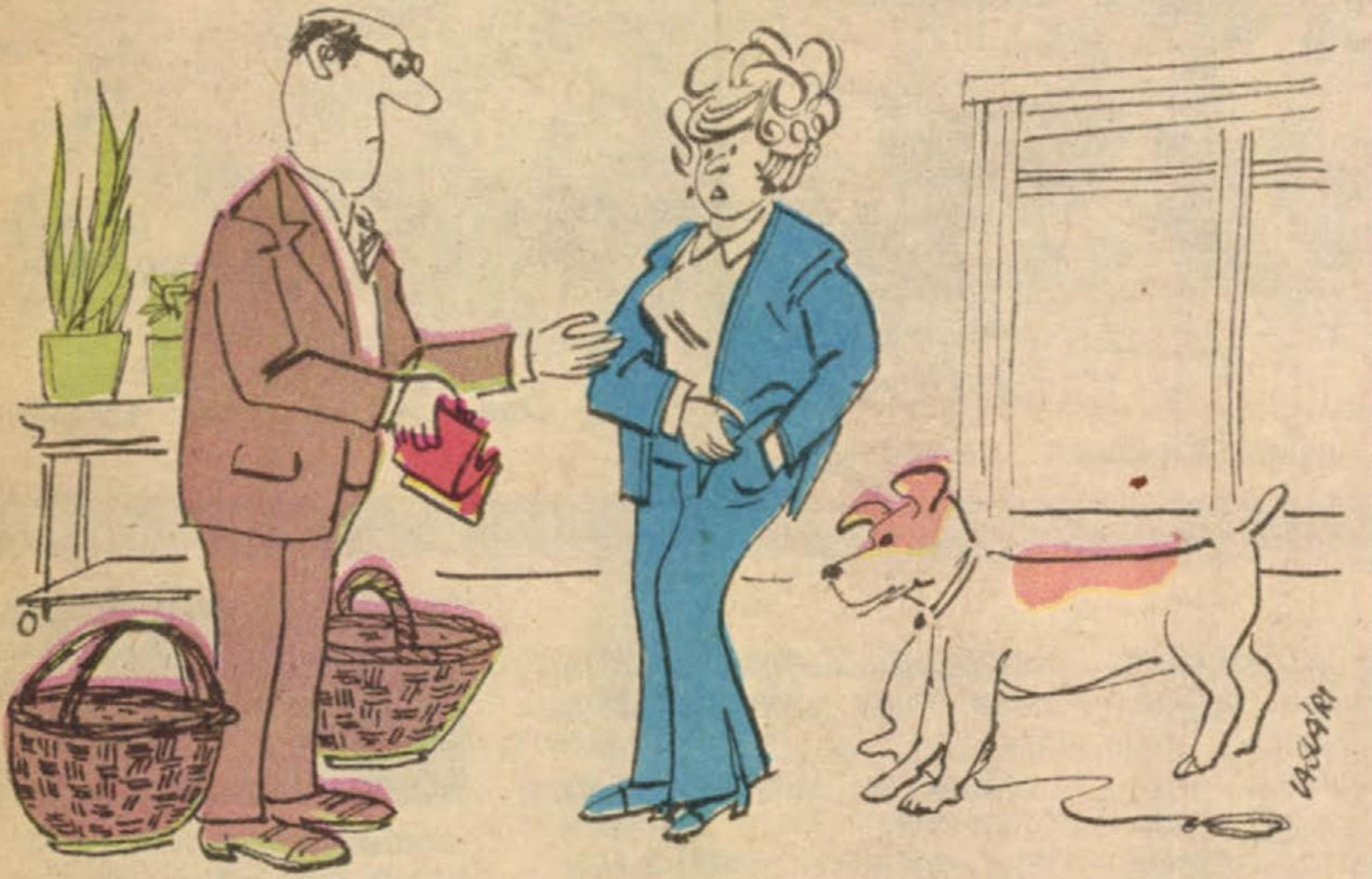

ABSZOLÚT VÍKENDHÁZ-FOSZTOGATÓK

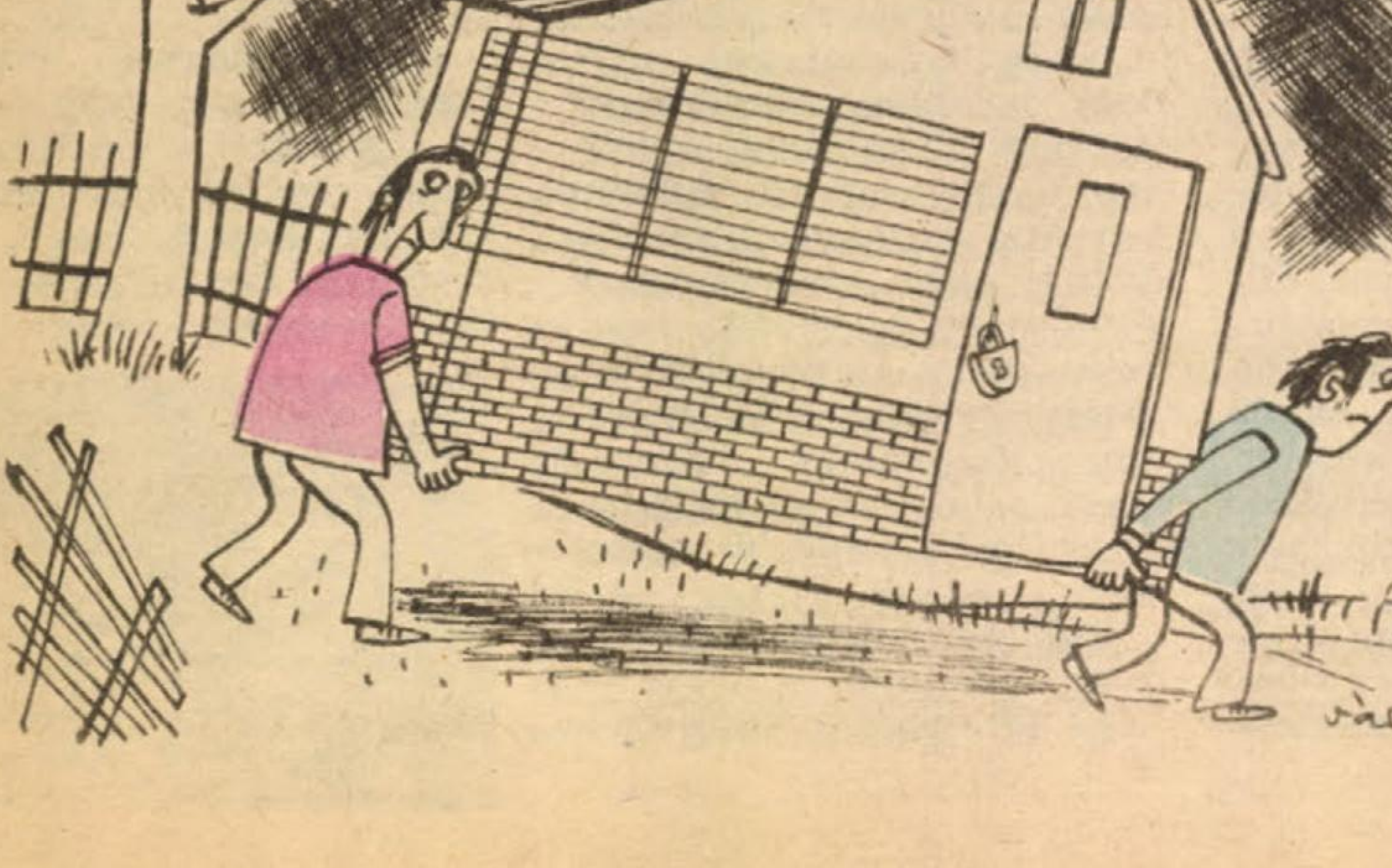

Szerelmes leveleim

Nekem:

Édes Vásárlóm!

Tizenkét csatornán szólok Hozzád. Te vagy az egyetlen, akinek a hálózati kapcsolómat megmutatom. Sohasem felejtem el azt a szép napot, amikor a Tiéd lettem. Ígérem, hogy a jótállási időn túl is kétnormás leszek és kedvező tetőantenna-állás mellett megfogom Szabadkát a két zöld szemedért.

Örökké hű szerelmed:

Super Regina

Neki:

Egyetlen Reginám!

Ne hánytorgassuk fel a múltat! Igaz, hogy szerelmes voltam a Tavasz 4303/25384-be, de ma már nézni se bírom.

Te mégiscsak más vagy! Van benned második műsor és az UHF-hangolásodat is kedvelem. Szeretném, ha a jótállási feltételek mellett boldogan élnénk, ezért megígérem, hogy nem vetlek alá rendeltetés ellenes használatnak, erőszakos behatásnak, helytelen tárolásnak és a hálózati feszültség ingadozásának.

Milliószor csókolom az eladó szerved cégbélyegzőjét és aláírását! Sk.

Nekem:

Drága Vevőm!

Sok álmatlan éjszakám volt a körzeti Keravillban, mielőtt a sógorod Trabantján megszöktettél. Családi békénk kedvéért kérlek, hogy használatba vételem előtt tanulmányozd át a helyes kezelésemhez szükséges tudnivalókat!

Bogárkám! Engem a fedelemen található kapcsolókarral (kétsarkú kapcsoló) lehet bekapcsolni oly módon, hogy a kart a fedél közepe felé kell húzni mindaddig, amíg a fedelemen kiképzett vájatba nem illeszkedik. Siess, olyan türelmetlen vagyok! Ha megcsalsz, megrázlak!

A te kis Centrikéd

Neki:

Dear Kiscentrifugám!

Bensőséges kapcsolatunk megengedi, hogy magyarul írjak Hozzád, még ha prospektusod öt nyelben beszél is. Szeresd alsó és felső ruhaneműimet, és ha nem muszáj, ne rojtozd ki trikóimat és ne szakítsd le pizsamámról a gombokat. Kapsz inkább ajándékba egy csokor gyöngyházgombot, amelyet az automata mosógépünk is megirigyel tőled. (A zoknimat a lavórba tettem, ha van időd, facsard, csók Béla!)

Utóirat: Ne üzemelj nyirkos helyen! És főleg ne gumialjzat nélkül!

Nekem:

Sütkérező Szerelmem!

Miért rúgtál belém?! Hiszen én vagyok a napfény az otthonodban. A mi családunkba pedig még sohasem rúgtak bele, még akkor sem, ha elromlottunk!!!

Tudom, hogy azt imádod bennem, hogy hordozható vagyok és két fő részemet, a reflektorházat, meg a talpat a besugárzási napokon magadra irányíthatod. De vigyázz! Bemelegedés alatt sugárkezelésre nem vagyok alkalmas! A védőszemüveget pedig viseld nyugodtan, úgy is tetszel nekem. Menjünk világgá!

Kvarcka

Neki:

Hőn szeretett Q—125-öm!

Igaz, hogy bizonyos bőrbetegségeket okoztál, de a kötőhártya-gyulladás az én hibám volt. Meg tudsz bocsátani nekem?!

Tudom, hogy nem szereted, ha földellek, mert kettős szigetelésű vagy, de lásd be, hogy manapság köztünk egyenjogúságnak kell lennie! Mert hol van az előírva, hogy amíg én elhalmozlak egy csomó szerelővel, addig Neked in flagranti kiég a biztosítékod?!

Buksikám! Tartsunk két-három napos szünetet, mert hámlok! Persze, amikor nem kapcsollak be, akkor is nagyon szeretlek! Jobban, mint a ventillátort! Majd ismét jelentkezem:

a Te kis Mohód

Tormai László

ROKONLÁTOGATÁS

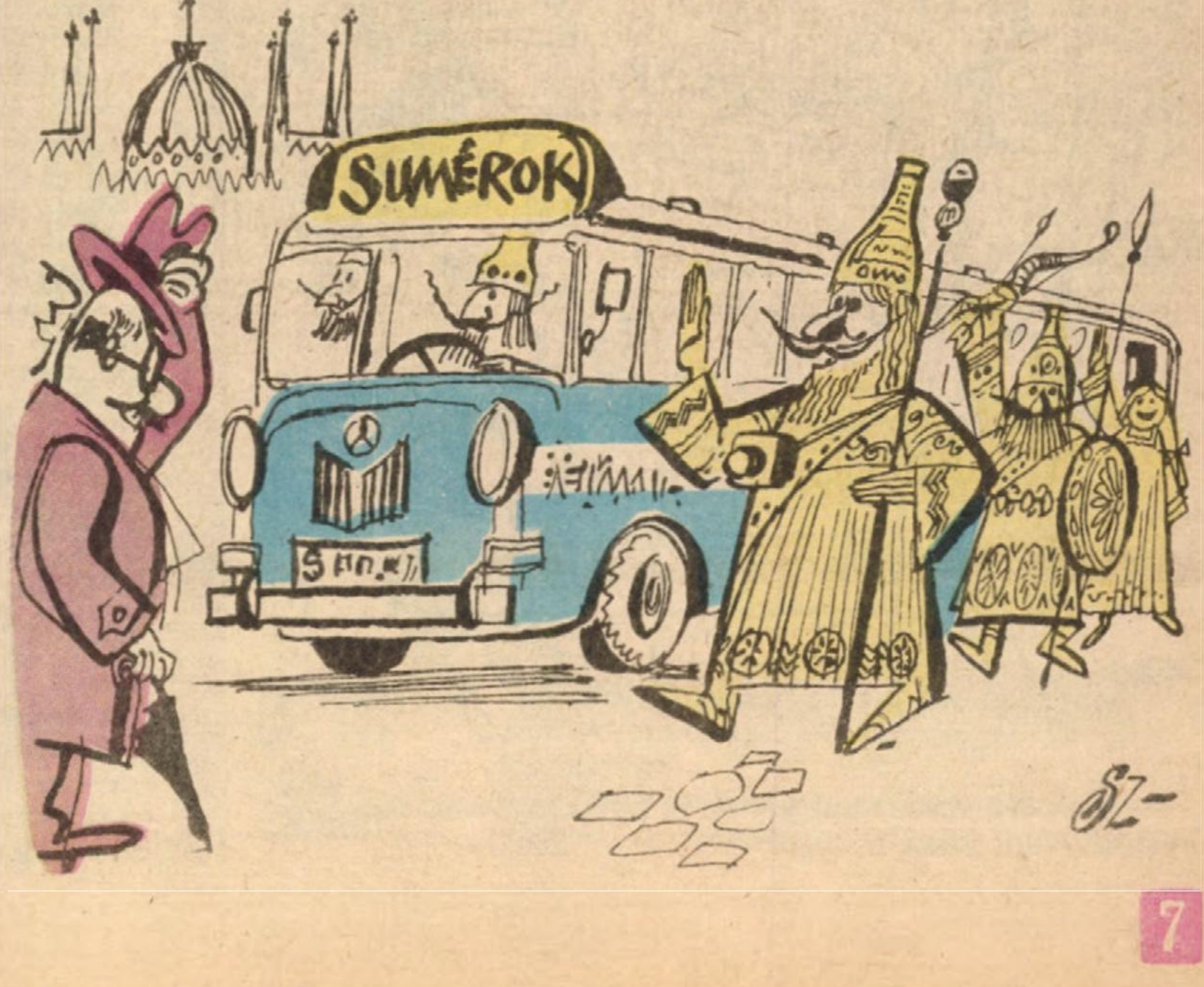

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXIII.

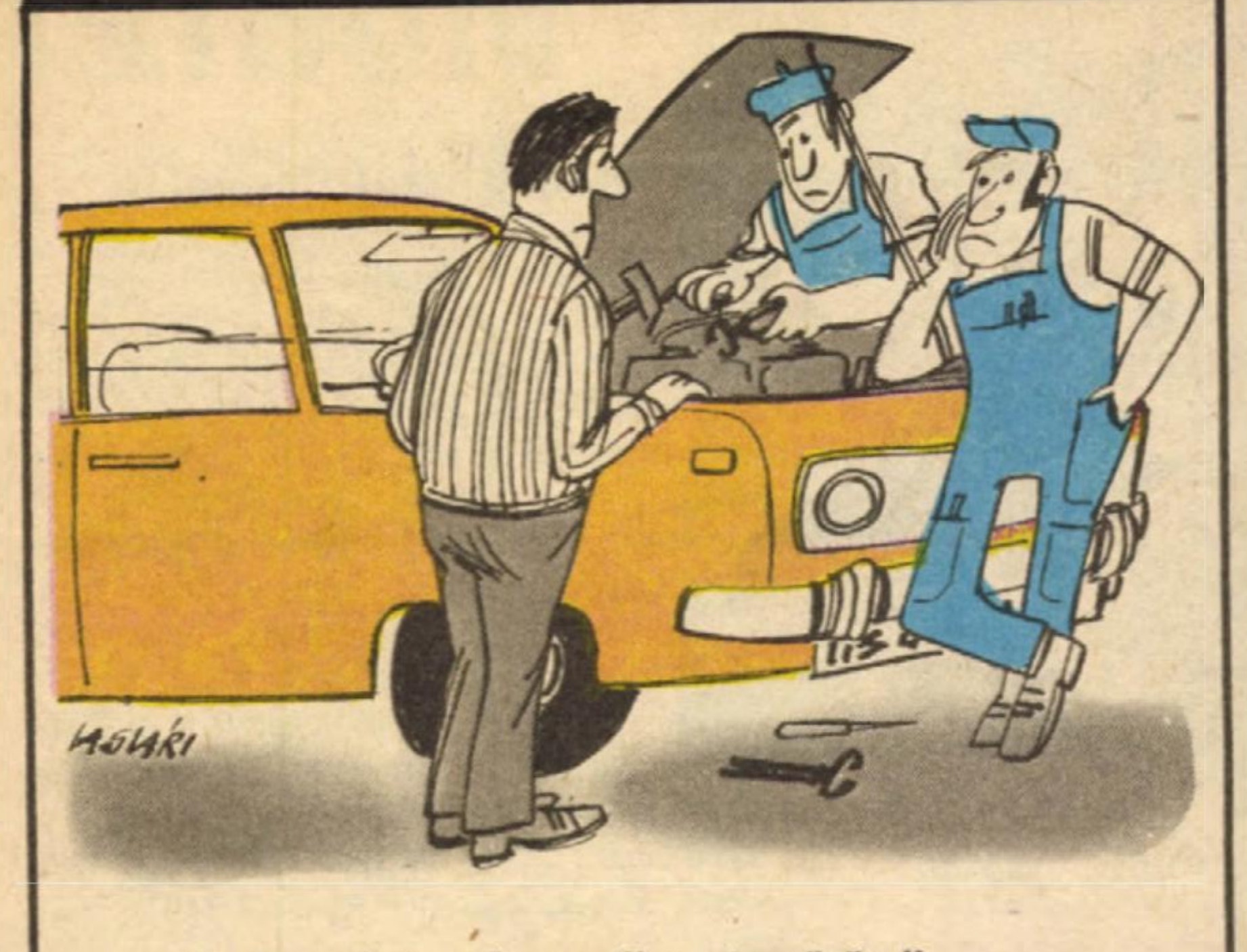

„Csak ember műve csillog és zörög." *(Madách)*

VAKÁCIÓS RÉMKÉP

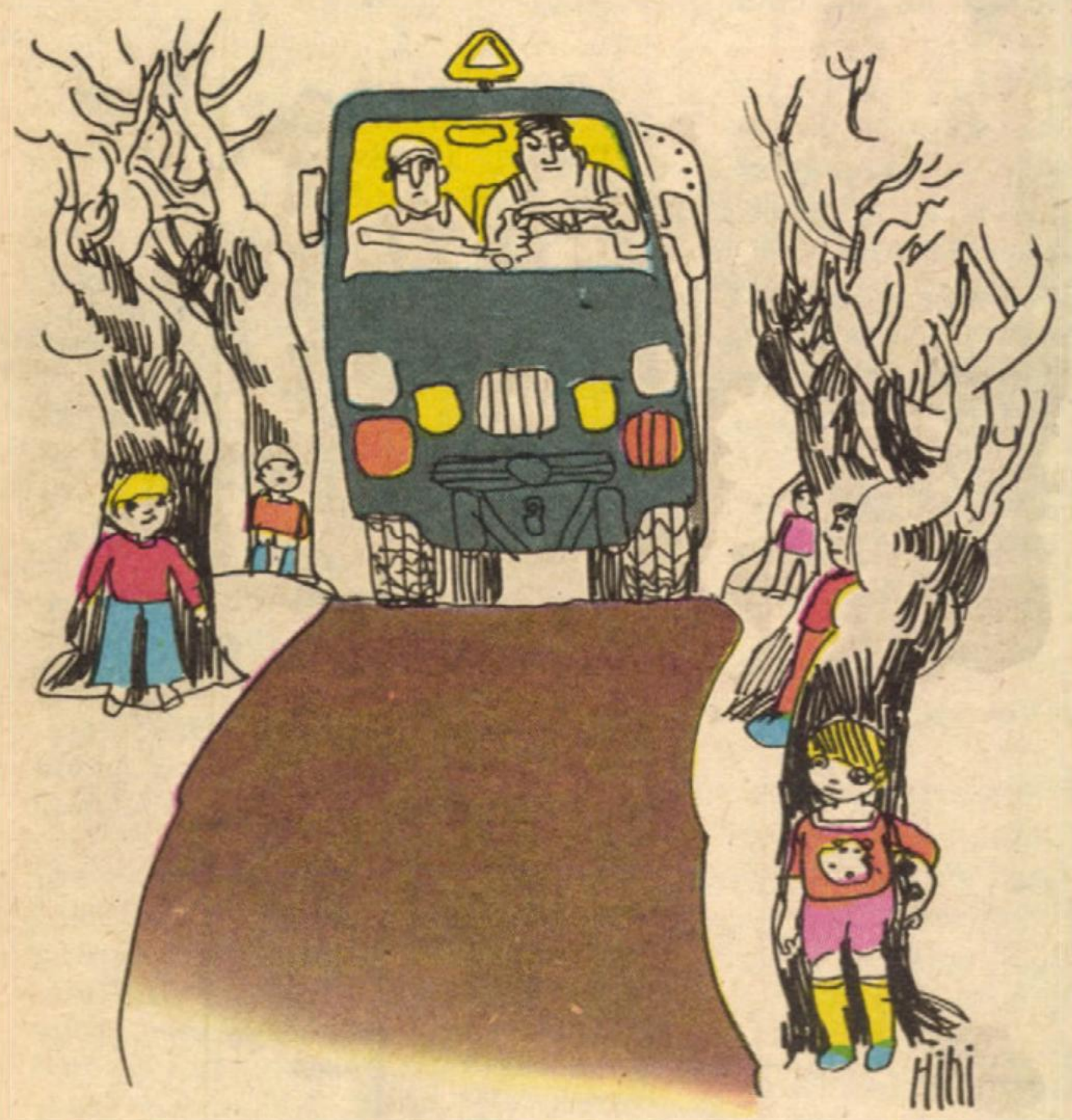

– Lehet, hogy minden fa mögött egy gyermek lapul?

ÚJ MUNKAERŐ

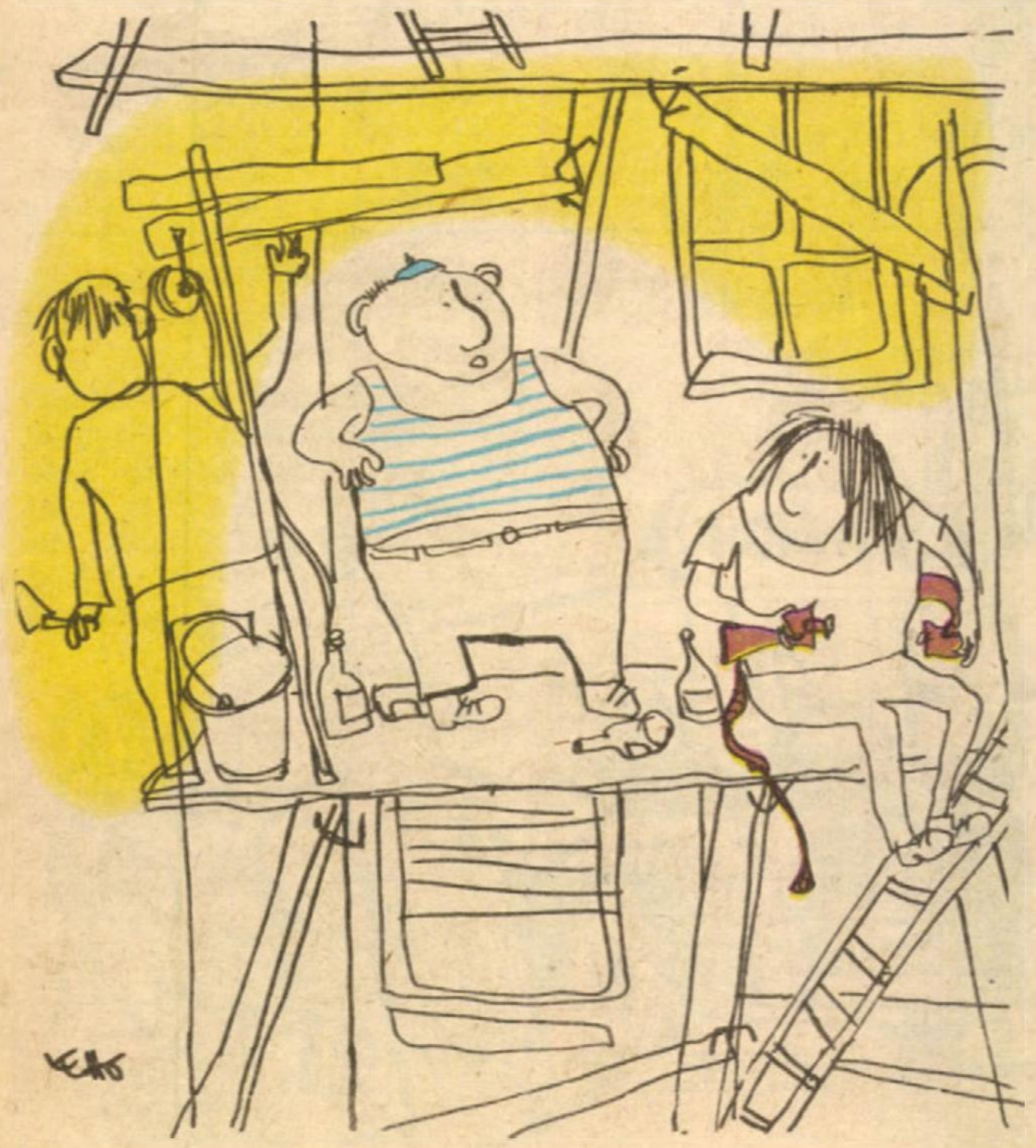

– Ha nem vacakolnál ennyit a biztosító övvel, már rég felhozhattad volna a sört!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Hova kellene lehallgató készüléket tenni?

Várnai György:

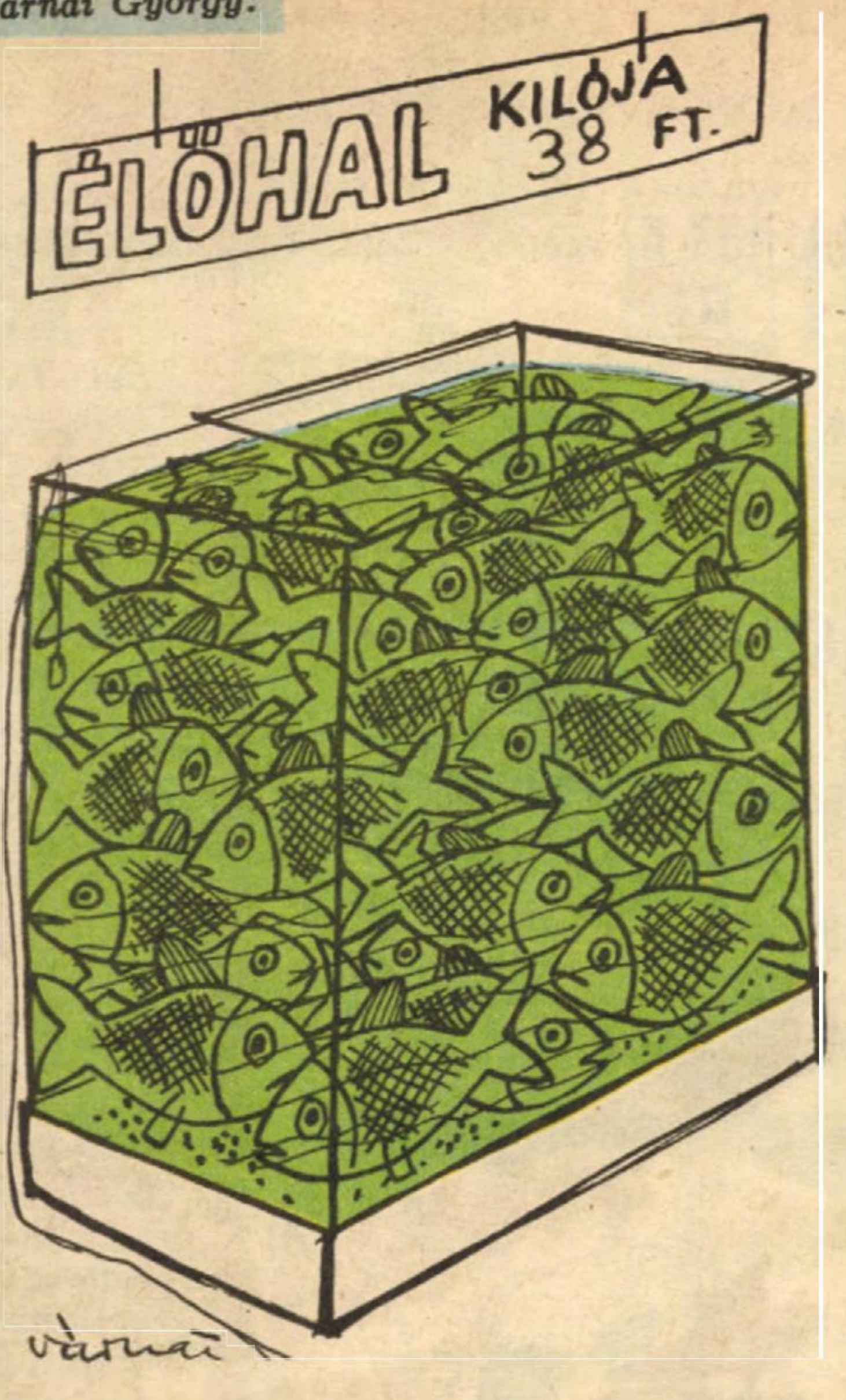

– Egy halbolt medencéjébe. Kíváncsi vagyok, mi a véleményük rólunk, emberekről?

Lehoczki István:

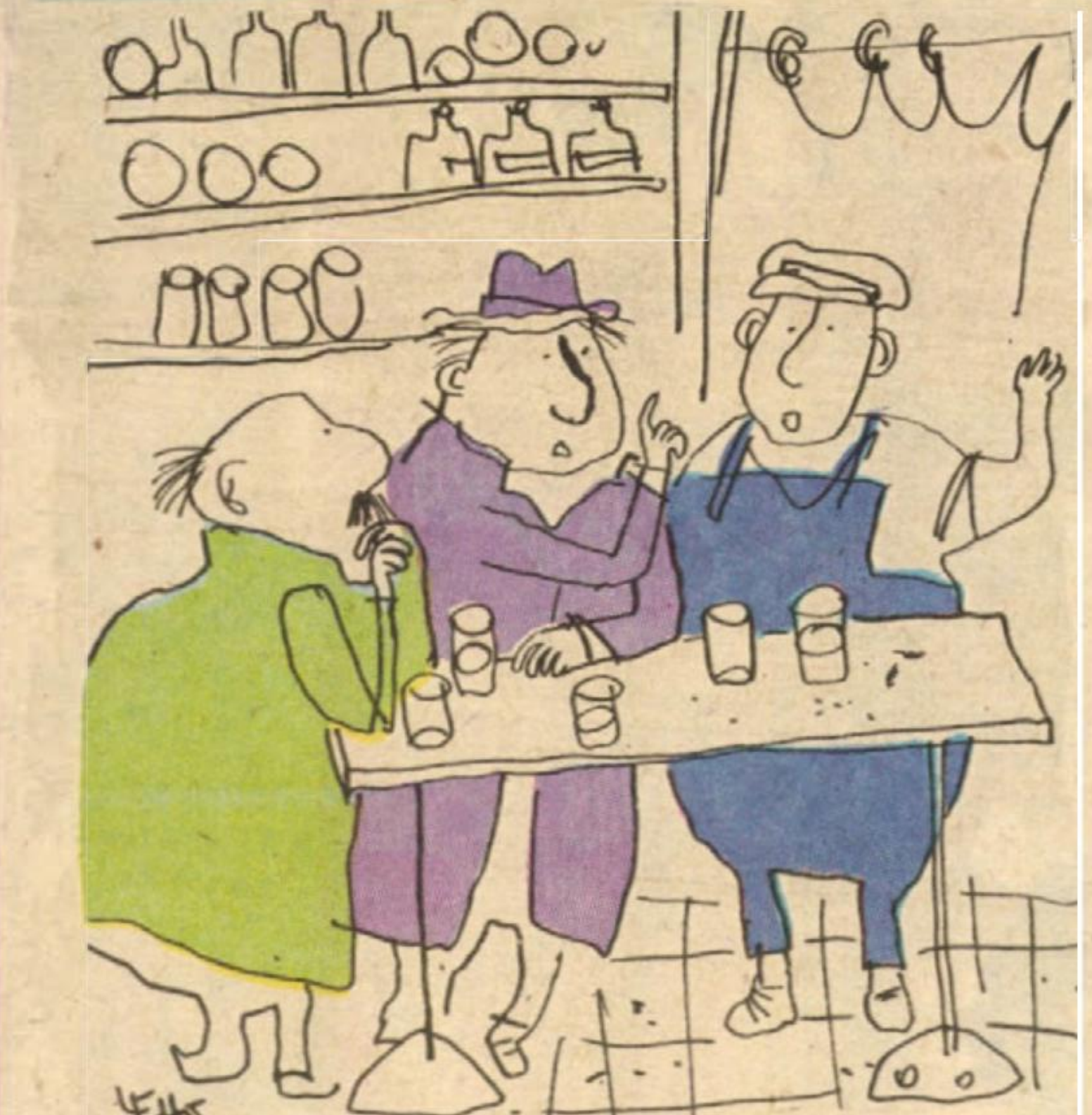

– Nagyfröccsbe.

Szűr-Szabó József:

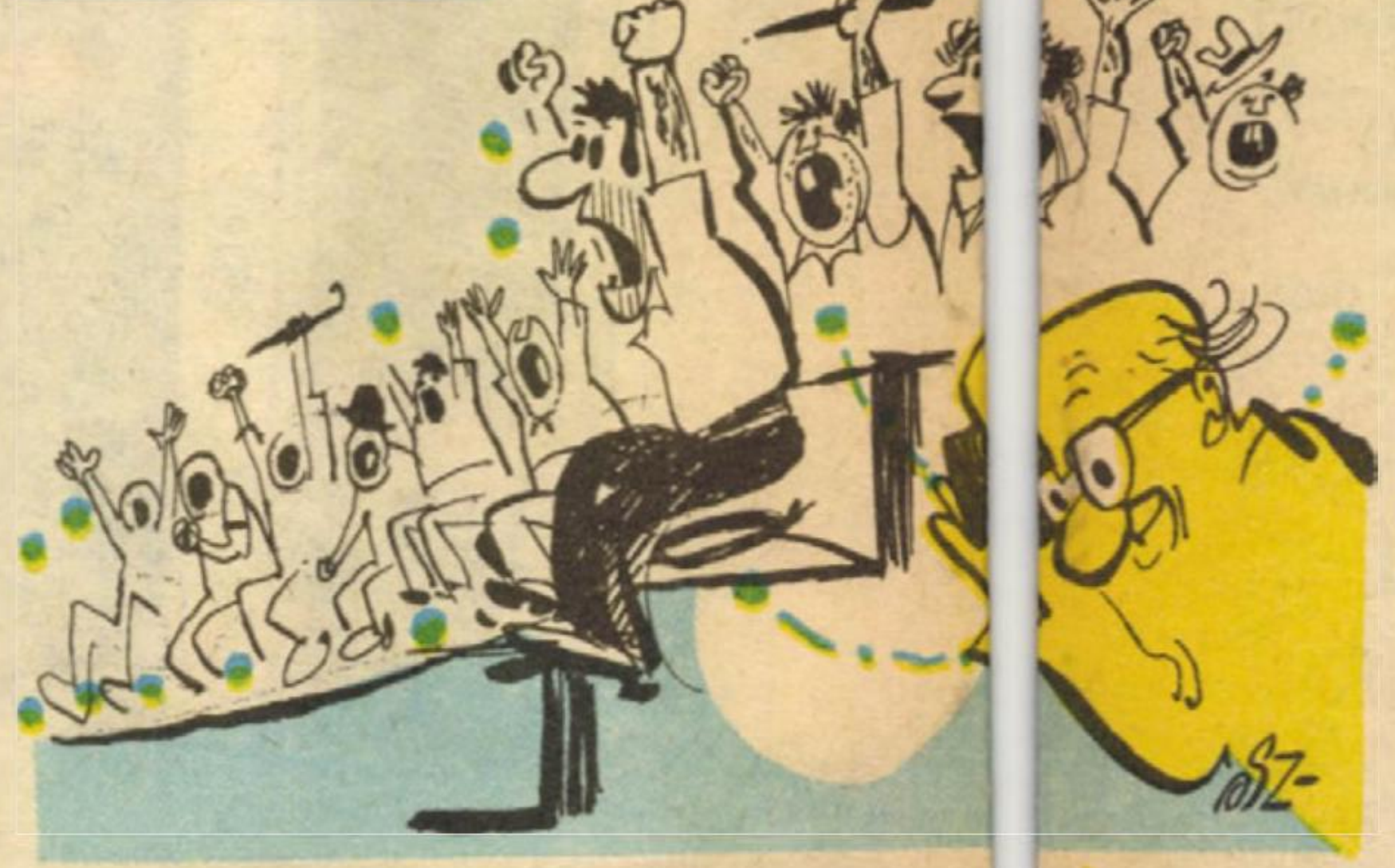

– Szeretném megtudni a Népstadionban, hogy miket mondanak a bíróra!

Hegedűs István:

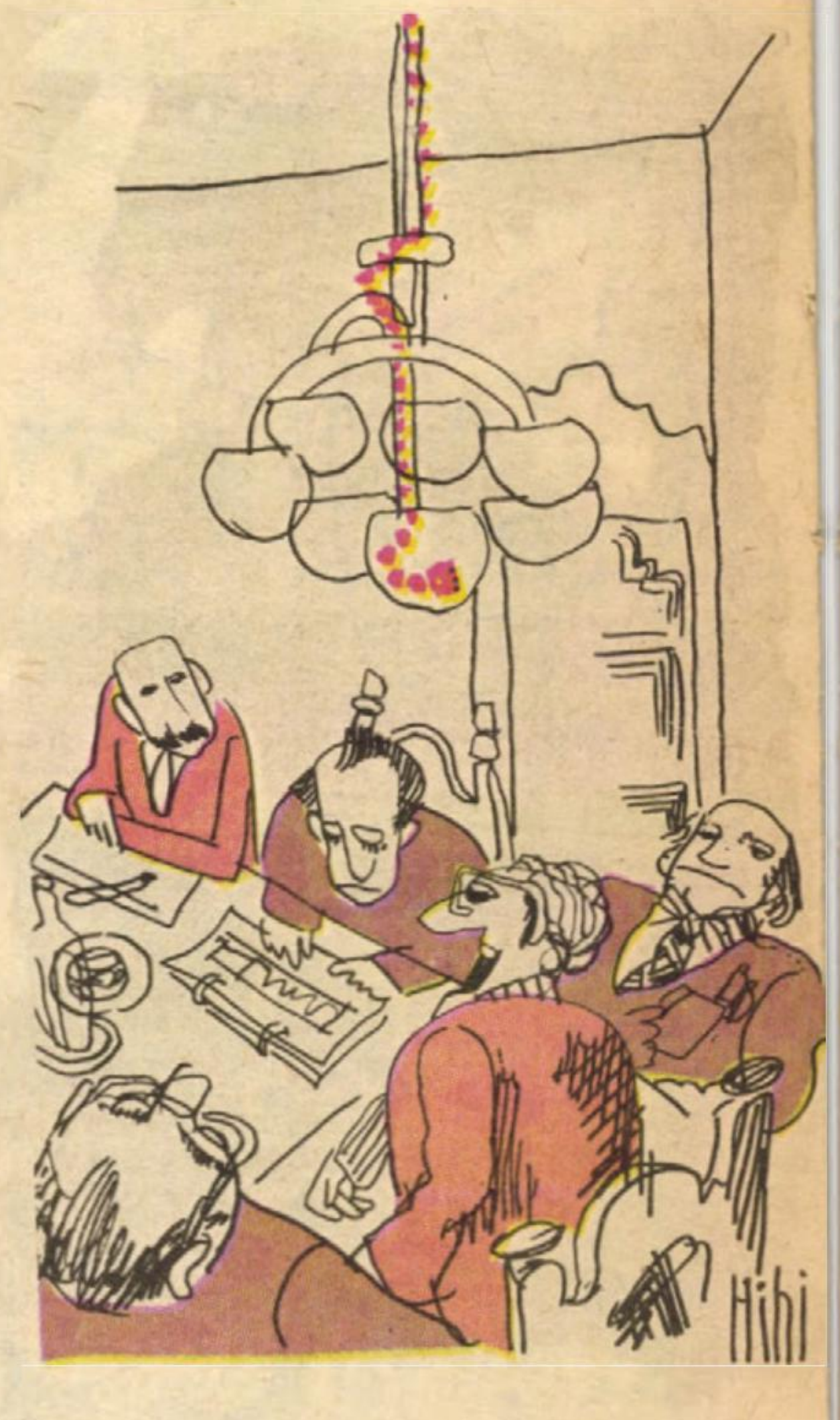

– Oda, ahol az árakat kalkulálják.

Erdei Sándor:

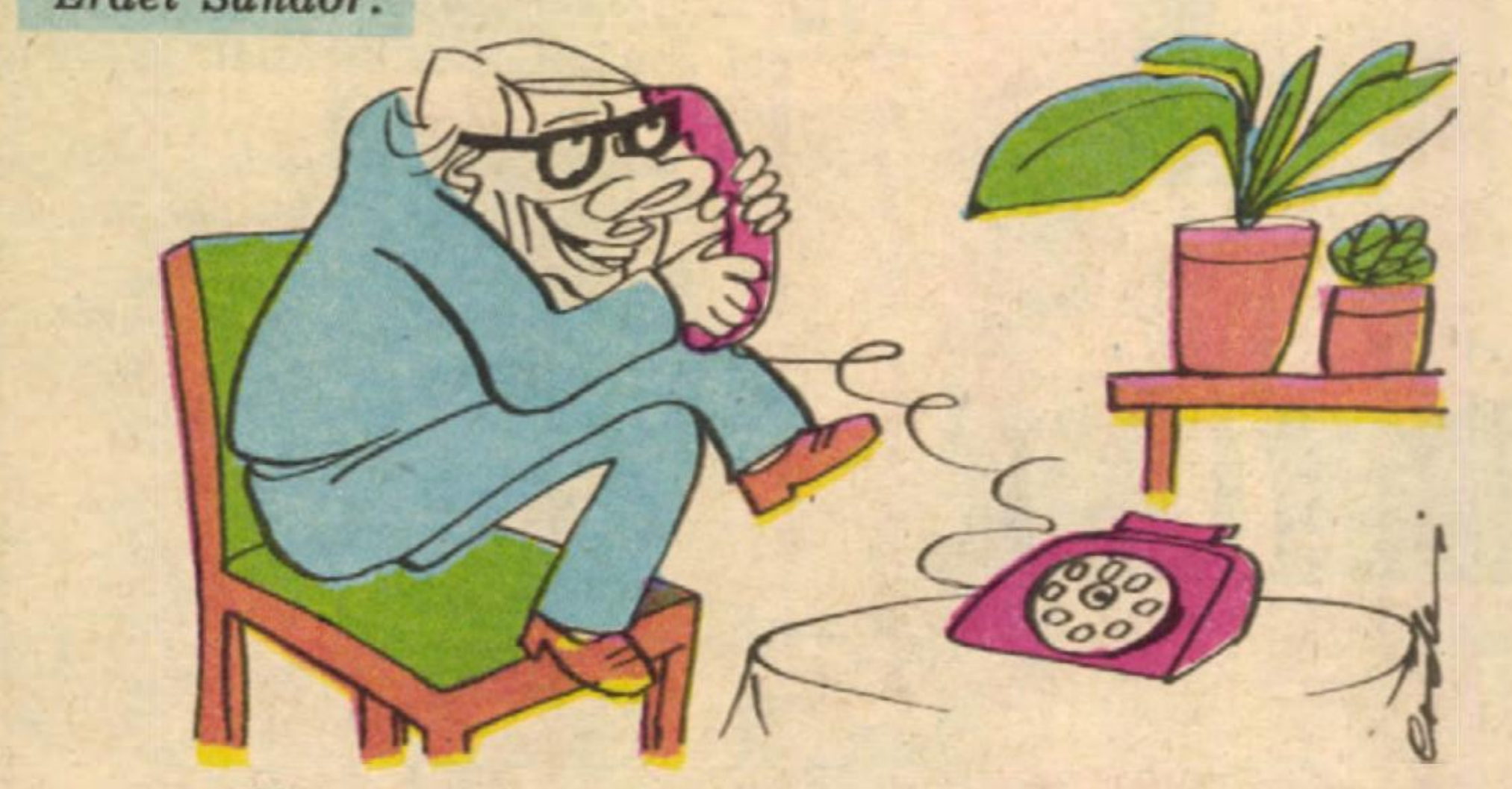

– Nekem már van egy ilyen készülékem. Áthallom a telefonikrem beszélgetéseit.

Sajdik Ferenc:

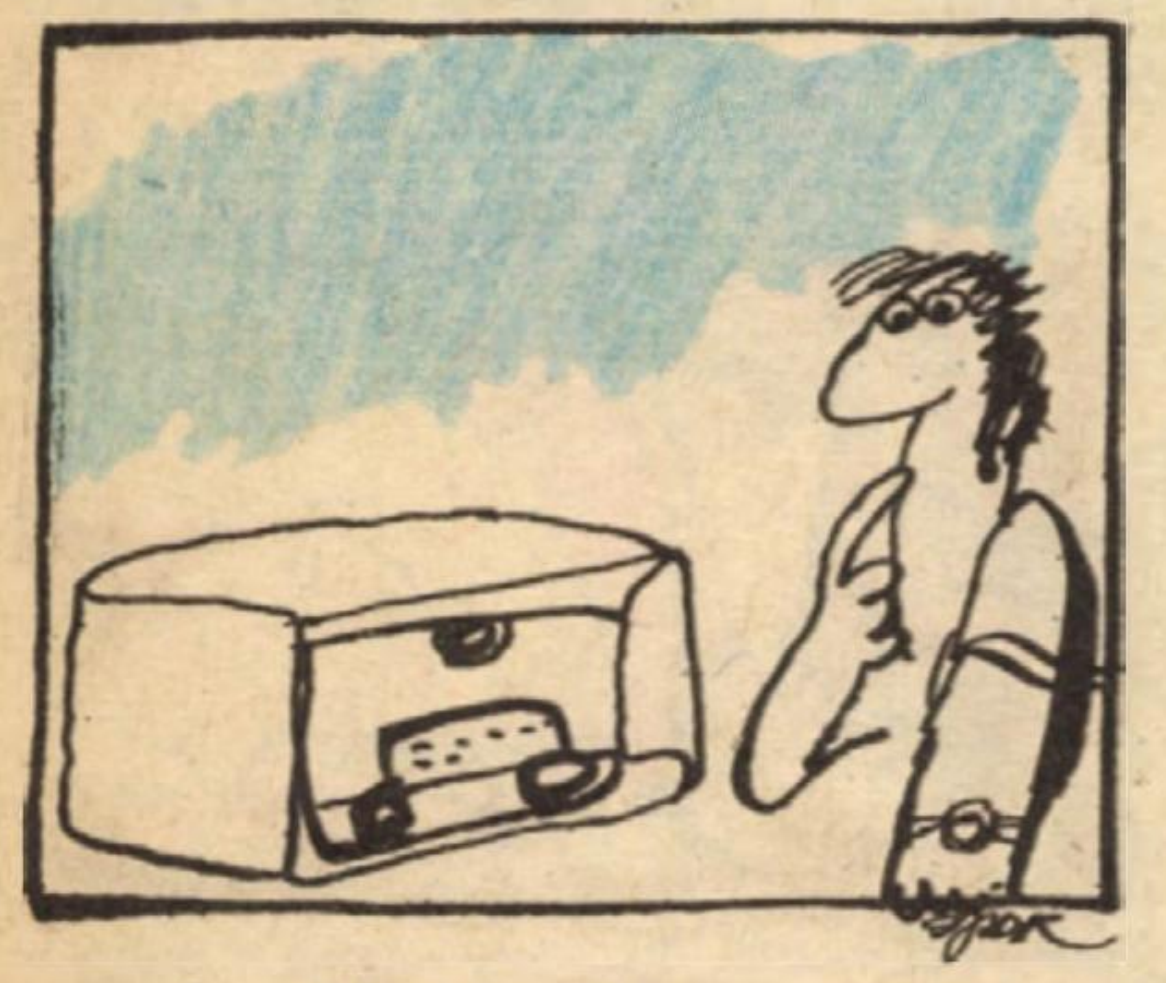

– A rádiókészülékem hátuljára, hogy megtudjam, mi van a hírek mögött.

Brenner György:

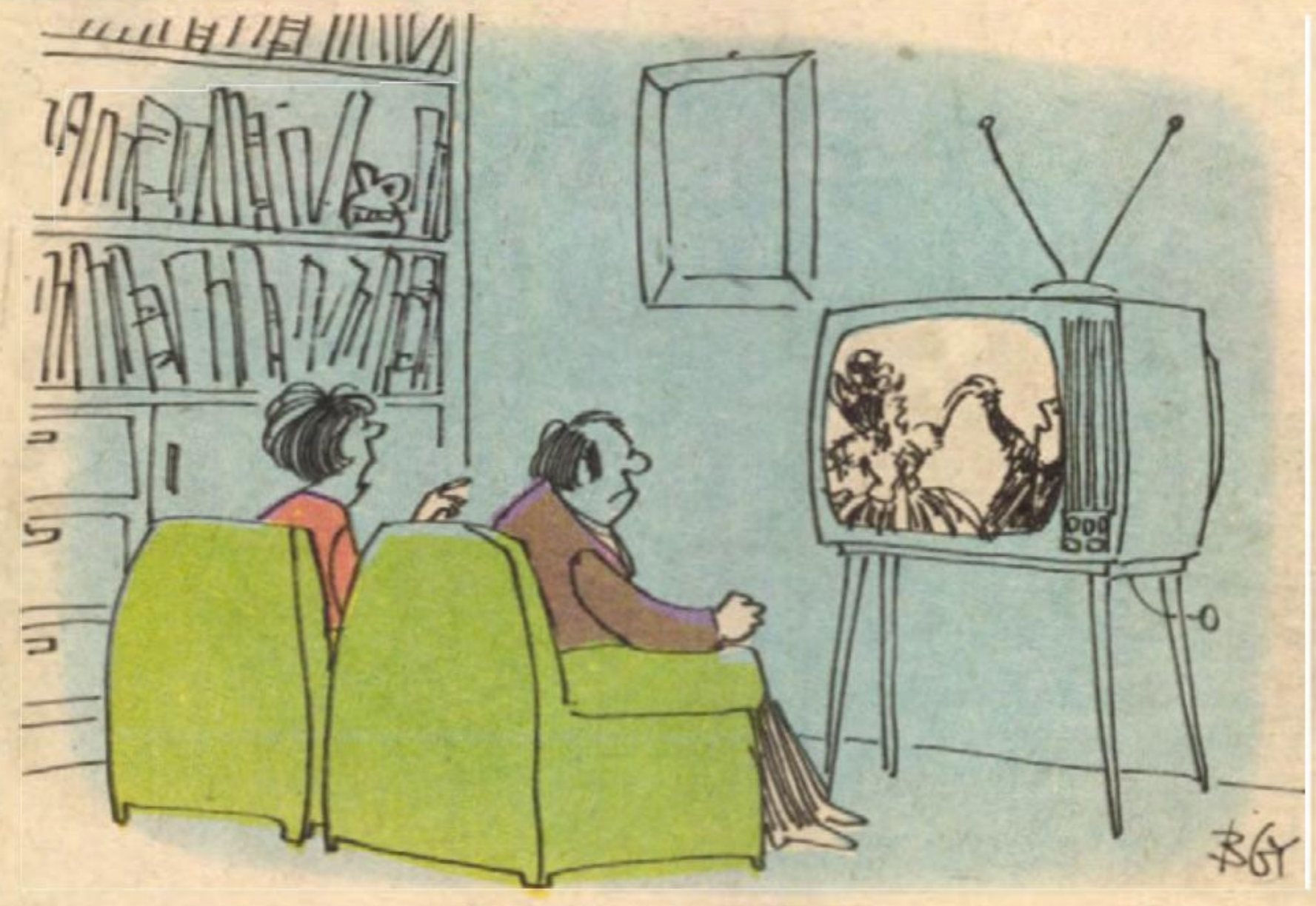

– Közvéleményékhez . . .

Dallos Jenő:

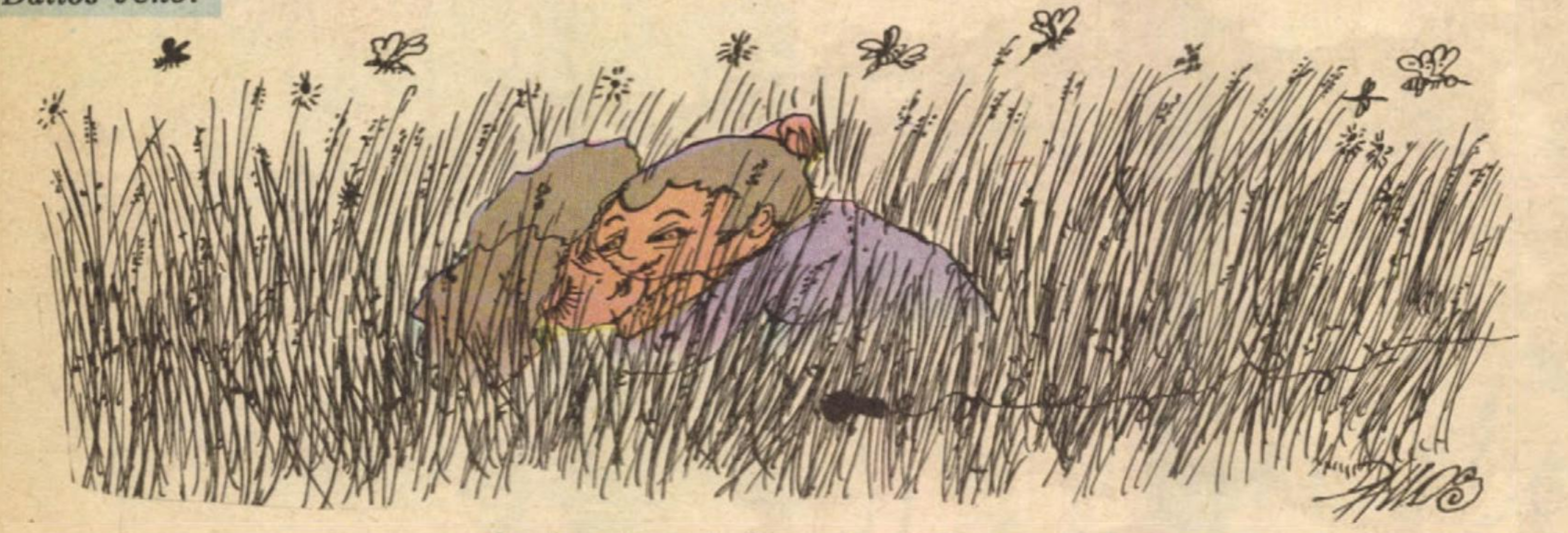

– A rétre, hogy halljam, hogyan nő a fű.

Endrődi István:

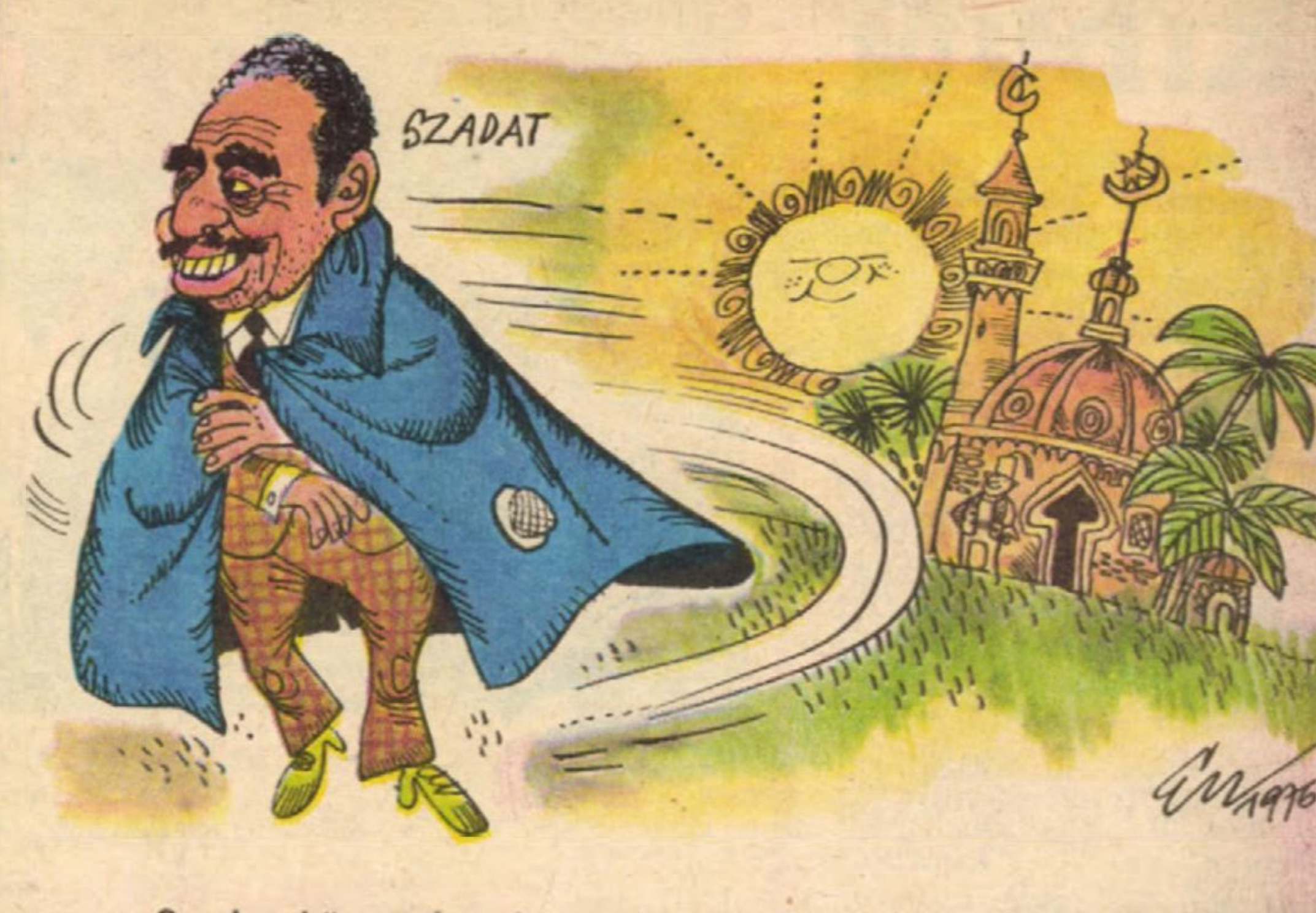

– Szadat köpenyére, hogy időben megtudjam, merre forgatja.

Vasvári Anna:

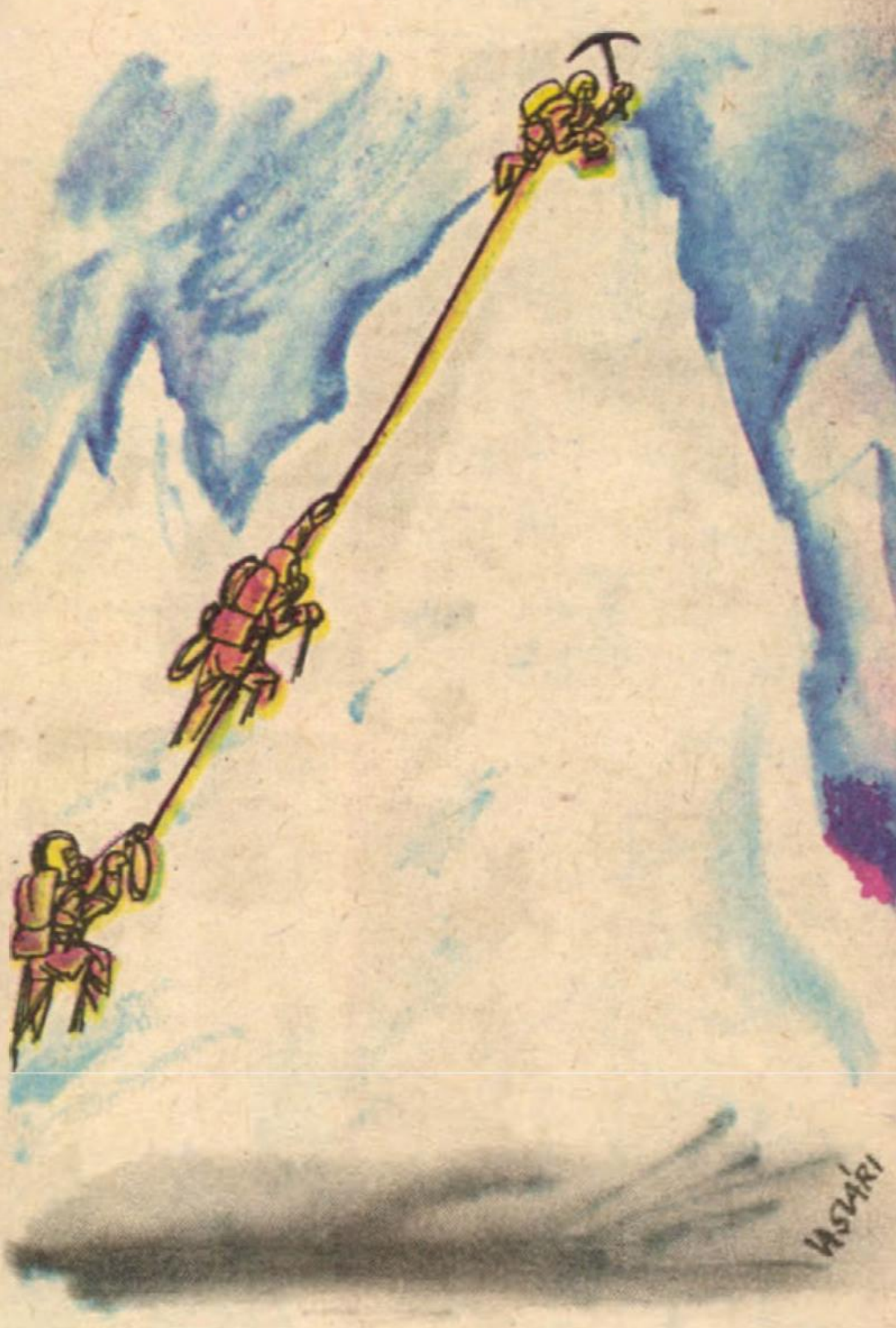

– Minél magasabbra!

HUMORÉRZÉK

Volt ez a külpolitikai vetélkedő a tv-ben. Nagyon komoly ifjú emberek válaszoltak nagyon komoly ifjú kérdésekre, nem győztem irigyelni a tájékozottságukat. Aztán egyszerre megállt bennem a lélek. Különleges feladat következett, külföldi karikatúrák alá kellett volna találó szöveget kisütniük, és a játékvezető így szólt:

– Kérek mindkét csapatból egy-egy játékost, akinek van humorérzéke.

Senki sem jelentkezett. És bennem megállt a lélek. Nem kifejezetten a mundér védelmében állt meg, bár azért is megállhatott volna. Hiszen, ha nincs humorérzék, akkor mi itt, az írógép innenső felén csak vélt igényeket próbálunk kielégíteni, feleslegesek vagyunk. Nem létező fekete macskát hajkurászunk a sötét szobában, s csupán önmagunk megnyugtatására ordítjuk néha, hogy: „Megvan! Megvan!"

Mondom, nem ez a legfontosabb. Mire azok az ifjú emberek annyira cseperednek, hogy feltételezett, vagy valóságos humortalanságuk bármiféle erővé váljék, mi rég a nyugdíjasok kenyerét nyámmogjuk, s talán már bennünket is csak a külpolitika érdekel.

Nade uramatyám, mivé lesz a világ humorérzék nélkül? Hiszen ez a kellemes és megtartó állapot egyrészt mindenkor rugója volt a nagy gondolatoknak és a nagy tetteknek, másrészt pedig mindenkor segített elviselni, megemészteni, sőt, túlélni bizonyos nagy gondolatokat és bizonyos, még nagyobb tetteket.

Mit mondott Galilei?

Azt mondta:

– Mi, hogy a Föld a világmindenség középpontja? Esküszöm, rég kacagtam ilyen jót. Na menjen, kérem, mert kigúnyolom. Maga most nevetni fog, maestro, mert a világmindenség középpontja a Nap és a Föld csak körülötte kering, na?

Amiből persze kiderül, hogy a humor csak akkor ér valamit, ha igazat mond, de ez most mellékes. A lényeg, hogy – szemben Galileivel – az inkvizíciónak sosem volt humorérzéke. A történelem során egész sereg más fontos intézménynek és személynek sem volt, de a felsorolásukat most mellőzöm, mert a világért sem akarom megbántani az ifjú vetélkedőket.

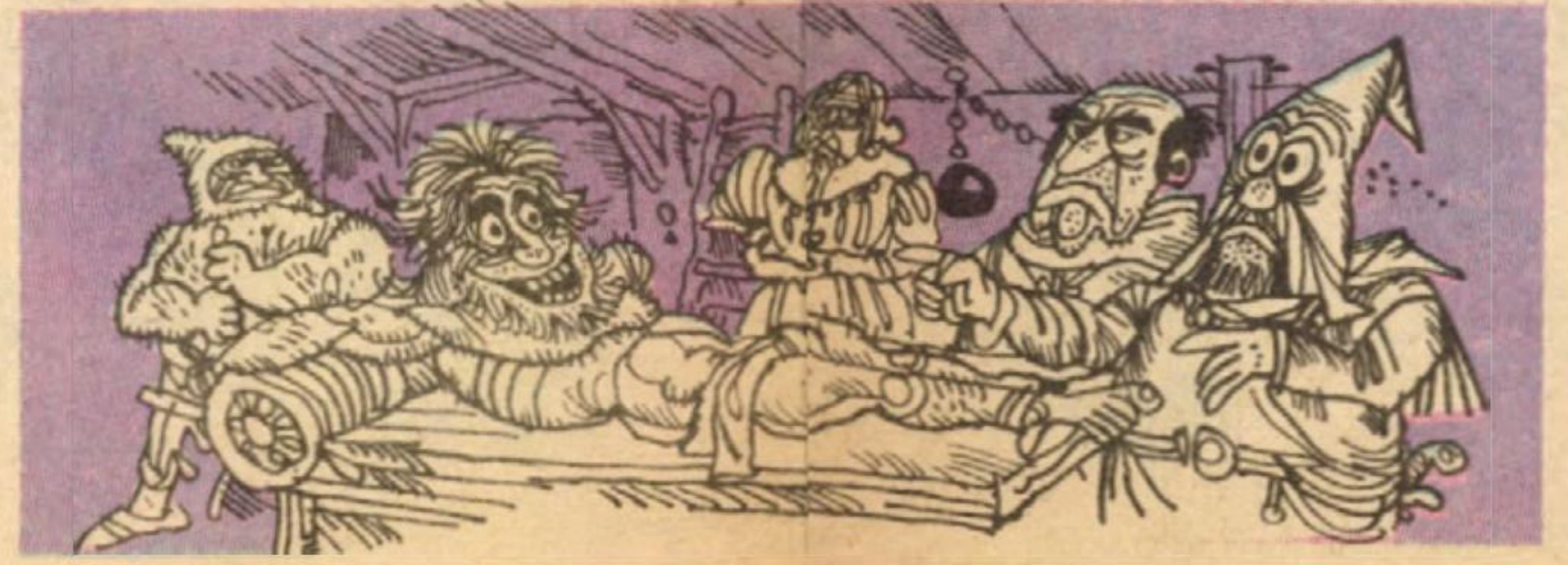

Az ügy mindenesetre munkára ösztökélt. A humorérzék fogyatkozásának felderítésére a következő tesztlapot osztottam szét 17 823 olyan egyed között, aki státuszszimbólumnak tartotta a bádogarcot:

1. Ki a kedvenc komikusa? A) Herbert von Karajan, B) August Strindberg, C) Góliát, az óriásbálna.

2. Azt látja, hogy egy jól öltözött úr hasraesik egy pocsolyában. Mit tesz? A) Előfizet a Statisztikai Lapok teljes évfolyamára, B) Hívatja a tűzoltóságot, C) Mellé fekszik.

3. Mi jut eszébe egy rendőrviccről? A) „Jesszusmária, nyitva felejtettem odahaza a konyhaajtót", B) A belügyminiszter 23 247/1976. BM. sz. rendelete, C) Egy másik rendőrvicc.

4. Kit (mit) vinne magával egy lakatlan szigetre? A) Egy kerti törpét, B) Brit Eklandot, C) Egy skatulya Dr. Egger-féle mellpasztillát.

5. Mit kiált, ha az ellenfél csatára ordító gólhelyzetben olyan lyukat rúg, hogy a cipője is kirepül a stadionból? A) My house is my castle, B) Si non e vero e bene trovato, C) Ezt kapd el, ne a náthát.

A válaszokat komputer segítségével értékeltem – háromszor kivágta a biztosítékot a röhögéstől –, majd a 12 legalacsonyabb HE-vel (humoregyüttható) rendelkező alanyt magánbeszélgetésre kérettem. Itt már csak egyetlen kérdésre kellett válaszolniuk: „Miért nem nevet ön többet?"

A 12 válasz közül csak egy volt alapos, jól indokolt, s így elfogadható.

– A kozmetikus tanácsára szoktam le a nevetésről – mondta a bájos ifjú hölgy. – A gyakori nevetéstől ráncos lesz az arc. Az öreg állatok arca is azért olyan ránctalan, mert sosem nevetnek.

Fejet kellett hajtanom. Ők soha.

Peterdi Pál

MŰSORAINKAT AJÁNLJUK

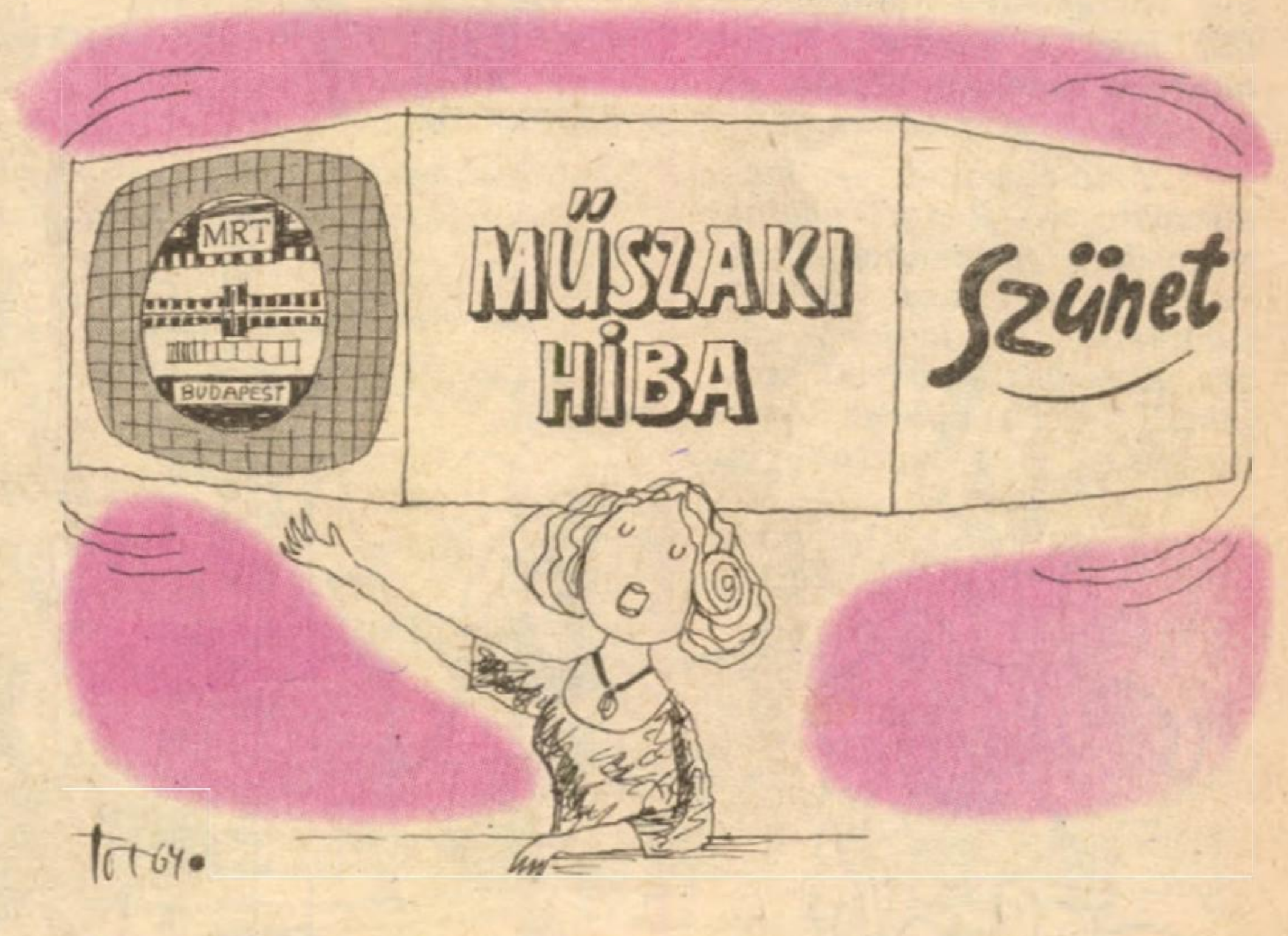

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

– Mért lapozol olyan kétségbeesve a szakácskönyvben? – kérdi az új férj ifjú nejétől.

– Mert holnap nagymosás lesz és nem találom a receptjét.

TRIBÜN

Warren Spahn, a kitűnő amerikai baseballjátékos nemrég tért haza japán tanulmányútjáról.

— A japán baseball — mesélte —, minden tekintetben elmarad mögöttünk. Képzeljék, az egyik élvonalbeli csapat éppen most igazolt egy középiskolás diákot. És összevissza százezer dollárt fizetett érte.

__B__ob Lutz, a híres teniszjátékos egy fontos profimeccsen kikapott Guillermo Vilastól.

— Halálosan elfáradtam — mondta az öltözőben. — A dobhártyám pattogni kezdett, a cipőm elszakadt, az oldalam szúrt, és a kontakt-szemüvegem egyik lencséje kiesett! De egyébként remek formában voltam.

Jose Monteirot, Sao Paolo egyik játékvezetőjét fegyelmi elé idézték. Vasárnapi mérkőzését negyedórával előbb kezdte és már a nyolcvanadik percben lefújta.

— Mozijegyem volt egy remek szexfilmhez — védekezett. — A meccs különben is nagyon unalmas volt.

Felmentették.

__B__ernd Kannenberget, az 50 km-es gyaloglás olimpiai bajnokát remek kis robogóval ajándékozták meg a barátai. Kannenberg másnap rögtön el is adta a szerszámot.

— Ártott volna — magyarázta. — Reggel gyalog megyek a munkahelyemre, este gyalog haza. Az 32 kilométer. A legjobb edzés. Amellett — a mai közlekedési viszonyokat tekintve — még gyorsabb is.

(p. p.)

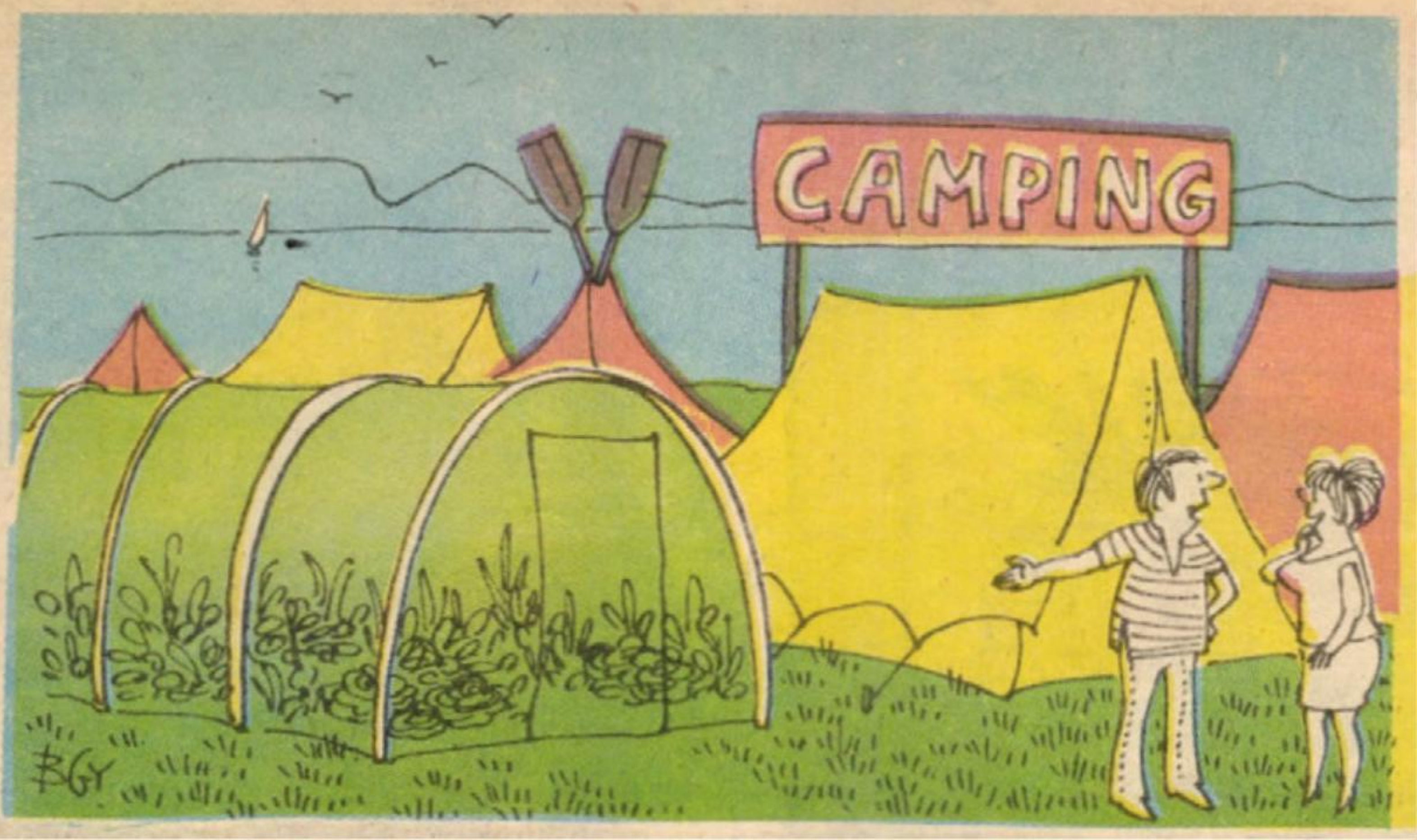

– Sajnos, itt akadozott a zöldségellátás.

VISSZAJÁRÓ LÉLEK

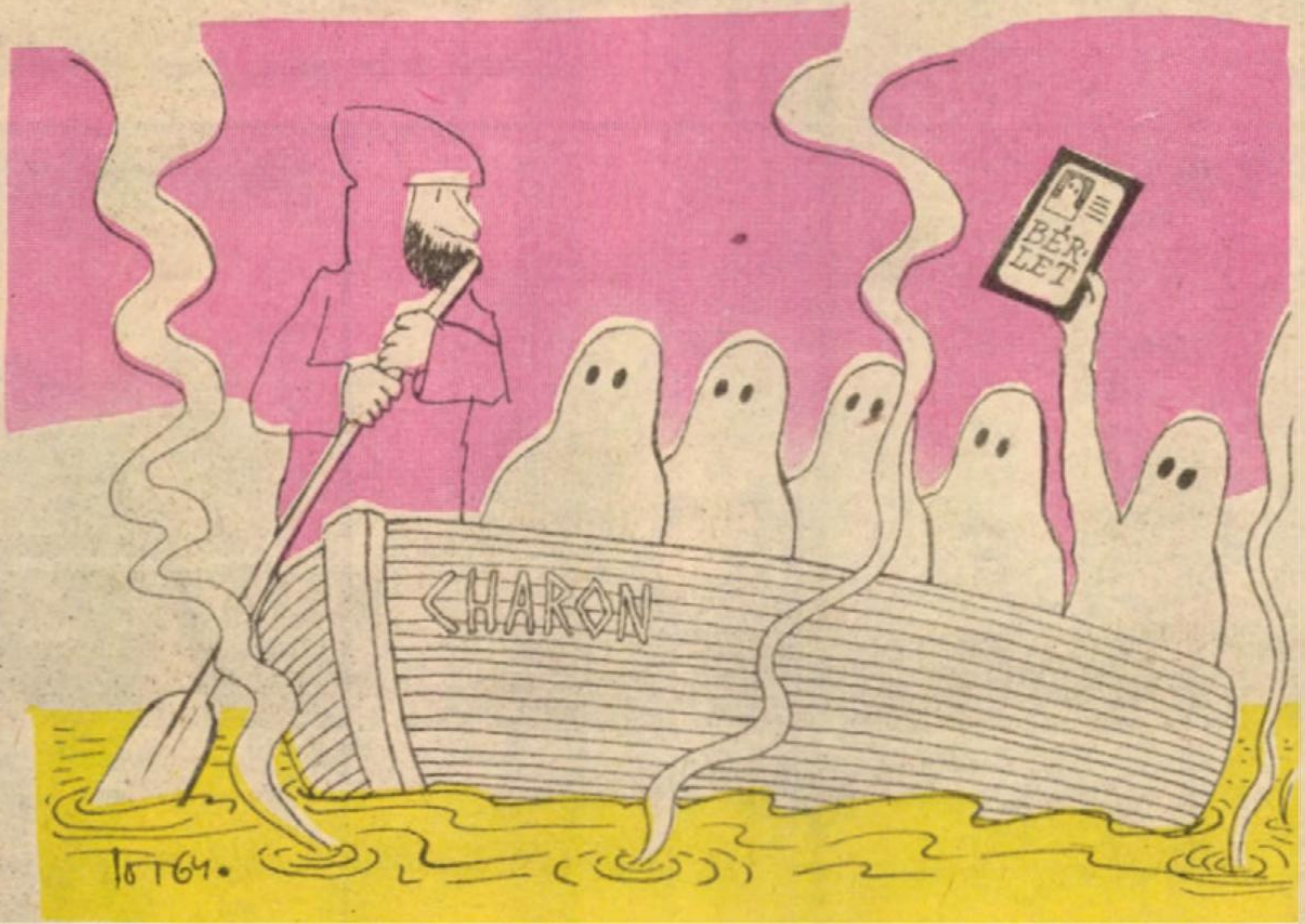

NYÁR

Két nyári vicc.

Az egyik a nyugatnémet Bild Zeitungból.

— A maga lakása is olyan nedves, Frau Obersteiger?

— Hogy nedves-e? Idehallgasson, reggel egy aranyhalat találtam az egérfogóban!

A másik a brit Sunday Expressből.

— Mi a különbség egy kopasz angol és egy kopasz skót között?

— Az angol vesz egy parókát, a skót eladja a fésűjét.

FÉRFISZEMMEL

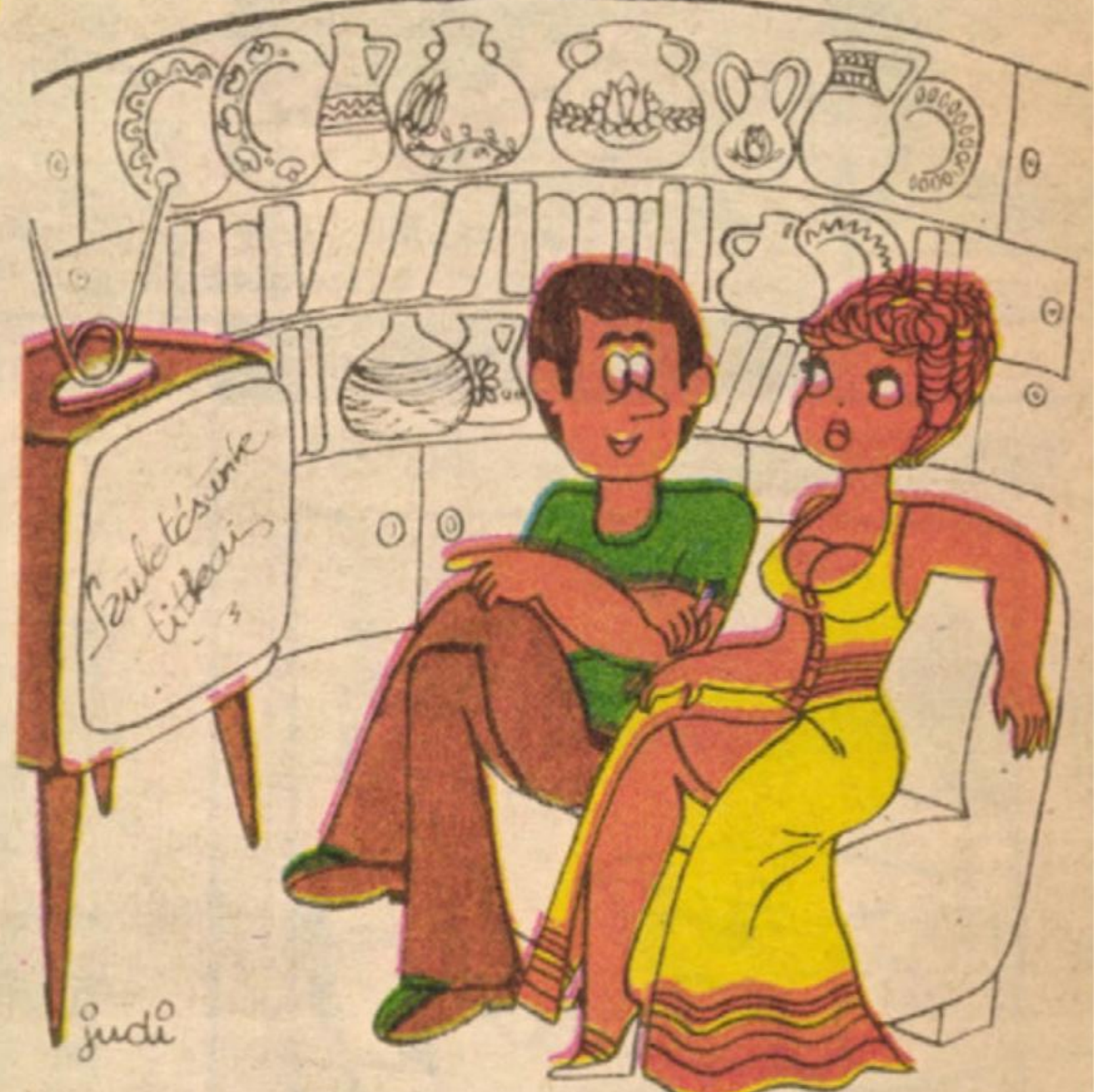

– Hallottad, fiacskám, ha egészséges gyermeket akarunk, hat hétig teljes nyugalomra van szükségem!

ARANYLAKODALOM

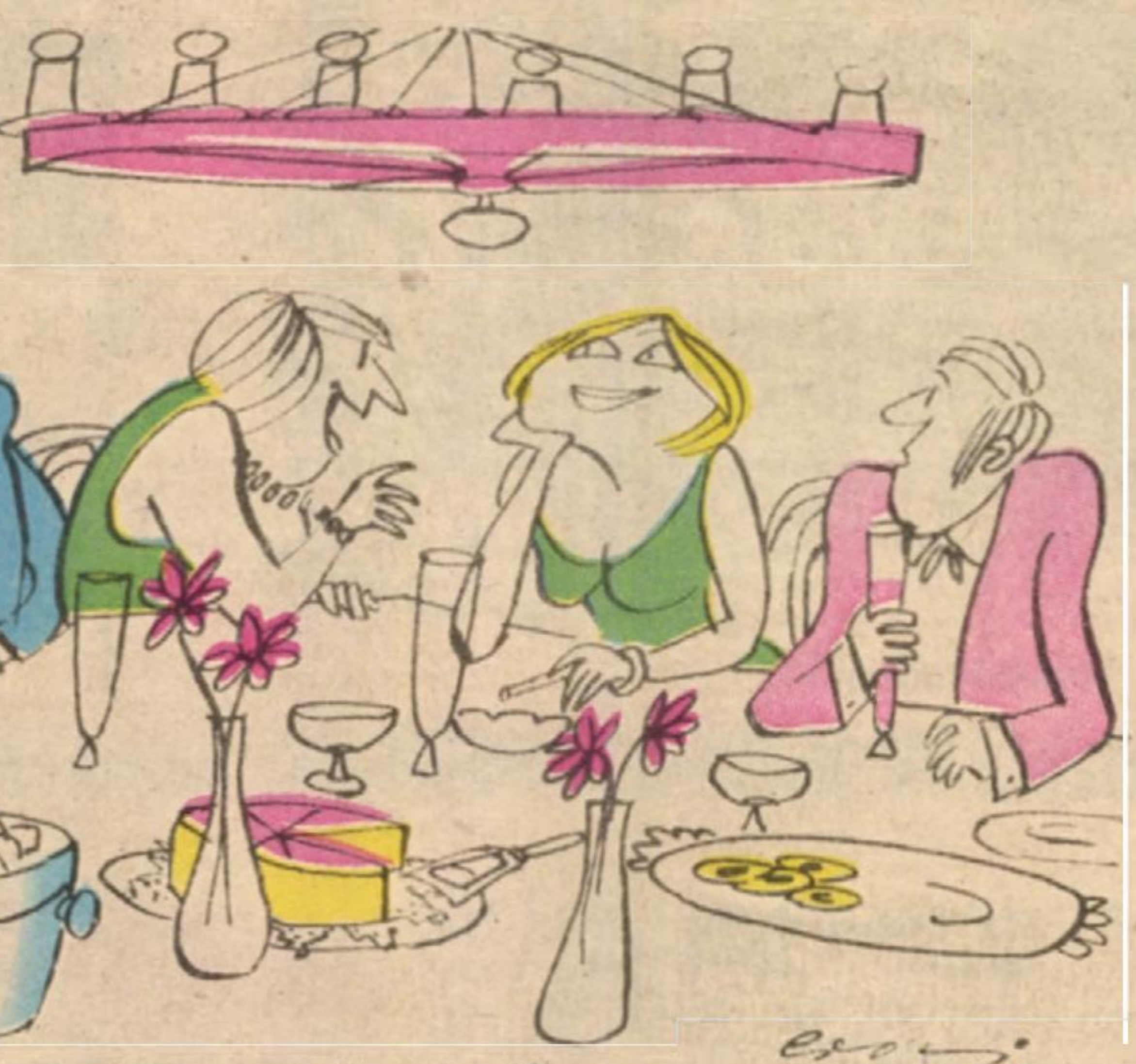

– Anyu, ti miért nem váltatok el?
– Mert apátok mindig ellóversenyezte a válóper költségeit.

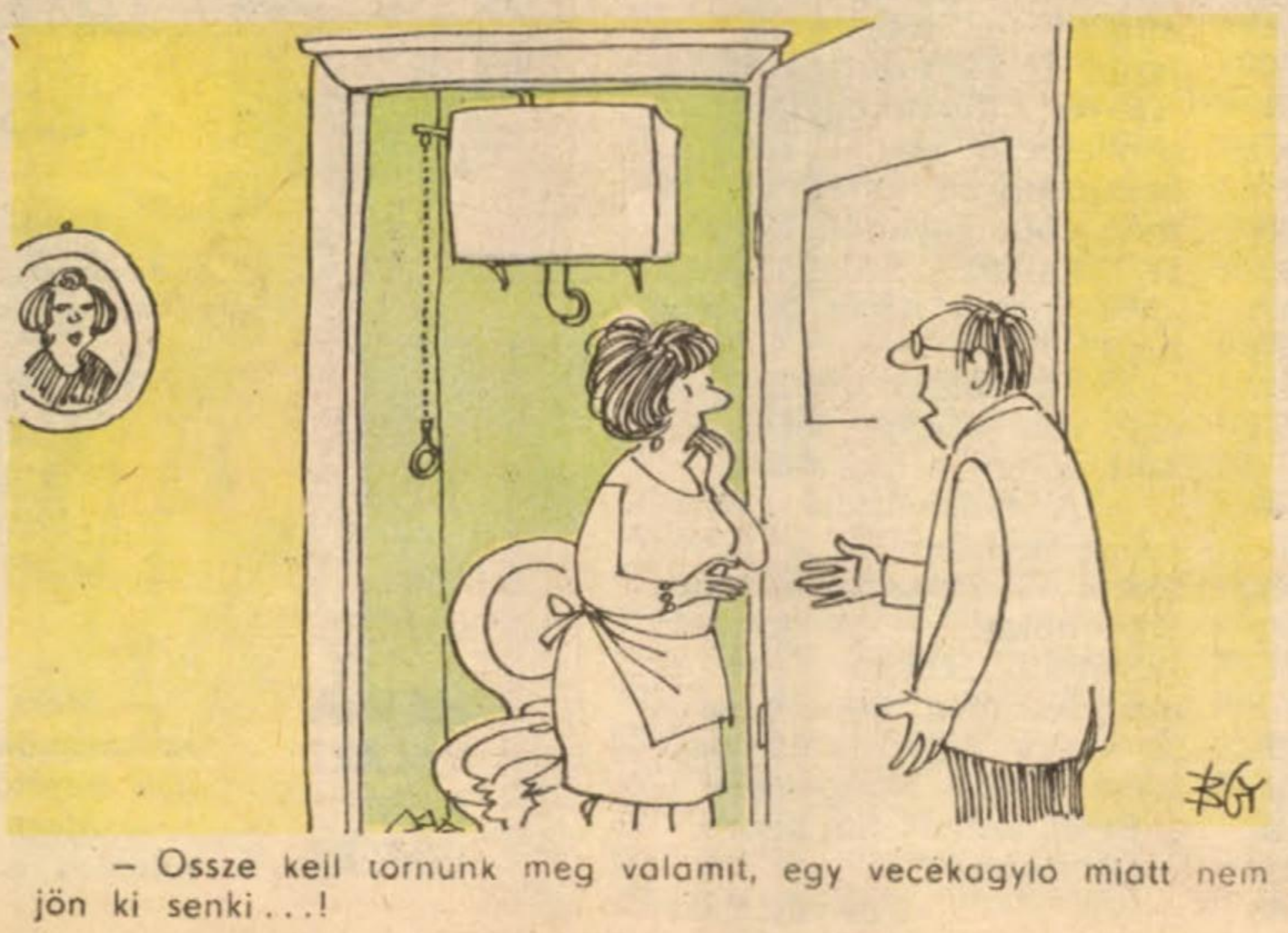

– Össze kell tornunk meg valamit, egy vécékagyló miatt nem jön ki senki...!

ÍZLÉS

Marty Feldman, a gülüdinszemű angol komikus házat vásárolt Hollywoodban.

— Túlontúl sokáig éltünk olyan lakásokban — mondta —, amelyeket rossz amerikai ízléssel rendeztek be. Most majd áthozzuk a saját rossz ízlésünket Angliából.

HAJFESTÉS

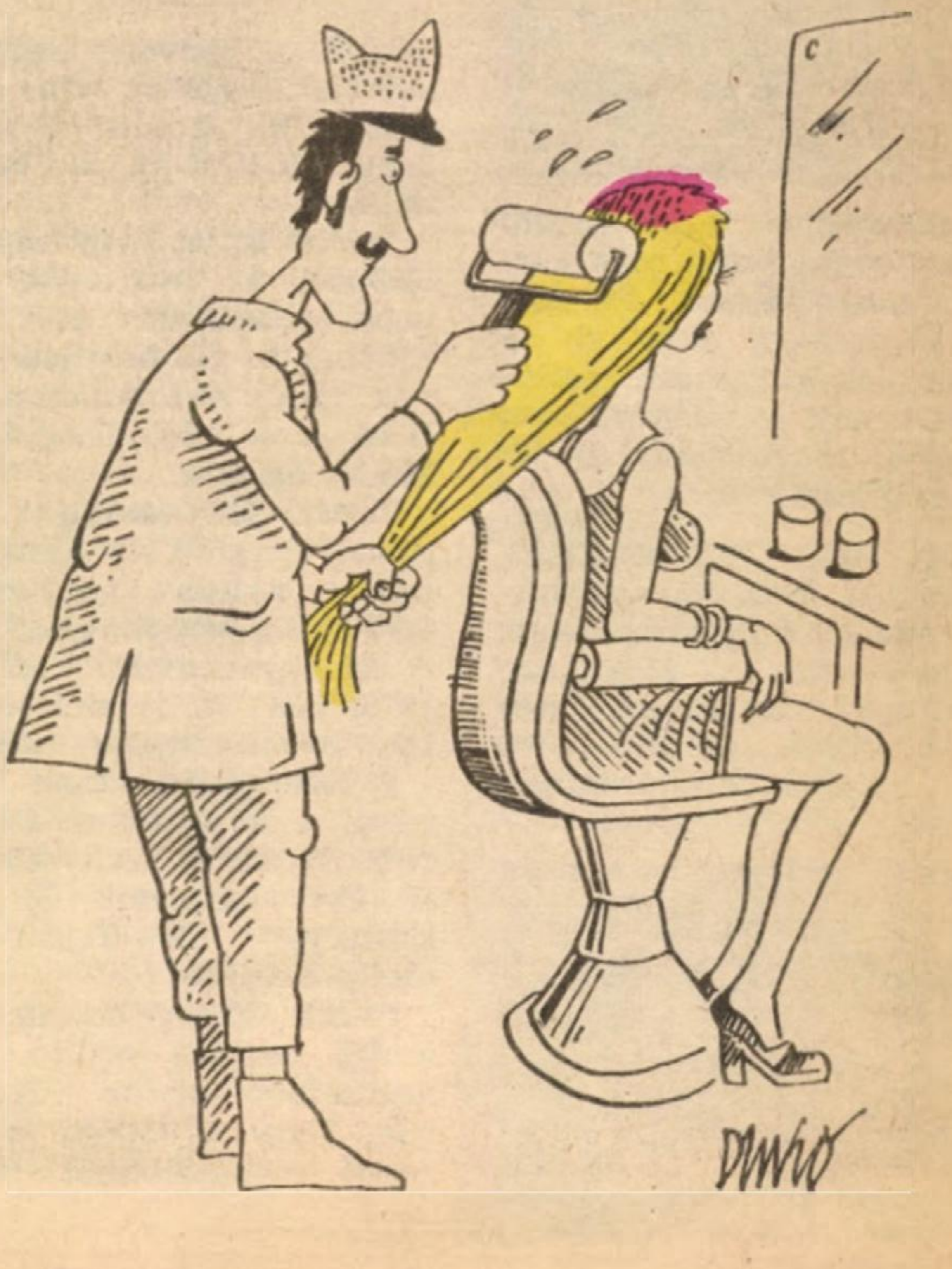

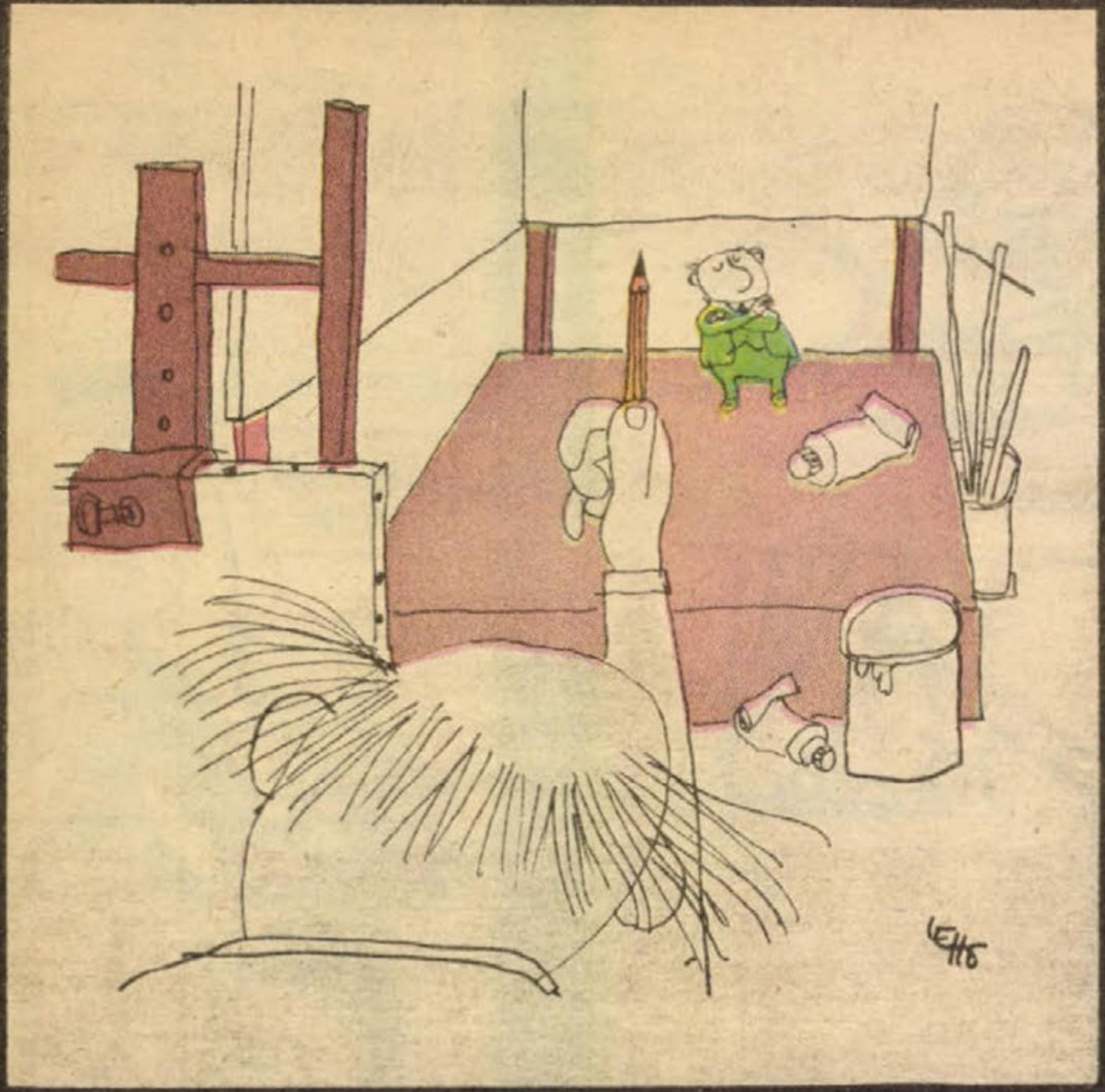

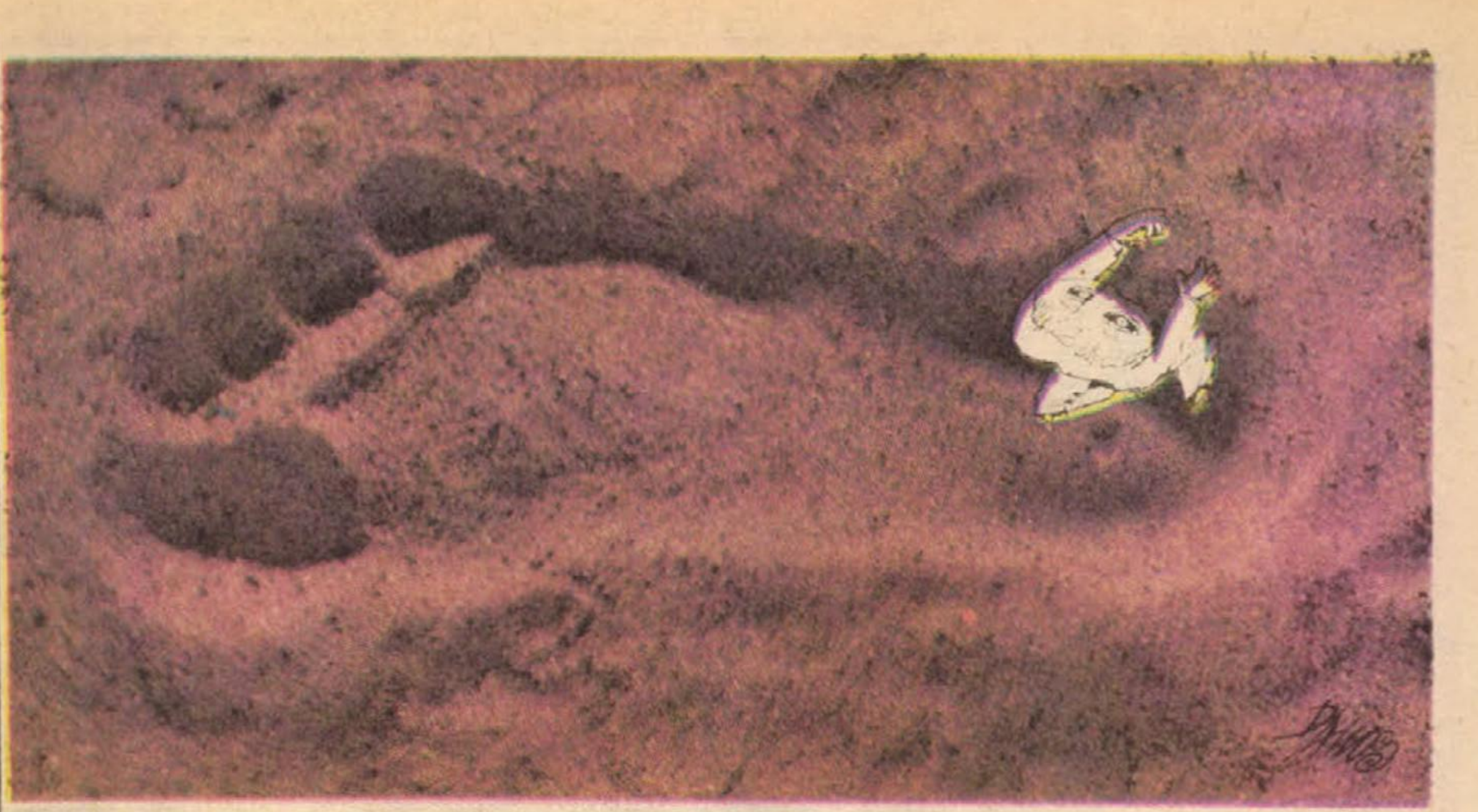

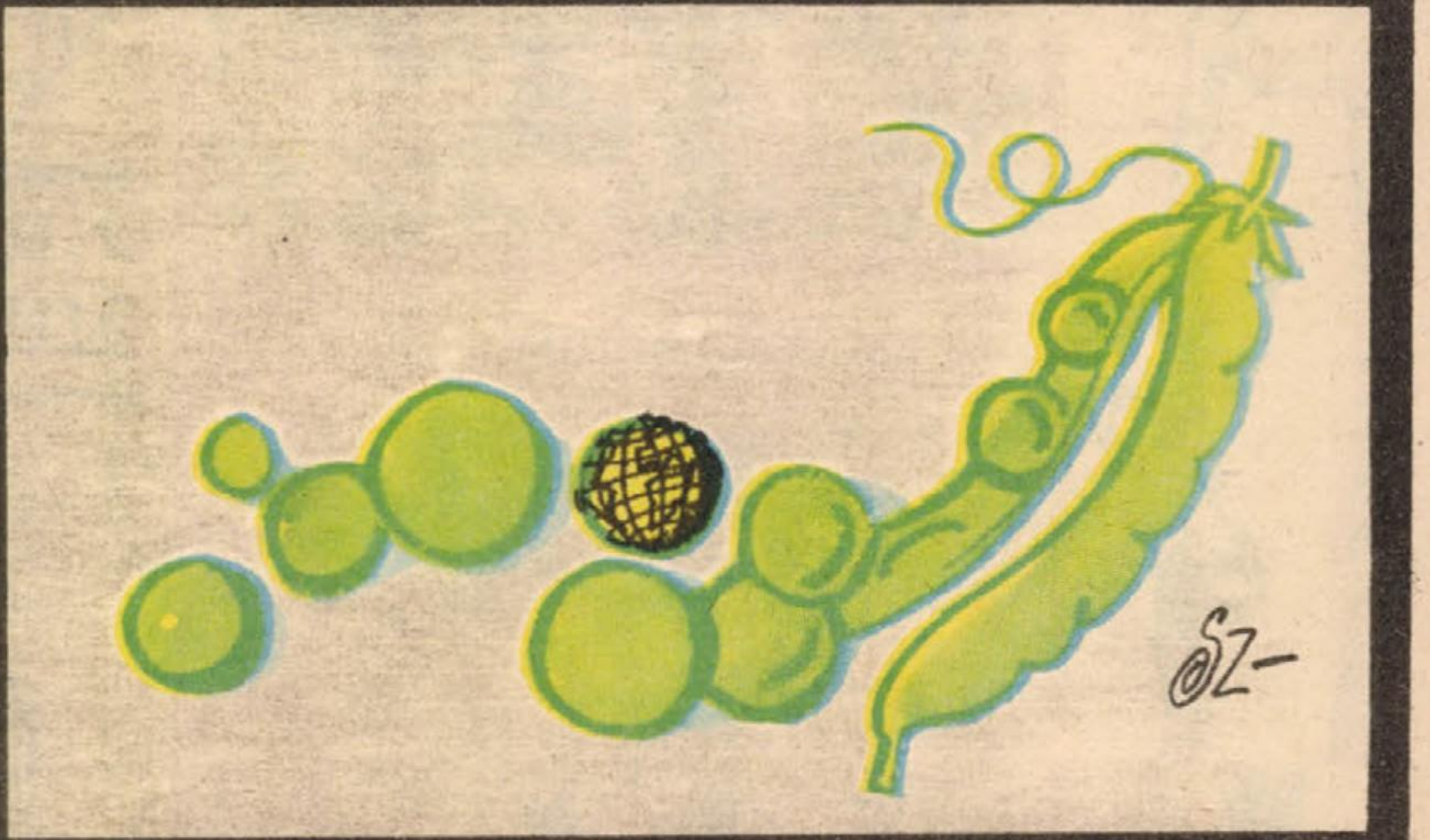

PARÁNY

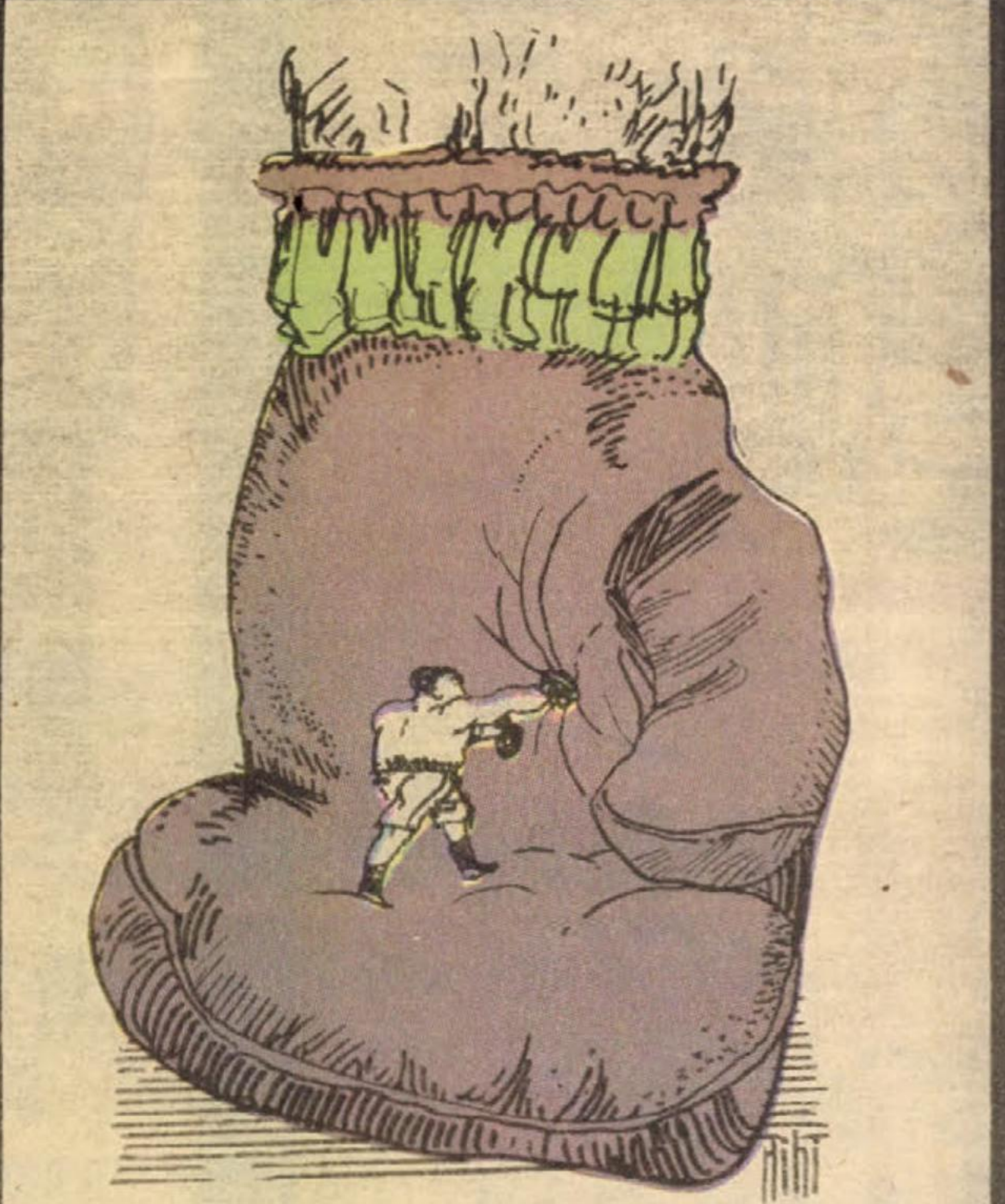

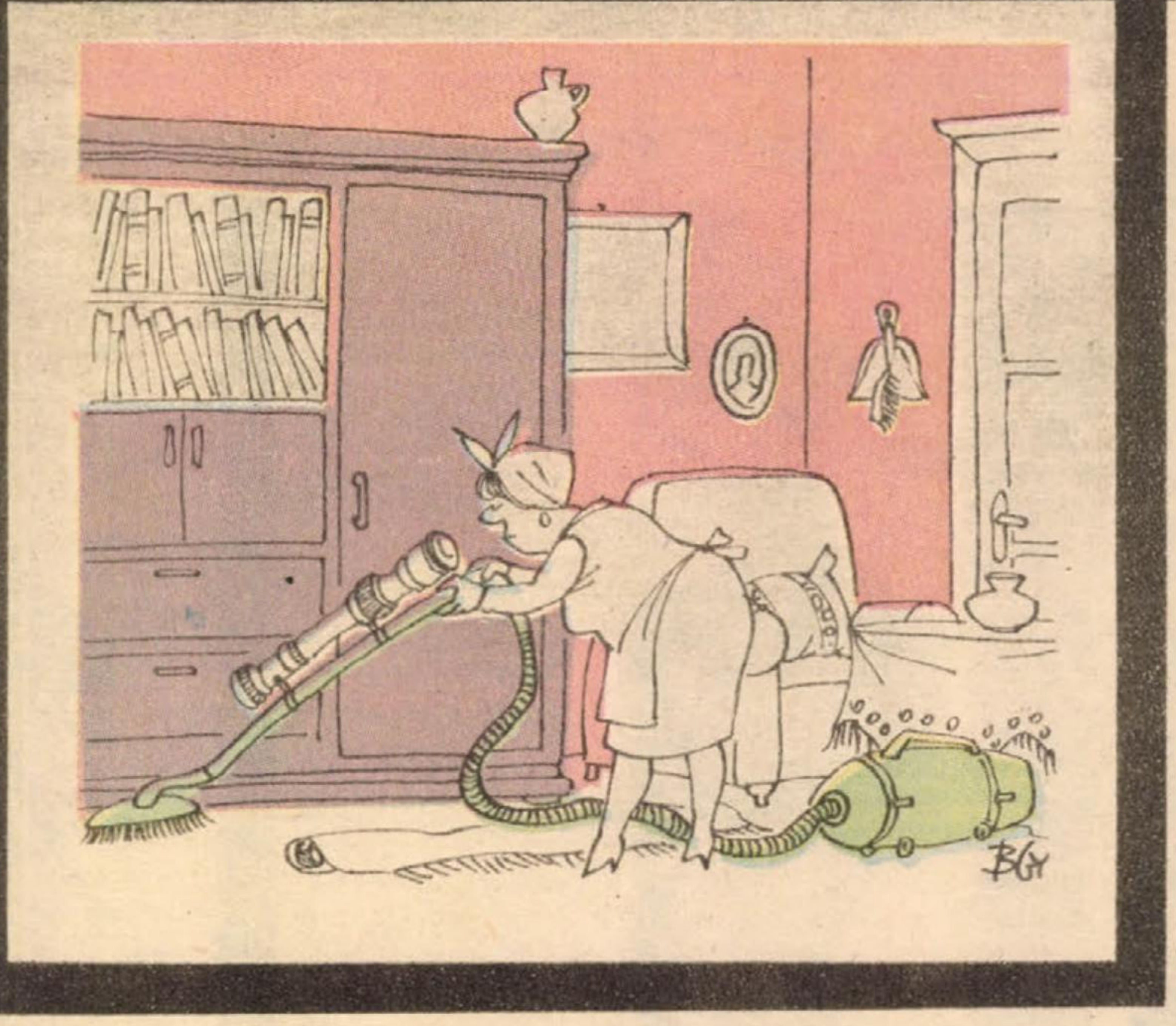

LEHOCZKI,
DALLOS,
SZÜR-SZABÓ,
HEGEDÜS,
BRENNER,
SAJDIK,
VÁRNAI

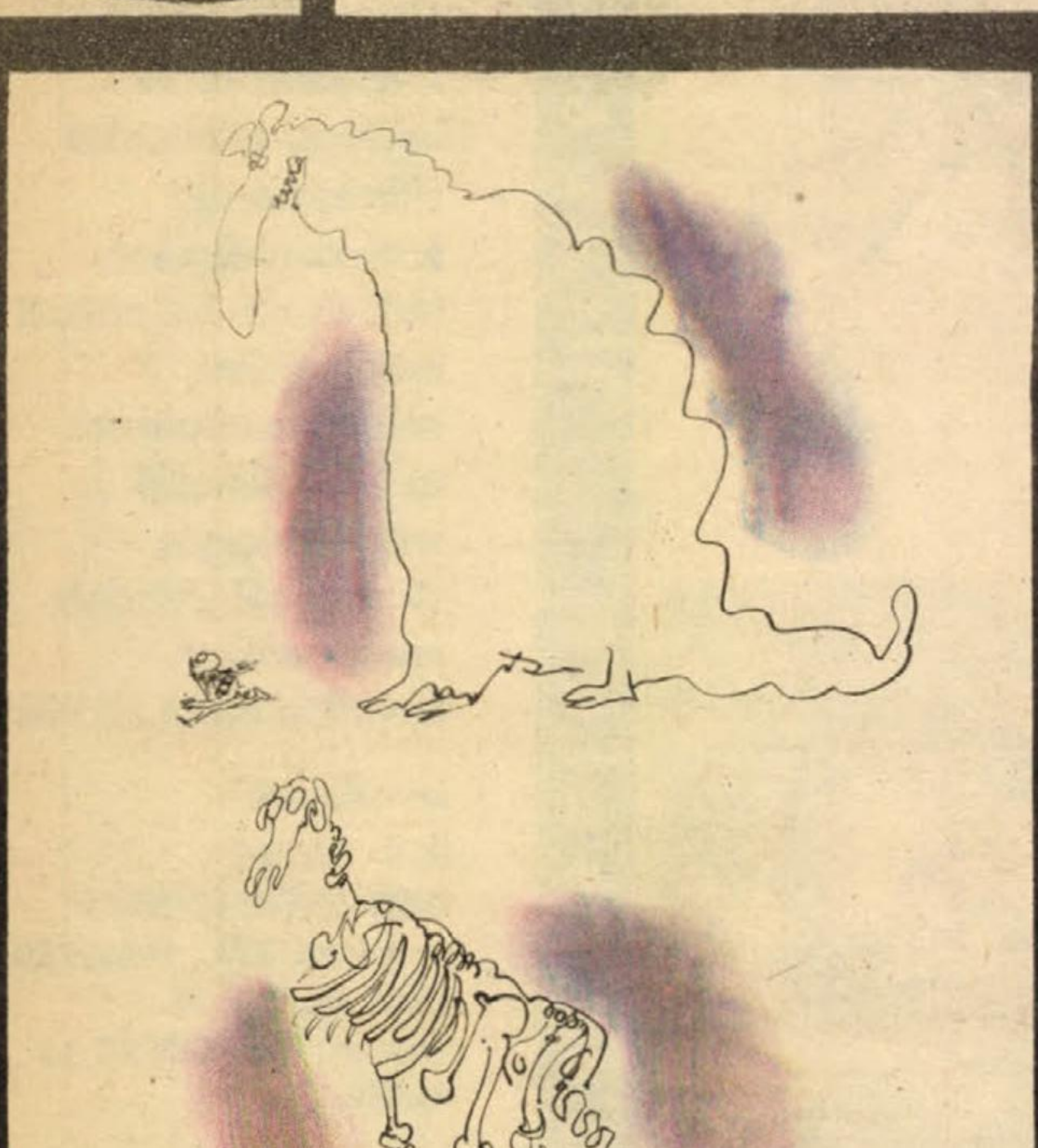

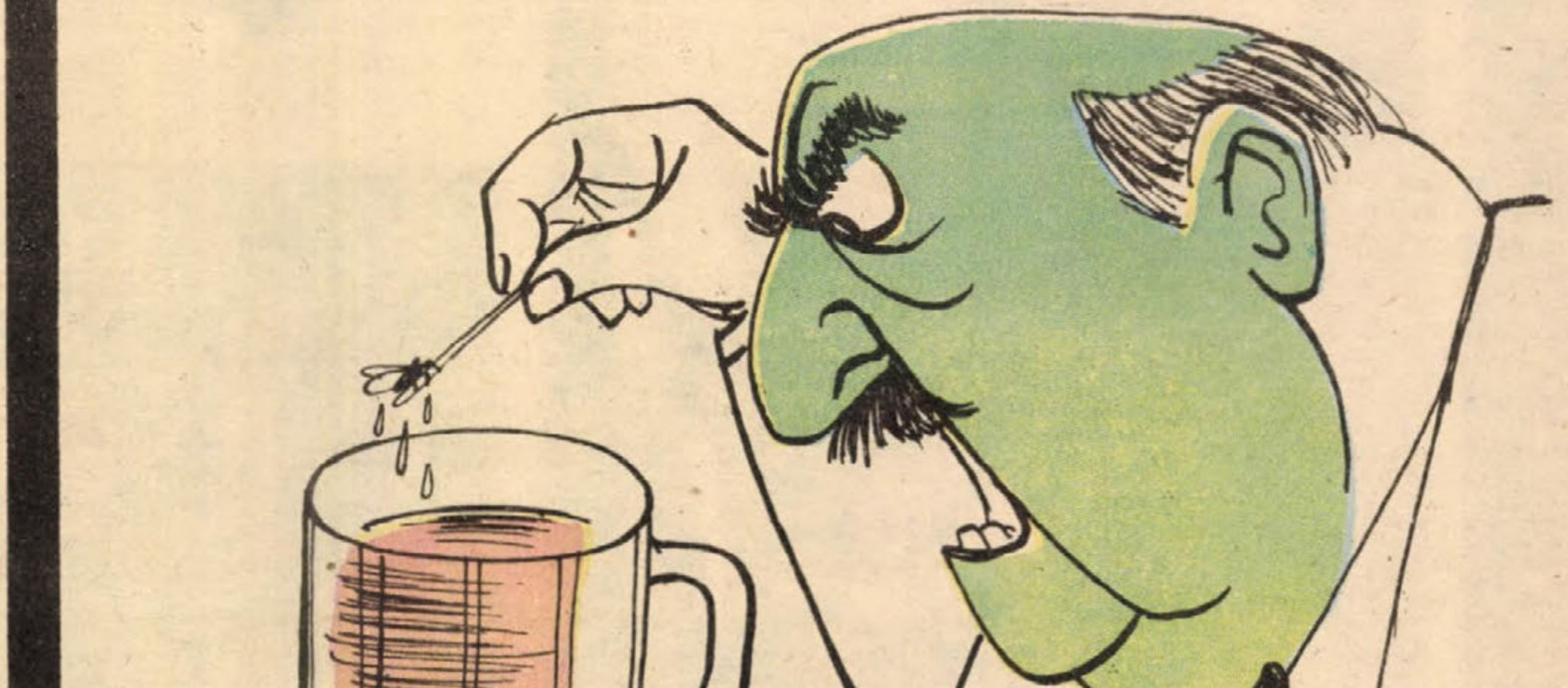

IMPORT HUMOR

SZERELMI FOGÓCSKA

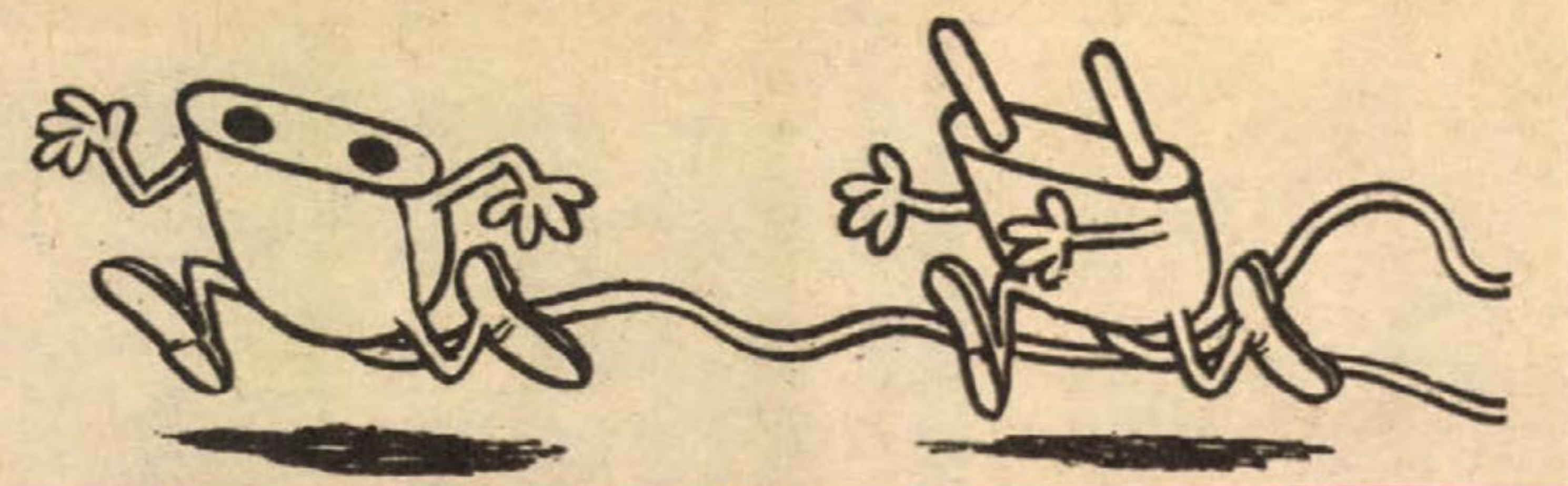

JELZŐLÁMPA

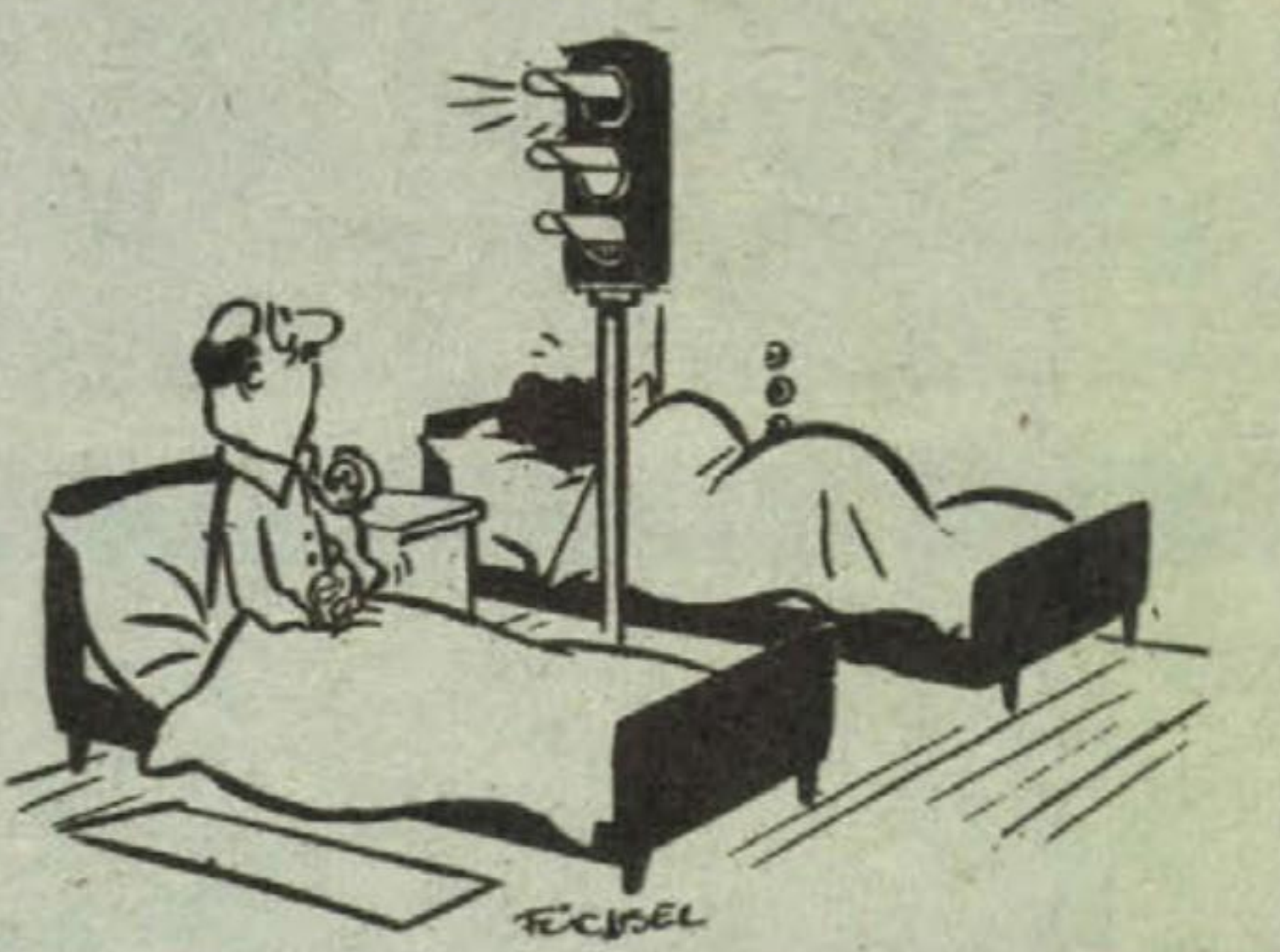

TERVEZÉSI HIBA

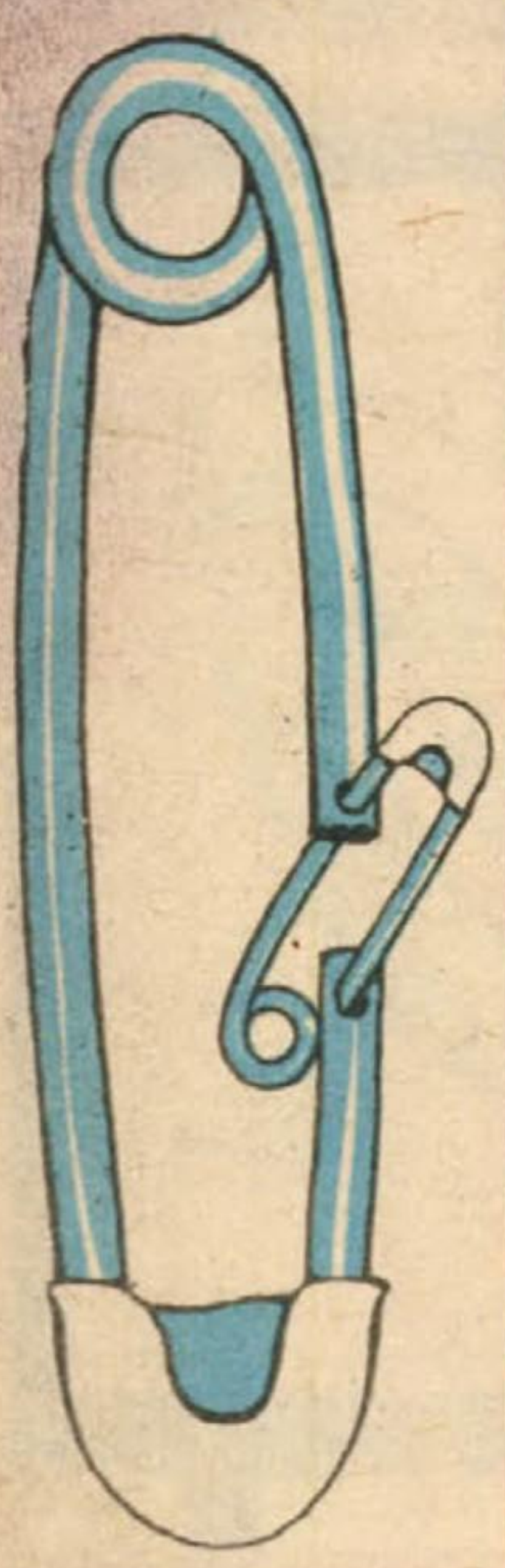

ABSZOLÚT KÉNYELEM

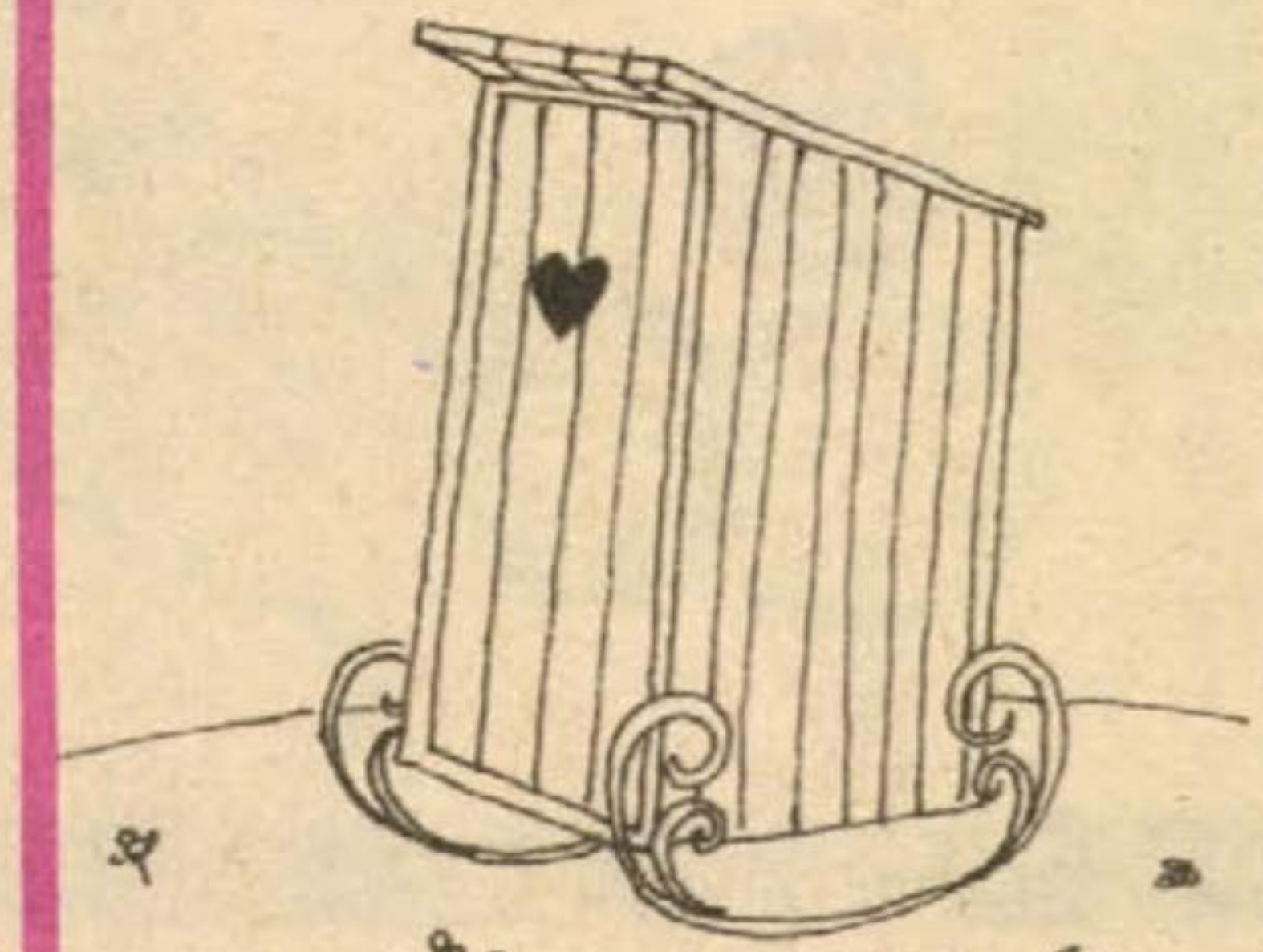

HÍRFORRÁS

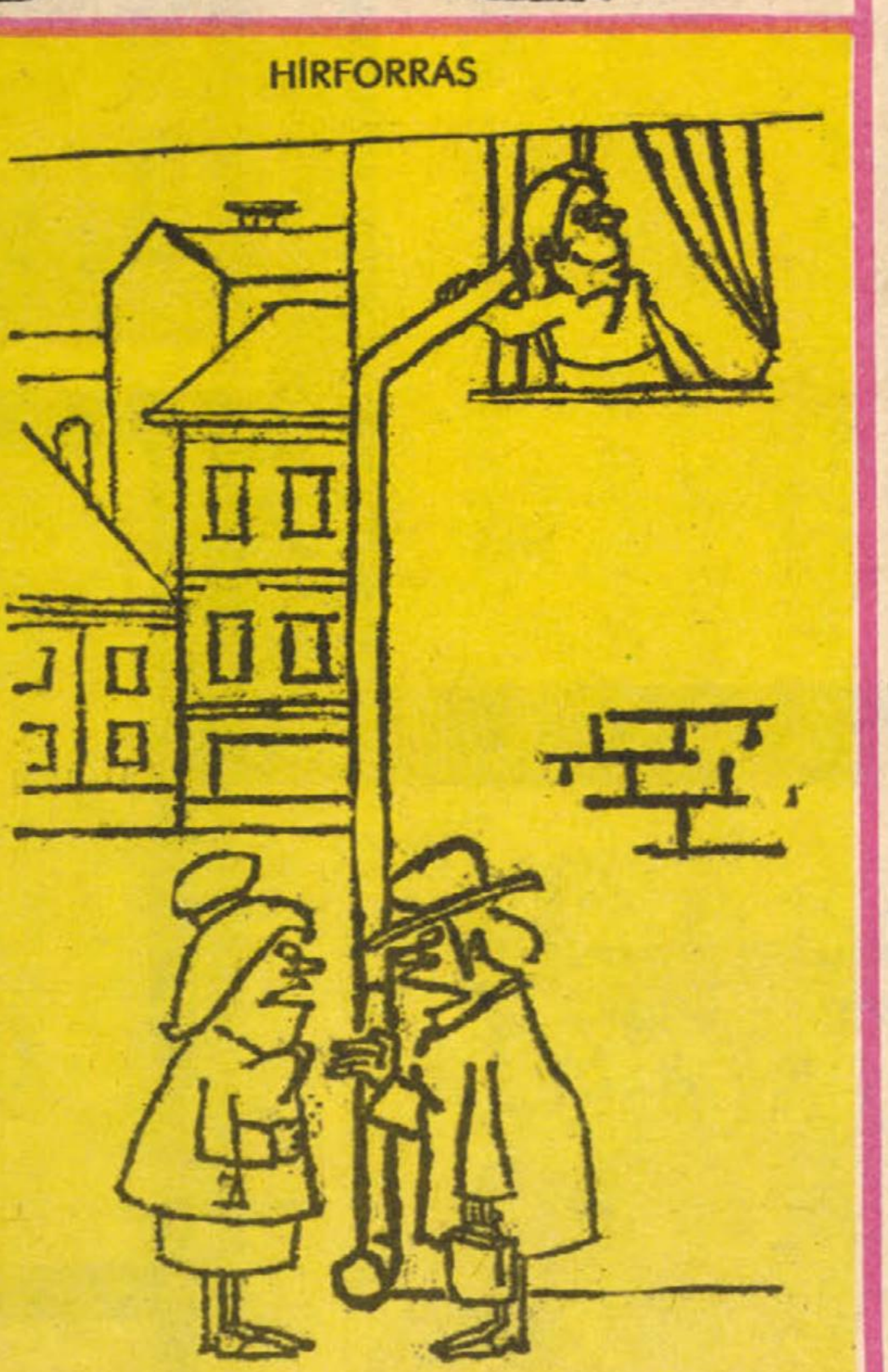

DALLOS JENŐ: FOTÓ + GRAFIKA:

ELNYÜTT KACAT

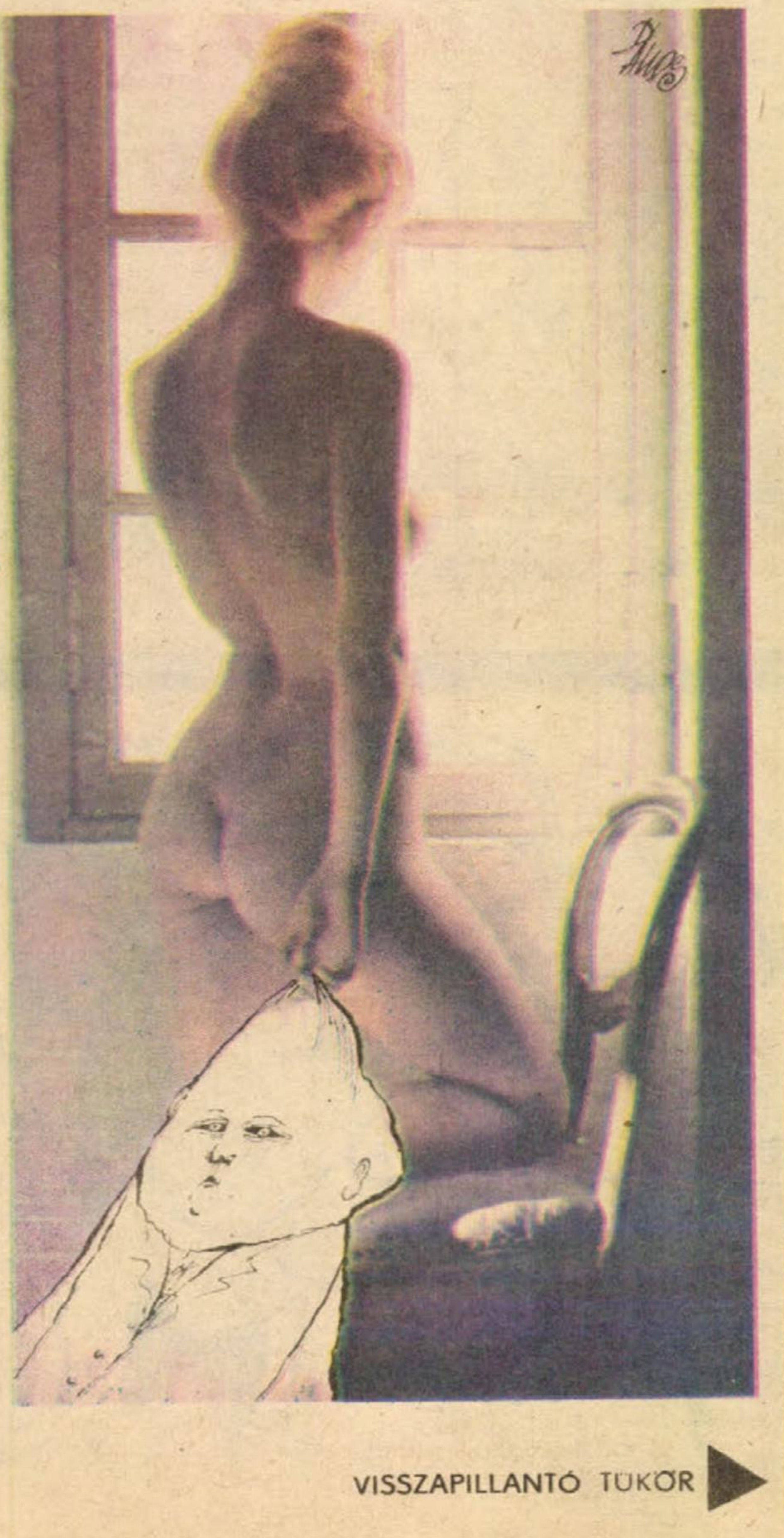

ÚTTERVEZÉS

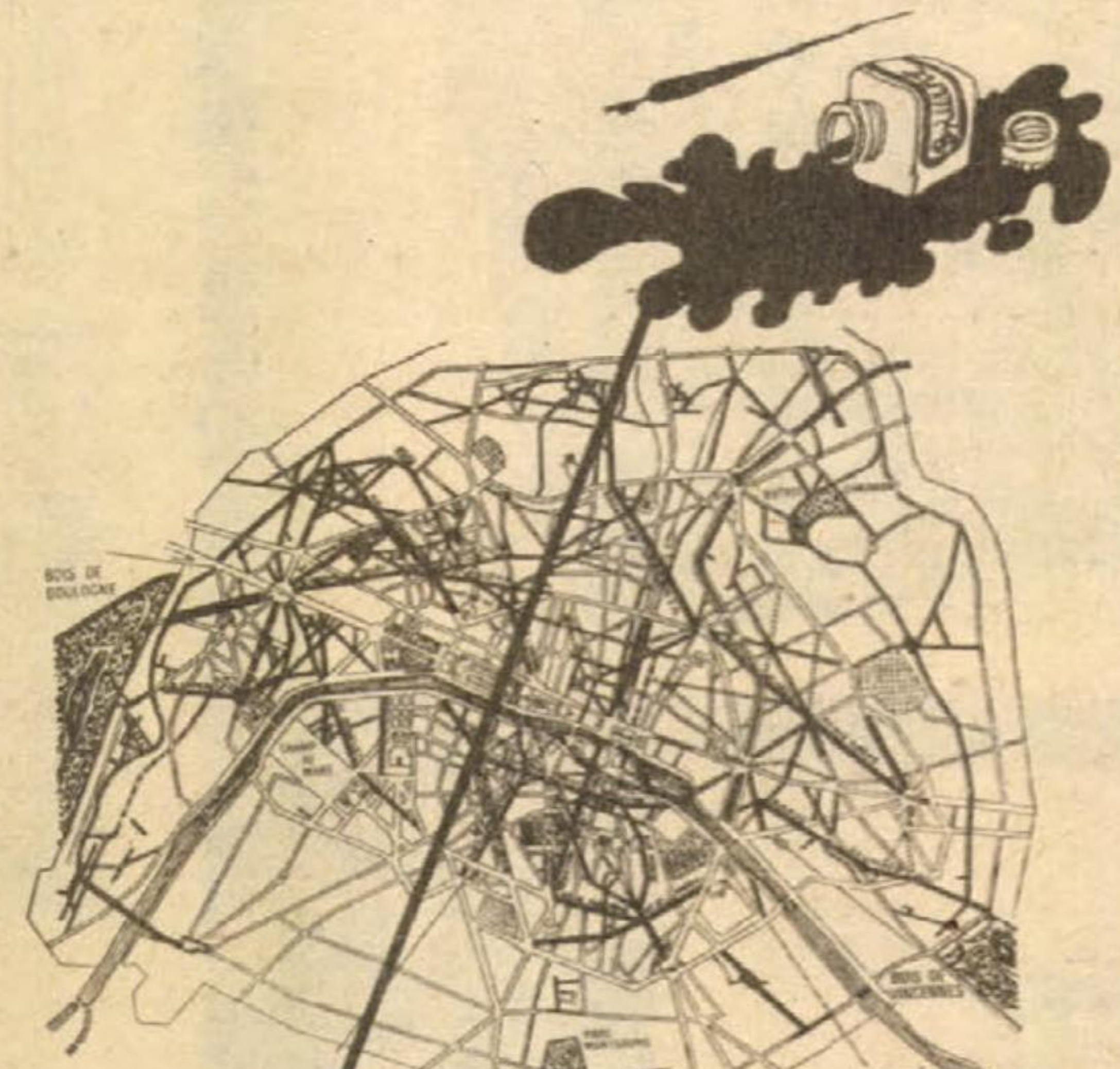
BOIS DE BOULOGNE
BOIS DE VINCENNES
DALLOS

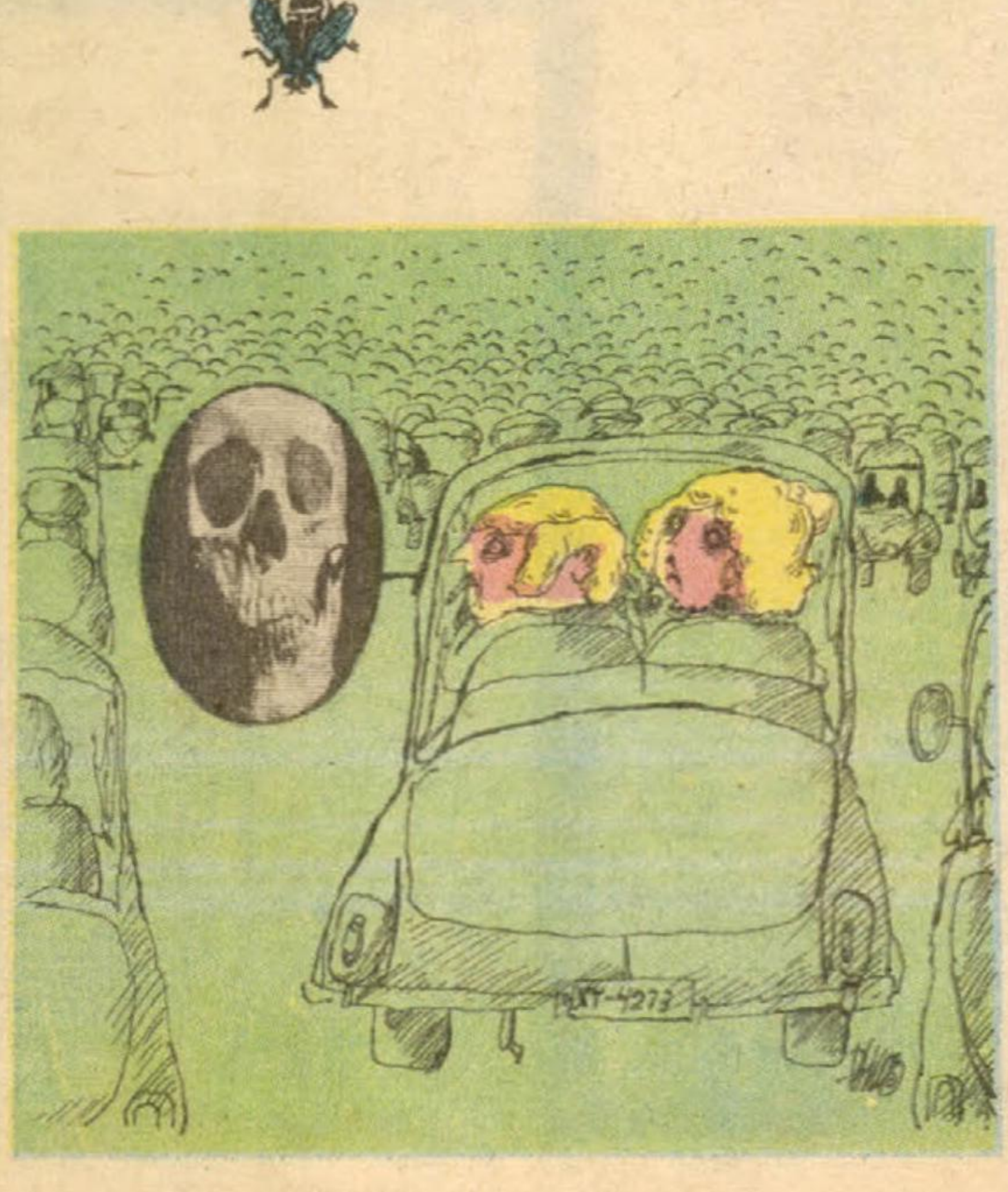

VISSZAPILLANTÓ TÜKÖR ▶

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

NINCS SZÜKSÉGE PROTEKCIÓRA...

FELVÉTELI IRODA
BKV
AJÁNLÓ LEVÉL

...HA NÁLUNK AKAR DOLGOZNI!

A BKV Metró Üzemigazgatósága felvételre keres lakatos, műszerész villanyszerelő szakmunkásokat, férfi és nő betanított munkásokat, valamint általános és középiskolai végzettséggel, 18 évesnél idősebb munkaerőket, forgalmi munkakörökbe.

Jelentkezés:
BKV METRÓ
ÜZEMIGAZGATÓSÁG
Budapest XIV., Hungária
körút 46. fszt. 59.
Telefon: 637-637/367-es
mellék.

BKV

SOK ÚJ HÍRT TUDOK MERT VETTEM MINETTA ASZTALI RÁDIÓT!...
CSAK A KERAVILLNÁL KAPHATÓ
ÁRA 785 FORINT
VIDÉKRE UTÁNVÉTTEL SZÁLLÍT:
1053 BP. V., KOSSUTH L. 4. 2.
KERAVILL

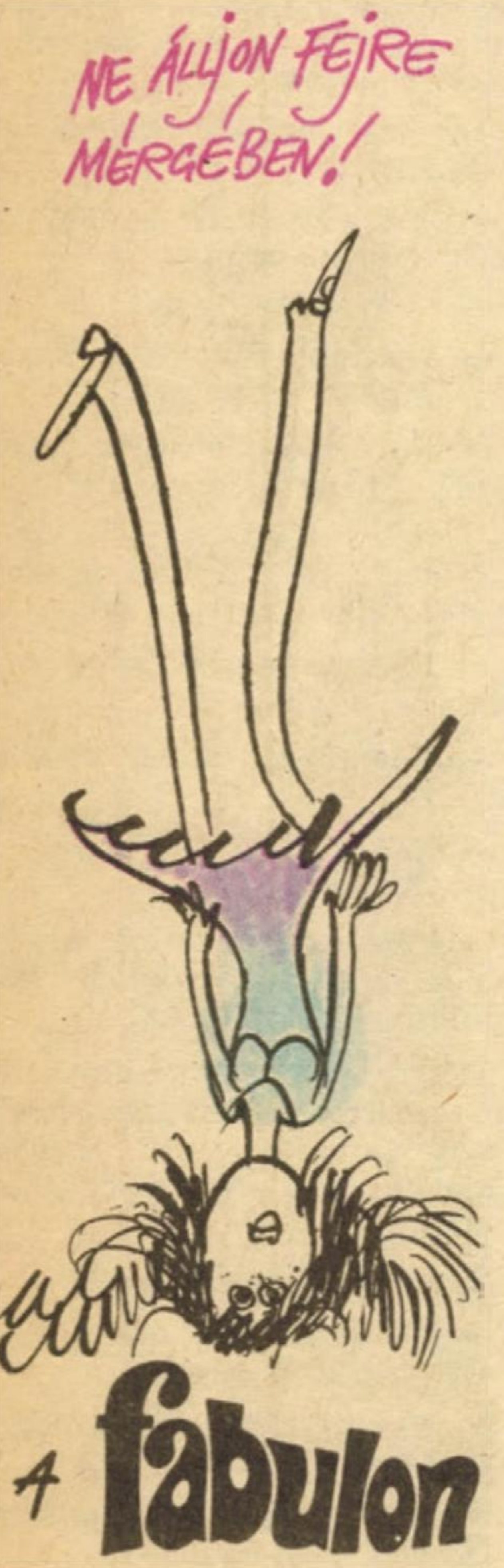
NE ÁLLJON FEJRE MÉRGÉBEN!
A fabulon

TINI-TONIK ÉS
ARCÁPOLÓ HAB
RENDBE HOZZA
AZ ARCBŐRÉT!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

Tücsök és Bogár

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

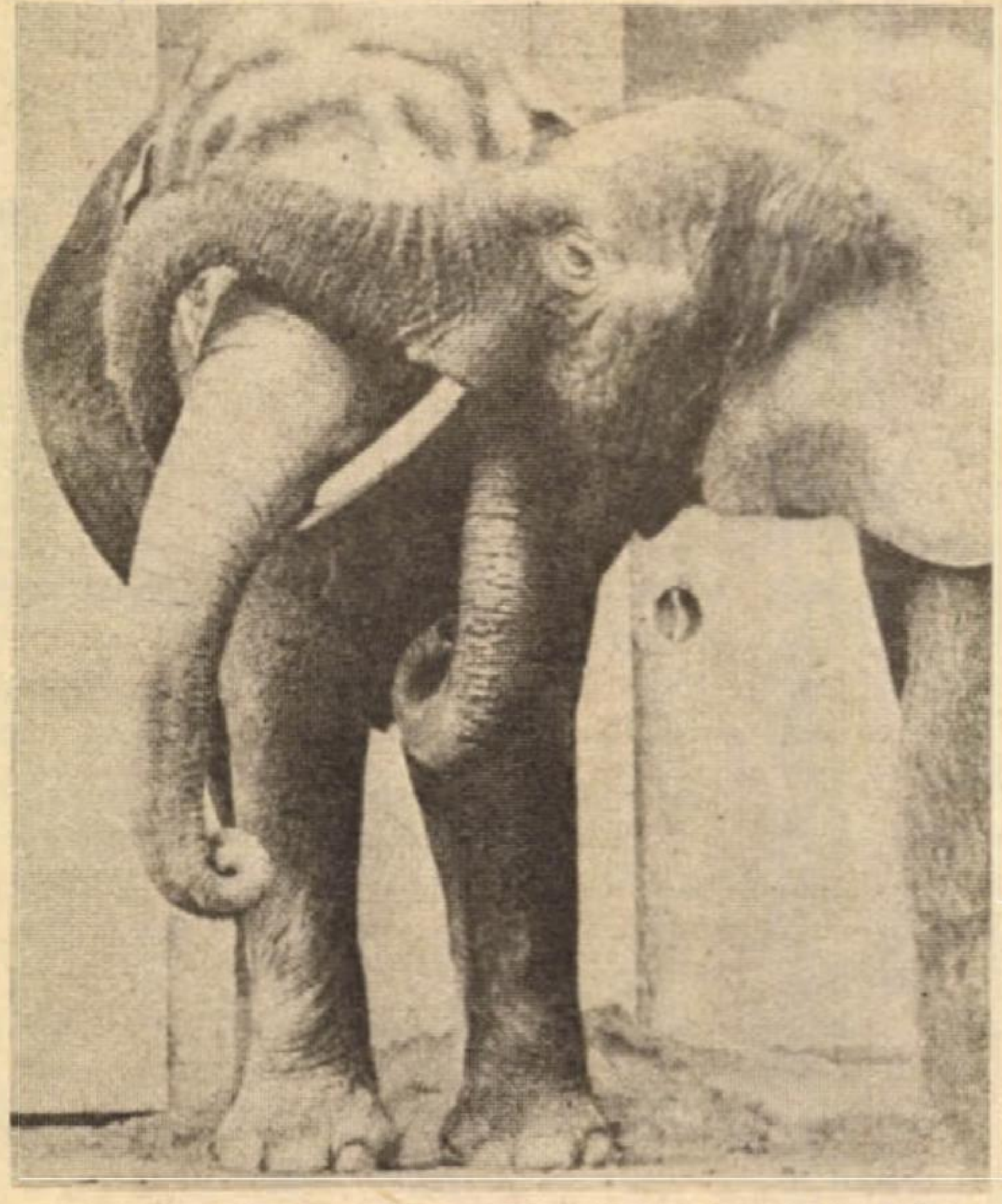

Most végre választ kaptunk arra a kérdésre, hogy: van-e pótormánya őnéki? Van hát!

(A Nők Lapjában lelte Zsoldos Ferenc, szentesi olvasónk)

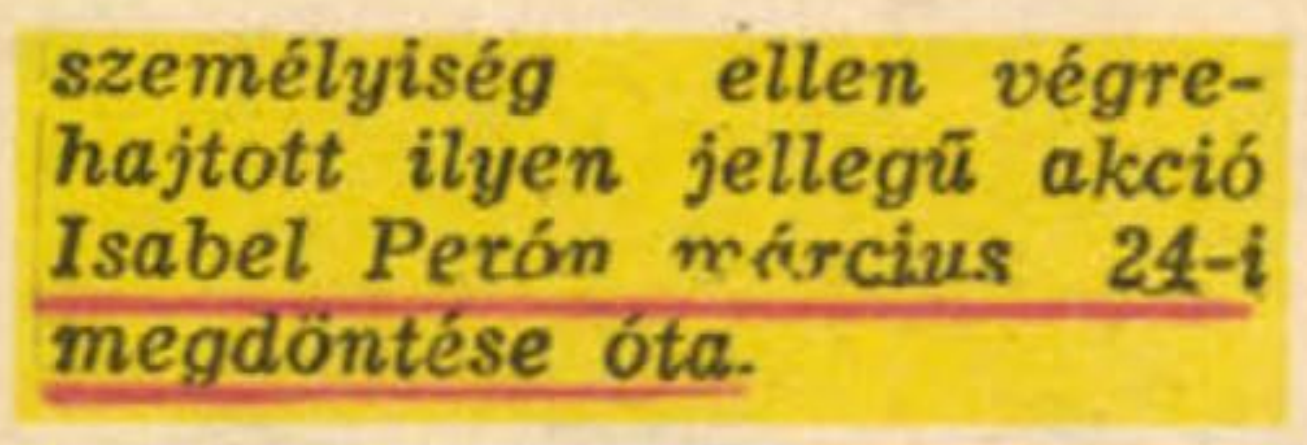

személyiség ellen végrehajtott ilyen jellegű akció Isabel Perón március 24-i megdöntése óta.

Elnökasszonyokkal is megeshet, de minek szelőztetni?

(Az Esti Hírlapban észlelte Orgoványi András)

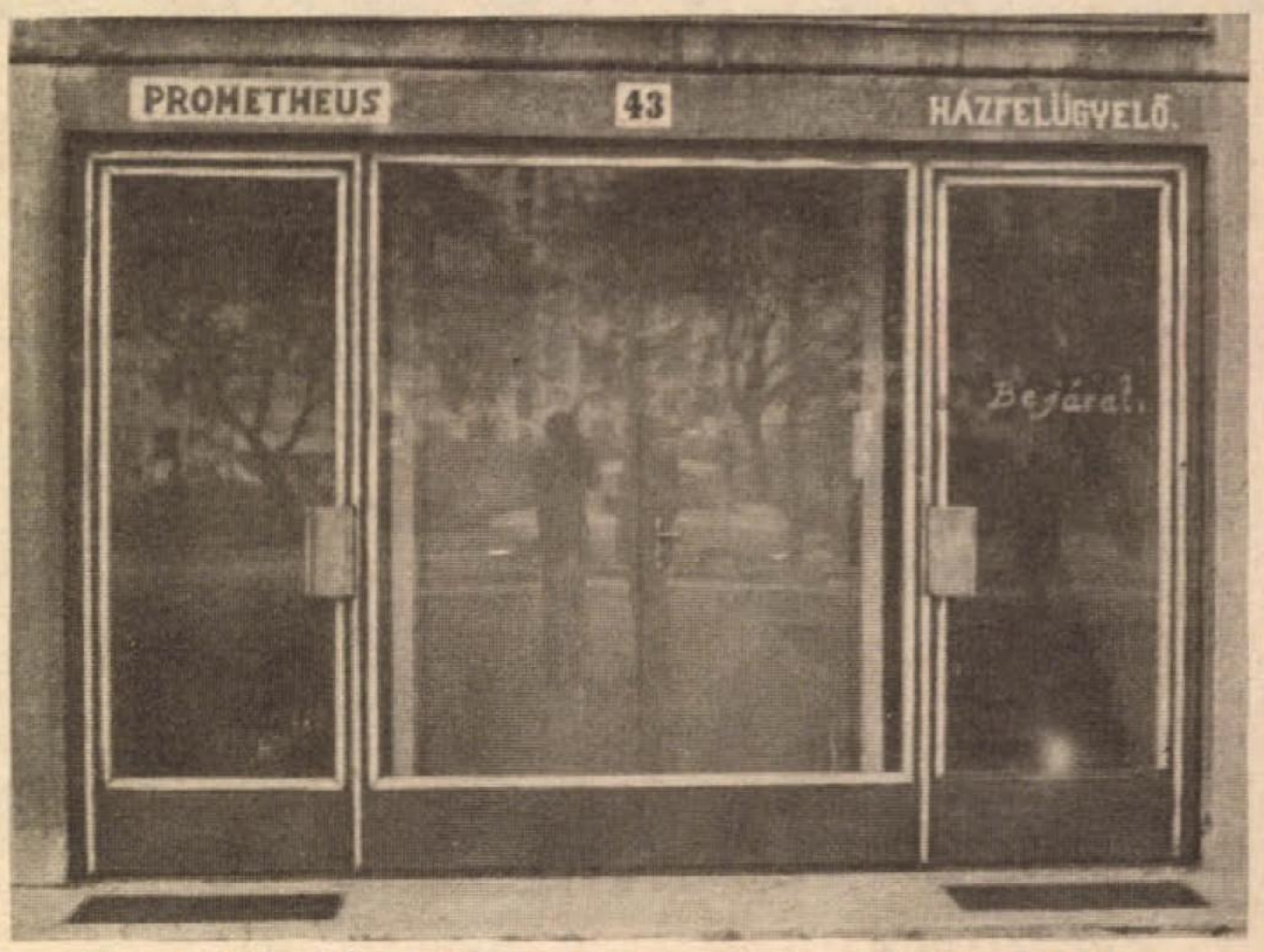

Ez az ifjú titán se vitte sokra. Ellopta az istenektől a tüzet, s ma házfelügyelő Miskolcon.

(Makó Zoltán felvétele)

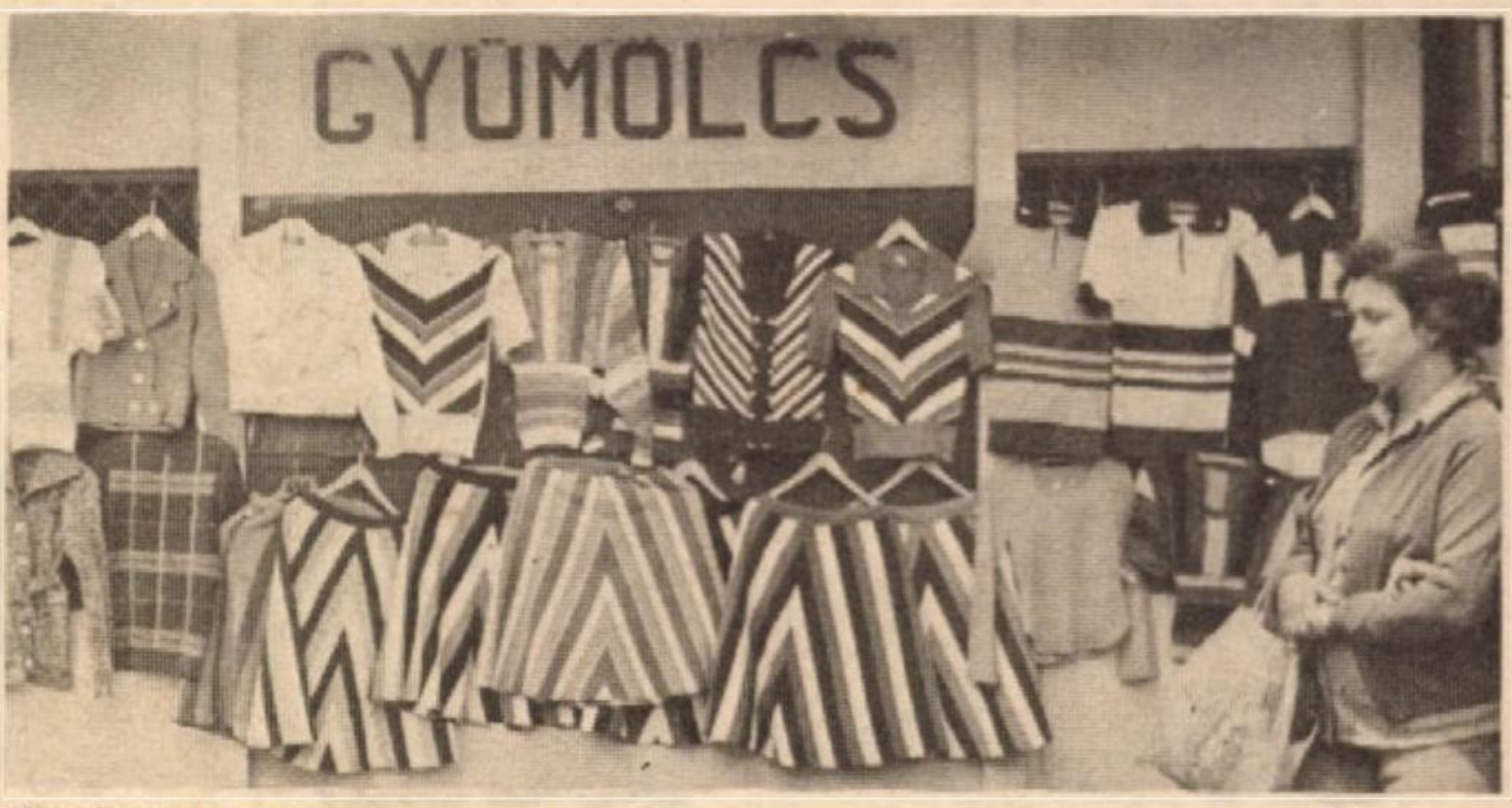

Ennivaló!

(Badacsonyban fotózta Nagy Mihály, kesztölci olvasónk)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Két férfi megy végig az utcán, egymás mögött, magasra tartott kézzel. Egy arra járó megkérdi tőlük, miért ez a furcsa kéztartás? Az egyik erre körülnéz és felkiált:

— Te, Sanyi, a gerendát ott hagytuk a földön fekve!

MEGJELENT
LUDAS MAGAZIN
Csörmester: Csak nem lehallgató készülék!?
1976. 6. SZÁM
KÉREM A KÖVETKEZŐT!
ÁRA: 3,– FORINT

Hernádi Tibor rajza

EGY KIS FUSI

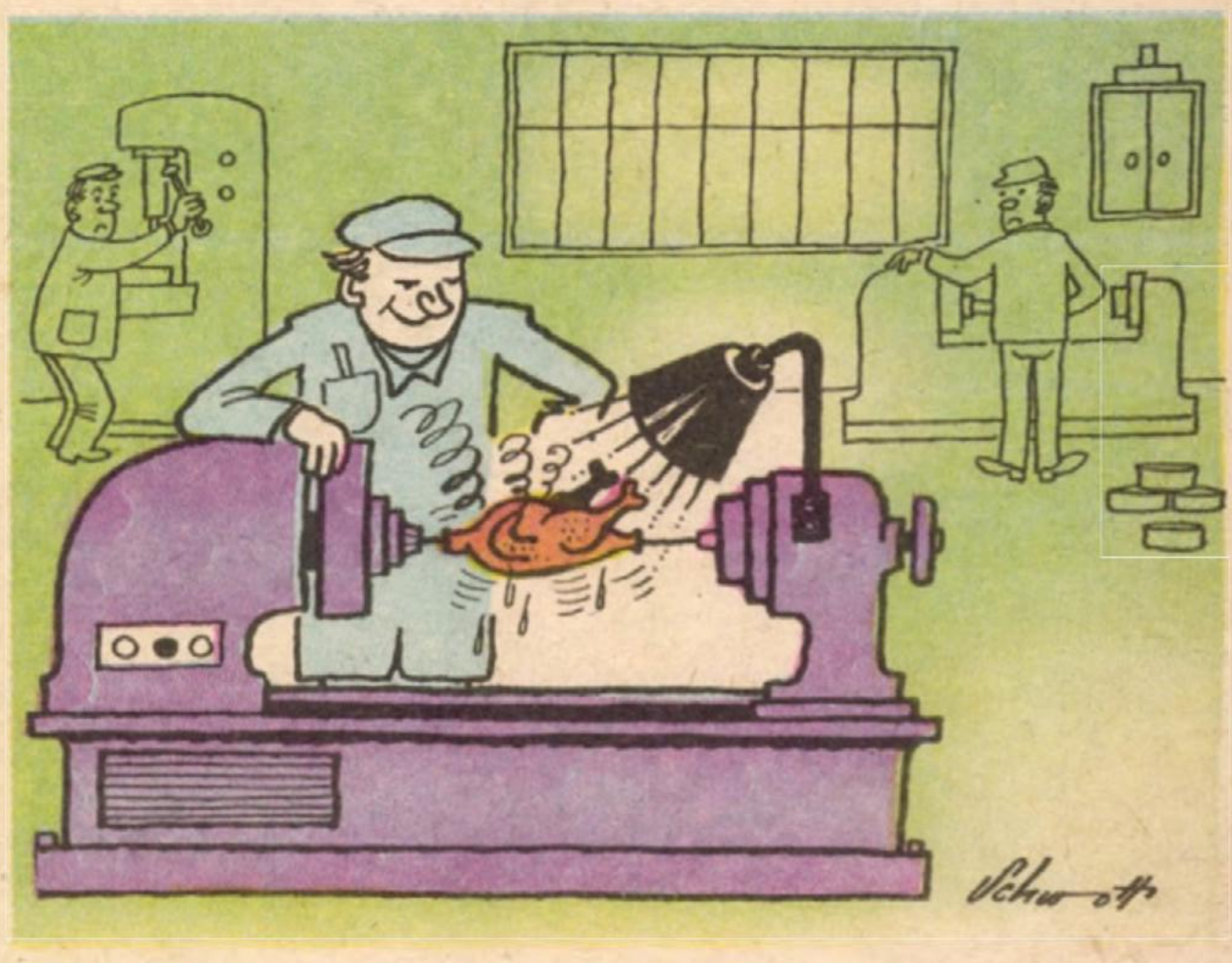

A MUZSIKUS REGGELI TORNÁJA

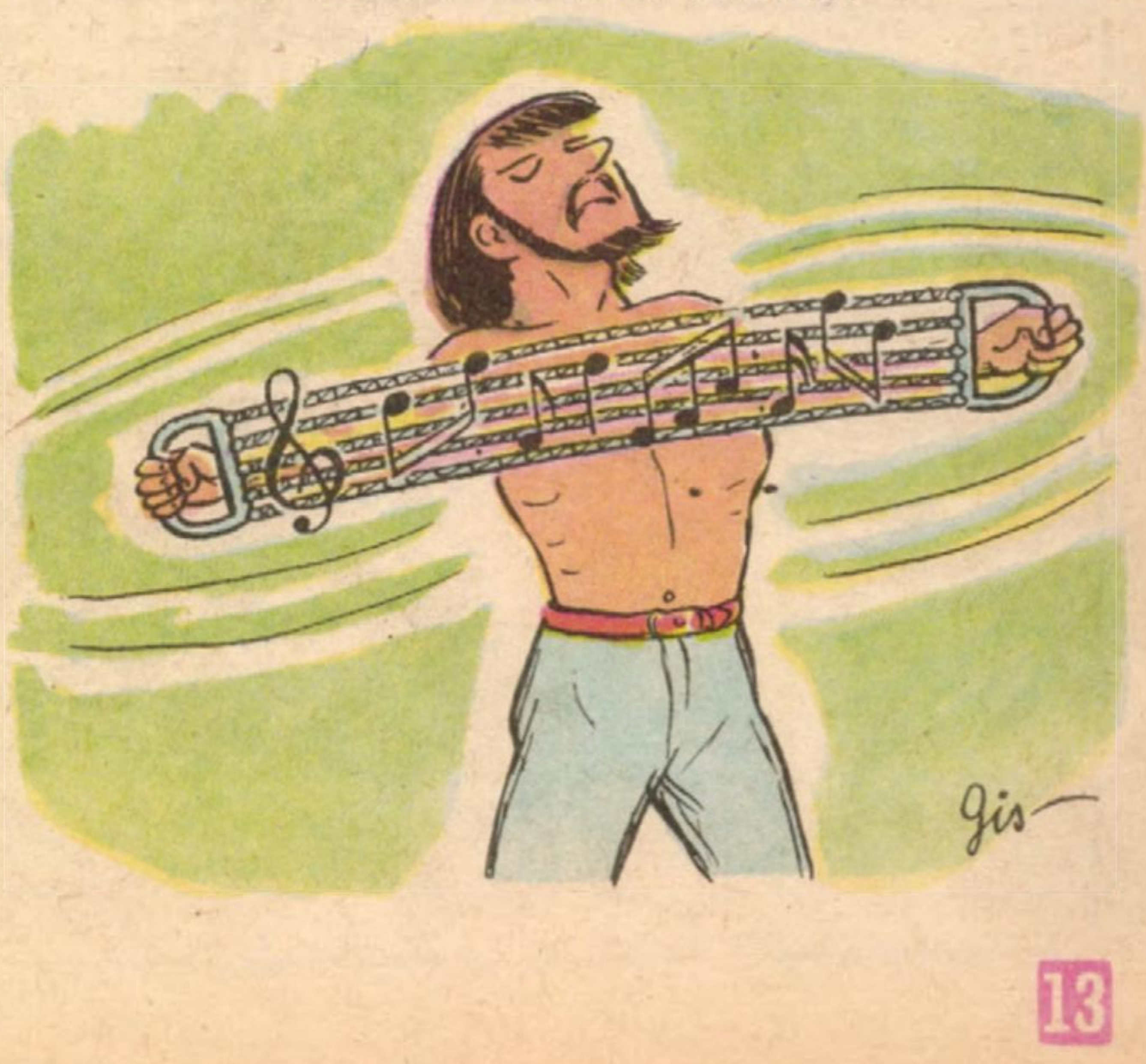

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdő karikaturistákat és humoristákat mutatunk be Önöknek, akik – a Ludas Matyi hasábjain – első ízben jelentkeznek írásaikkal, rajzaikkal. Új rovatunkban teret kívánunk adni fiatal és tehetséges íróknak, rajzolóknak, akik nem csak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeltük.

ELTÉRŐ VÉLEMÉNYEK

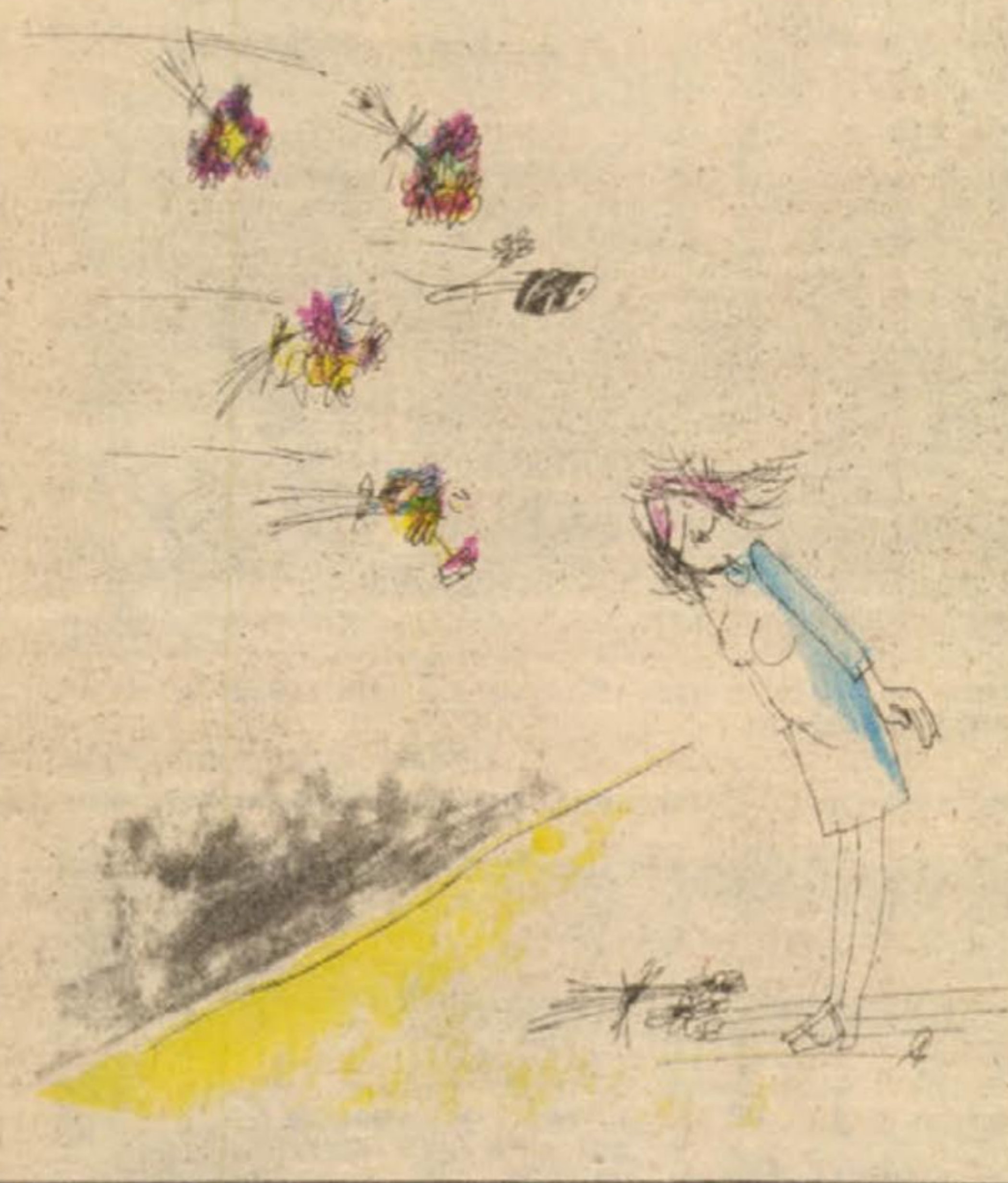

KÚT

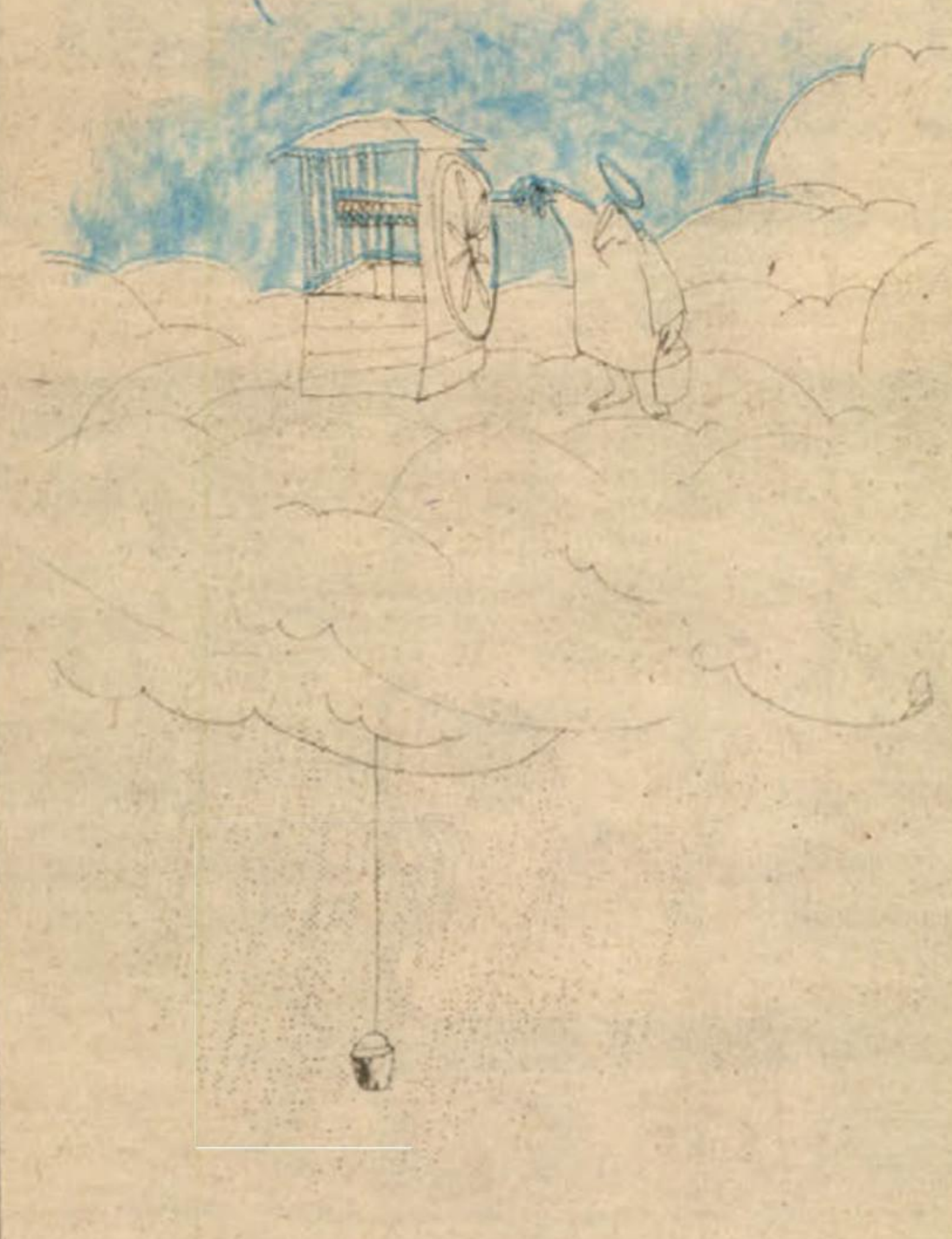

LABIRINTUS

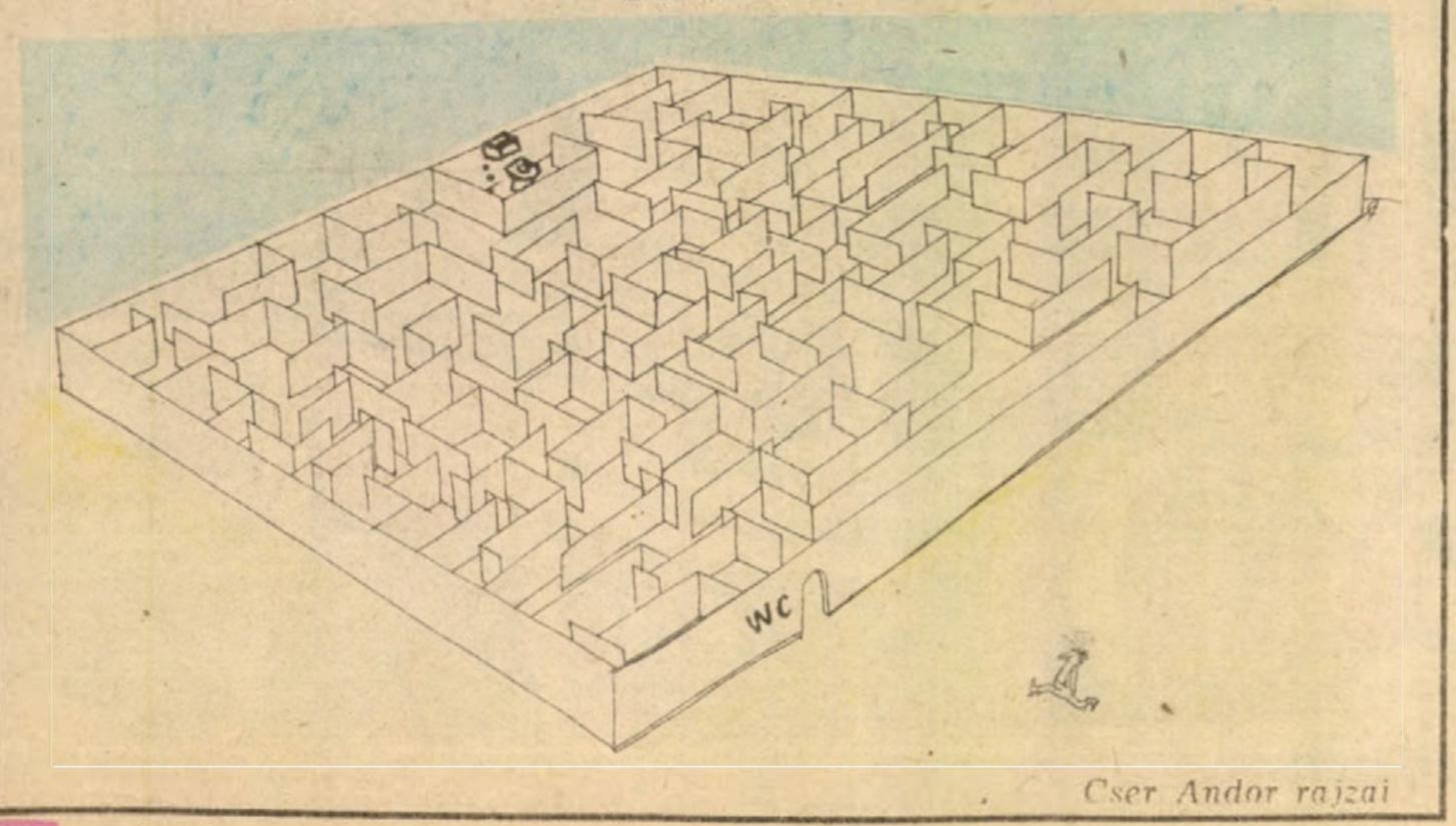

Cser Andor rajzai

Halálos humor

A humorista már hónapok óta egy árva sort sem irt. Tolla volt, papirja volt, esze volt, mindene volt, csak témája nem. Ez akadályozta meg az írásban. A tönk szélére került, családja elhagyta, lakásából kirúgták, napok óta nem evett. Ekkor határozta el, hogy végez magával. Lőfegyverrel nem rendelkezett, bicskáját zálogházba adta, ezért úgy döntött, felakasztja magát. Hitelbe akart kötelet vásárolni, de sehol sem kapott megfelelő minőségűt. A humorista dühbe gurult, mégiscsak disznóság, hogy nem lehet egy vacak kötelet kapni. Maró, szatirikus glosszát írt, „Kinek a kötelessége a kötélgyártás?" címmel. Az írásért kapott honoráriumból egy ideig eltengette magát, de ekkor ismét ott volt, ahol addig. Nincs téma. Kötél sem volt, a Kötélgyár sem válaszolt a glosszára.

A humorista elhatározta, hogy a vonat elé fekszik. Felütötte a menetrendet, és kiválasztotta a 6.35-ös Karancslapujtő felé közlekedő gyorsvonatot. Kigyalogolt a vasúti pályatestre és nyakát gondosan a sínre helyezve lefeküdt. A percek kísérteties lassúsággal teltek. 6.40. A vonat sehol. 6.50-kor a másik oldalára feküdt, mert elzsibbadt a nyaka. 7.15-kor felállt, hogy megnézze a kanyarban: jön-e a vonat? Jött is, de ekkor hősünk már egy közeli presszóban üldögélt egy pohár hideg víz mellett, s irt. A „Miért késnek a Karancslapujtő felé menő vonatok?" című karcolatot nem tette zsebre a MÁV.

A honorárium ismét elég volt egy darabig, de hamar bekövetkezett a nélkülözés ideje. Kötél nem volt, a vonatok még mindig késtek, maradt a klasszikus megoldás, a méreg, azaz annak huszadik századivá korcsosult változata, a gyógyszer. Betért egy gyógyszertárba, nagy adag altatót vásárolt, s bevette. Három napig nem tudott aludni, mert tévedésből koffeint tettek az altatóba a gyártó cégnél. A humorista kemény bírálatot irt a gyógyszeriparról „Nem mindegy, mitől döglik a légy!" címmel.

További kísérletei is csődöt mondtak. Amikor kiugrott az emeleti ablakból, beleesett egy építkezéskor ottfelejtett homokkupacba, s a haja szála sem görbült meg. Amikor fel akarta vágni az ereit, a magyar borotvapenge nem volt képes átvágni bőrét. Amikor fejjel a falnak futott, átesett a szomszédba.

Minden kísérletet humoreszk követett, egyesekre választ is kapott, ezeket újból meg kellett válaszolnia, majd a kialakult vitát összefoglalni. A humorista máig is él. Rengeteg a dolga, oly annyira, hogy orvosai már figyelmeztették: infarktus fenyegeti, ha így folytatja tovább.

Gőz József

Mutatvány

A fehér hajú bácsi ellenzős, nagykockás sapkát hord. Előtte zöldre festett lemezasztal áll: a borítékos sorsjegyek zsúrkocsija. A bácsi torkában egy rövid, végtelenített magnószalag lapul: „Négy a nyerő, itt a nyerő, a nyerő, a nyerő!" — ennyi van rajta csupán.

Degesz táskák és követelődző gyerekek vonszolják az anyukákat, mint mindig, a hétvégi bevásárlások után. A sorsjegyárus szürke sziget a hömpölygő tömegben, ránéznek, de senki sem hajlandó felfedezni.

Ásítás rezzenti az egyhangú képet: munkaruhás férfi menetel a szerencse zsúrasztalához. Széles ívben kivág egy húszast, és hatalmas hangerővel azt harsogja:

— Ezért mind... tatus!

A bácsi felnéz az ellenző alól. A kántálást nem szünteti meg, csak cifrázza egy kicsit:

„Négy a nyerő! Tata az öreganyád! Itt a nyerő..."

A munkaruhás először elrejti a lajbizsebbe a „nyerőket", aztán óvatos-feltűnően elővakarja az elsőt. Összegörnyed, a hátát mutatja.

Néhányan megállnak.

Félig guggoló helyzetben, könyökkel, vállal takarva, sodorja szét a sorsjegyet.

Kukucskálnak a hóna alatt, de ő ügyesen rejtőzik.

Hirtelen balettmozdulatot tesz, megpördül, óriásit ugrik, mintha a fátyolfelhőkig akarna nőni. Karját felcsapja:

— Hurrá! Nyertem! Hüüüü!

A tér megelevenedik.

— Nyertem! Ha! Hi! No! Eee! — ugrál, lobogtatja a cédulát. — Ho-hó! Nyihaha!

Az öreg rámered, elszakad benne a magnószalag:

— A kiskésit, a nagyágyúját! Mutassa!

A tömeg közelbe nyomul.

A munkaruhás olyan mozdulatot tesz, mintha meg akarná csókolni az öreget.

— Tatusom! Egyetlen jó tatus! Ezt csak a bankban mutatom! A bahankbahan!

— Hejsza! — mondja az öreg elhárító mozdulattal. — Észnél legyen fiatalember!

— Ide az egészet! — nyalábolja át a férfi a zsúrkocsit. — Mind megveszem! — üvölt. — Enyém lesz az ötvenezer!

A produkciótól megmerevedik a tér: megáll a szél, a nap, a föld s egy galambpötty a levegőben.

Az öreg magához húzza az asztalkát.

— Azt már nem! — mondja remegő hangon.

— Hogy-hogy nem?

— Mindenkinek csak kettő jár. Más is akar nyerni!

— Hol van az rendeletbe véve? Mutassa a rendeletet!

— Nem vitatkozunk! Egynek kettő jár. Abban is van nyerő.

— Tessék, tessék, csak sorban!

Az elámított tömeg meglódul.

— Mi?
— Ötvenezrest?

— Ojjé! Ide is kettőt! Szálljon le a térdkalácsomról! Mit nyúlkál, maga pimasz!

Tíz perc csúcsforgalom, aztán az öreg összeragasztja kis magnószalagját újra. Szürke sziget a délutáni csúcsforgalomban.

A munkaruhás tipródik:

— Na, apa, ide azt a húszast!

— Nyugi, fiam. Még egyszer bejössz!

— Már tízszer csináltam. Elég volt.

— Még egyszer, aztán hazamegyünk. De ne olyan álmosan csináld! A lógást nem fizetem! Na, nyomás!

Kádár Péter

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

Szerkesztőségünk — az eddigi pályázatok sikere alapján — úgy véli, hogy olvasóink igen leleményesek a képzőművészeti kérdésekben, szívesen hozzászólnak a vitákhoz és a véleményüket is el merik mondani. Ezért úgy határoztunk, hogy új pályázatot hirdetünk.

Sok a vita manapság a szobrokról, különösen a nagyvárosok közterén felállított szobrokról. Minden szobor, mint minden műalkotás, az alkotó mondanivalóját, közlési szándékát hirdeti. Ám a műértők, s a szobrokkal mindennap találkozó nézők — gyermekek, háziasszonyok, férfiak vagy a tereken üldögélő nyugdíjasok — nemcsak a szobrász gondolatát fedezik fel az előttük álló szoborban. Vagy nem egészen azt. Esetleg egészen mást mond számukra a szobor.

Egy bizonyos: mindenkinek mond valamit egy szobor!

De kinek, mit mond???

Ez a kérdés pályázatunk új témája!

Példaként bemutatjuk elképzelésünket néhány szoborról, s arról, hogy szerintünk mit mondanak:

SOMOGYI JÓZSEF:

MARTINÁSZ

„Meddig kell várnom még a nyersanyagra?"

HENRY MOORE:

FÖLDANYA

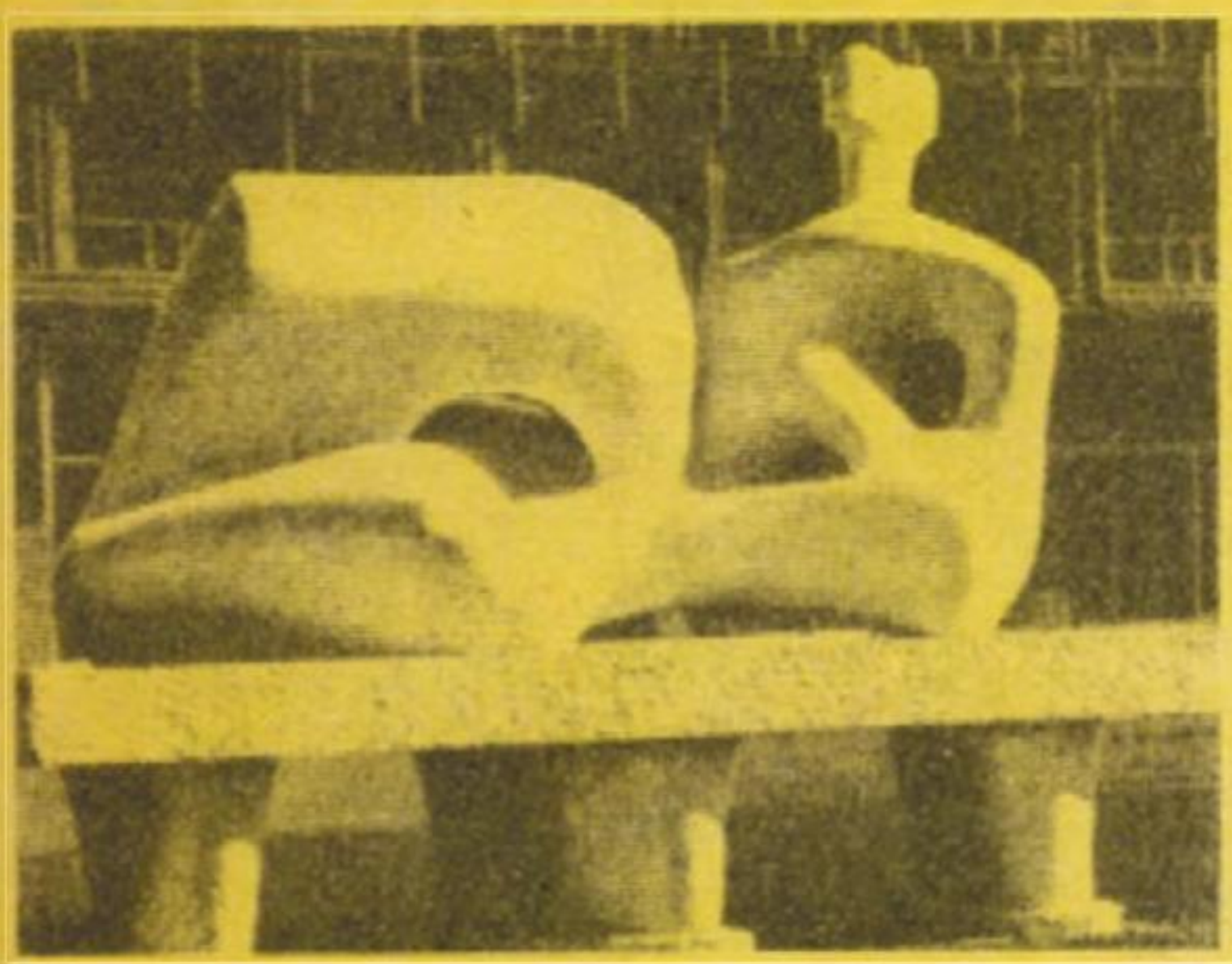

„Ez az én formám! Végre kaptam egy lakást, és a lépcső nem bír el!"

MAURICE FALCONET:

ÁMOR

„Vannak a születésnek olyan titkai, amit még a Czeizel Endre sem tud!"

Olvasóink — a fentiekhez hasonlóan — küldjék be pályázataikat, az előttük „megszólalt" szobrokról. A legmulatságosabban megszólaló szobrok fényképeit folyamatosan közöljük és egyenként kétszáz forinttal jutalmazzuk.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-25 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

JOGOS SZEMREHÁNYÁS

— Fiacskám — mondja a tanító bácsi a kis Kapornai Pistinek —, hogy írhattál ilyen rossz dolgozatot? Tizenegy hiba van benne! — Vízszintes 1 — függőleges 22 — feleli Pistike. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb június 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Szigetcsoport a Csendes-óceánban, az óriás teknős hazája
14. Egér, egér . . . a házból
15. Szélhámosok módszere
16. Egy örökzöld világsláger címe
18. Velence jut az eszünkbe erről a szóról
19. Valaminek az eredője
20. A fegyverüket használják
21. Finom déligyümölcs
22. Tengeri hajók javítására szolgáló létesítmény
25. Kelet — németül
26. E. N. S.
28. A tanult ember jelzője
32. Spanyol női név
33. Erdélyi unitárius püspök, kiváló népdalgyűjtő (1811—1875)
34. Nyugati autómárka
35. M. Ó.
36. E. K.
38. Milánó német neve
40. Helyeslés
42. Jó lenne, ha teljesülne
44. . . abszurdum
46. Az ultrarövid hullám jele
47. Kiváló magyar festőművész (1828—1899)
48. Nagyon halkan beszél
51. Azonos betűk
52. Mindenkihez meleg — állapította meg róla Karinthy Frigyes
54. Francia zeneszerző (Mignon)
56. Én — latinul
57. Másképpen, vagy „igazi nevén" — ismert latin szóval
59. Füves terület
61. Kiváló színművészünk (Imre)
64. Tojással szaporodó állat nőstényе
65. Nagy eszem-iszom

FÜGGŐLEGES

1. Magyarul: egyenlő
2. Sajátosan jóízű
3. Éppenhogy
4. Páncélos emlősállat
5. Nem szülő szülőnk
6. Az USA legfőbb űrhajózási hivatalának betűjele
7. Helyhatározórag
8. Nagy város Kanadában
9. Japán kikötőváros
10. A beteg szorul rá
11. Szabadtéri néprajzi múzeum
12. Azonos betűk
17. Felesége van
21. Gyümölcsöt tartósító művelet
23. Egyforma betűk
24. A miniszterek összessége
25. Pihenő a Szaharában
27. Hideg, viharos keleti szél
29. Forró égövi kúszónövén
30. Elv, tétel, tanítás
31. Megfontolt, szándékos
32. Azonos betűk
37. A büntetendő cselekmények egyik enyhe foka
39. A trópusokon élő rágcsáló állat
41. G. U.
43. Nem hamisítvány
45. Egyházi épület
49. Köszönet — angolul
50. Horgas végű bot
53. Azonos magánhangzók
55. Élettani egység
58. Végtag
60. Állatkert — idegen szóval
62. Mint az 53 függ.
63. Y. H.
64. A múlt idő jele

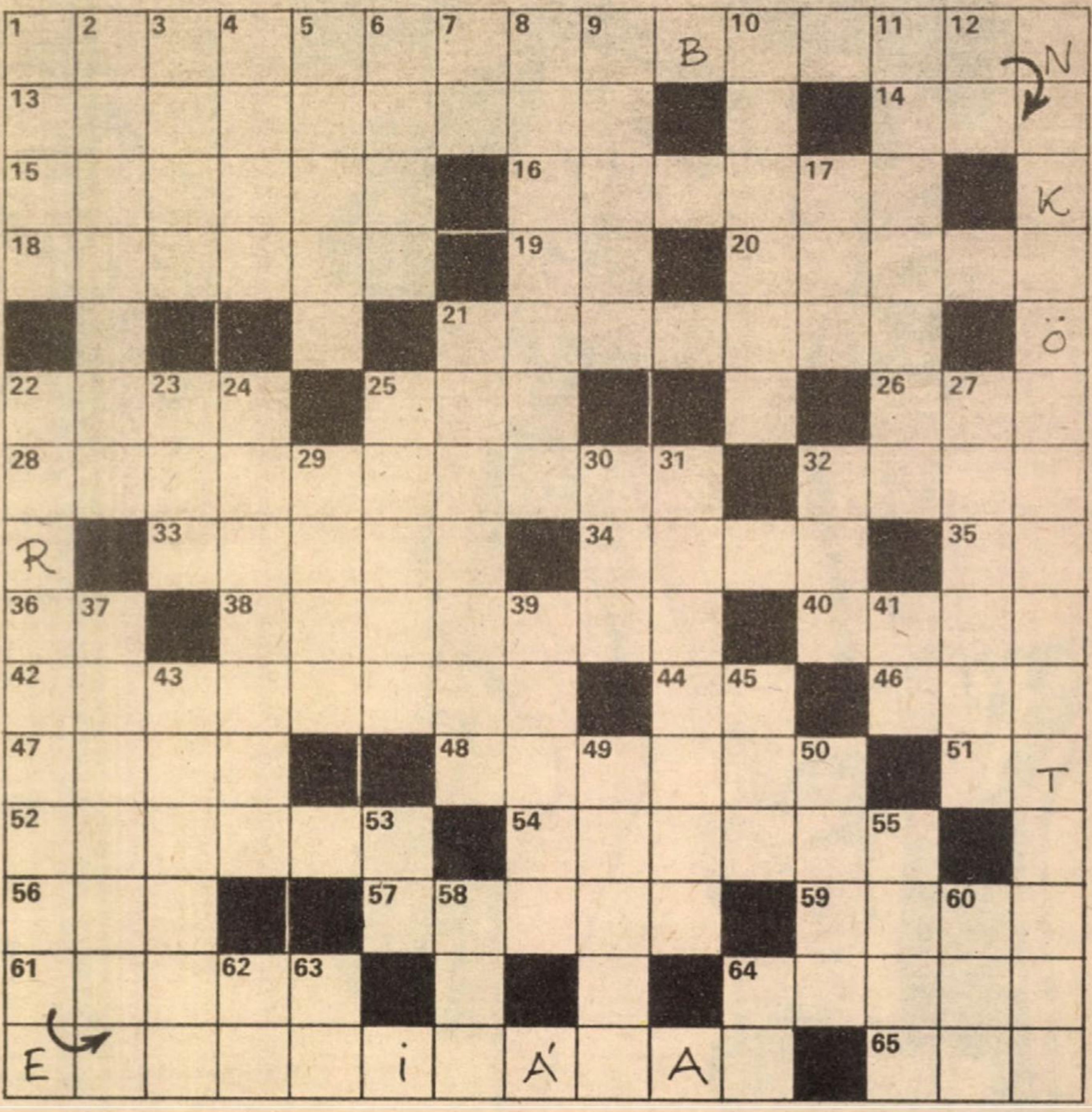

ROSSZMÁJ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Vagy a nagybácsi nem valódi, vagy pedig a gyöngy hamis."

100—100 forintot nyert:

Somogyi Jánosné, 8131 Balatonbozsok, Fő u. 95.
Rácz József, 3759, Aggtelek, Kossuth u. 8.
Bogoly Péter, 1035 Bp., Szentendrei út 29.

A nyereményeket postán küldjük el.

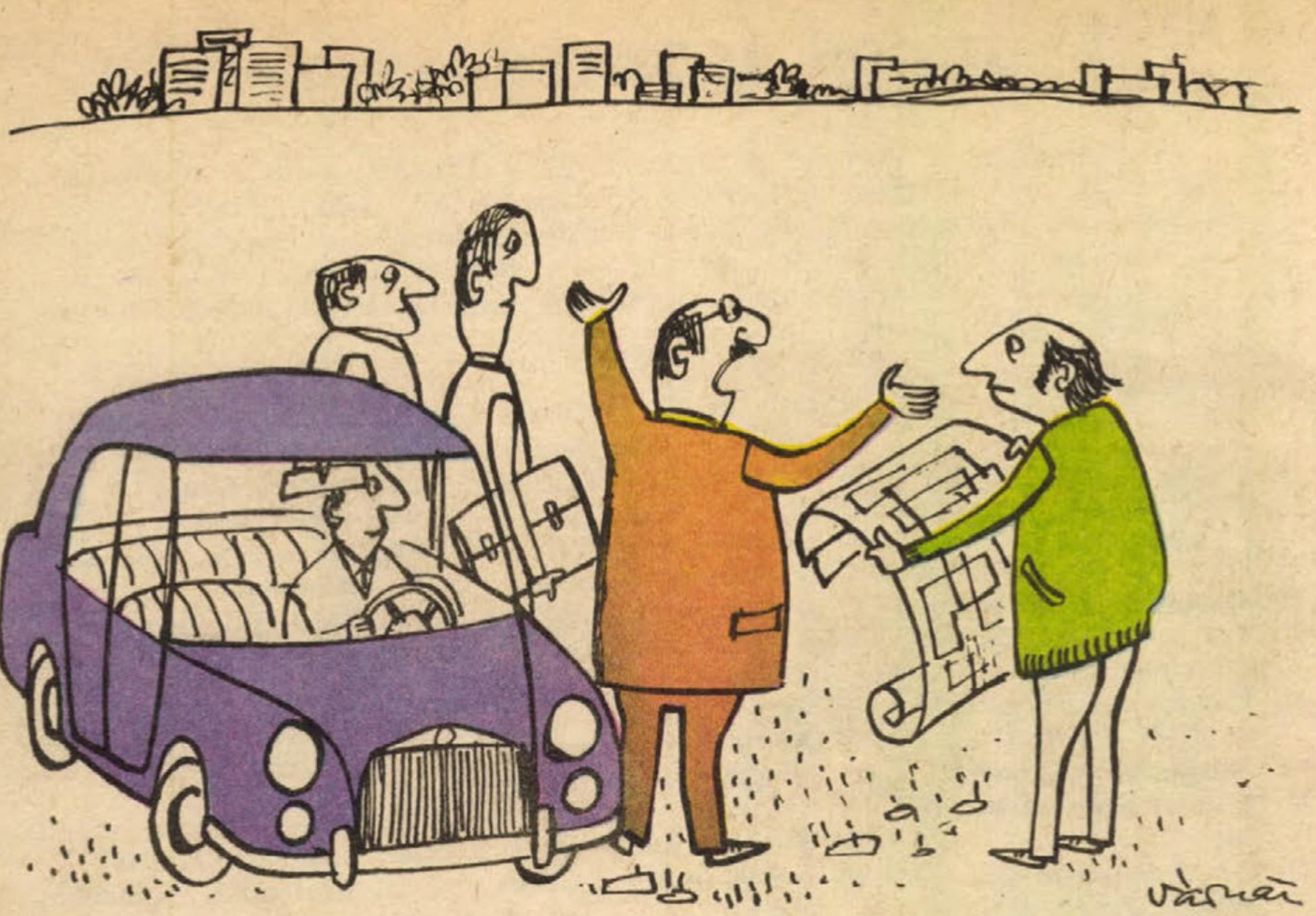

– Ez nem jó hely az építkezésre, itt nincs mit kivágni . . .

BETONFEJ

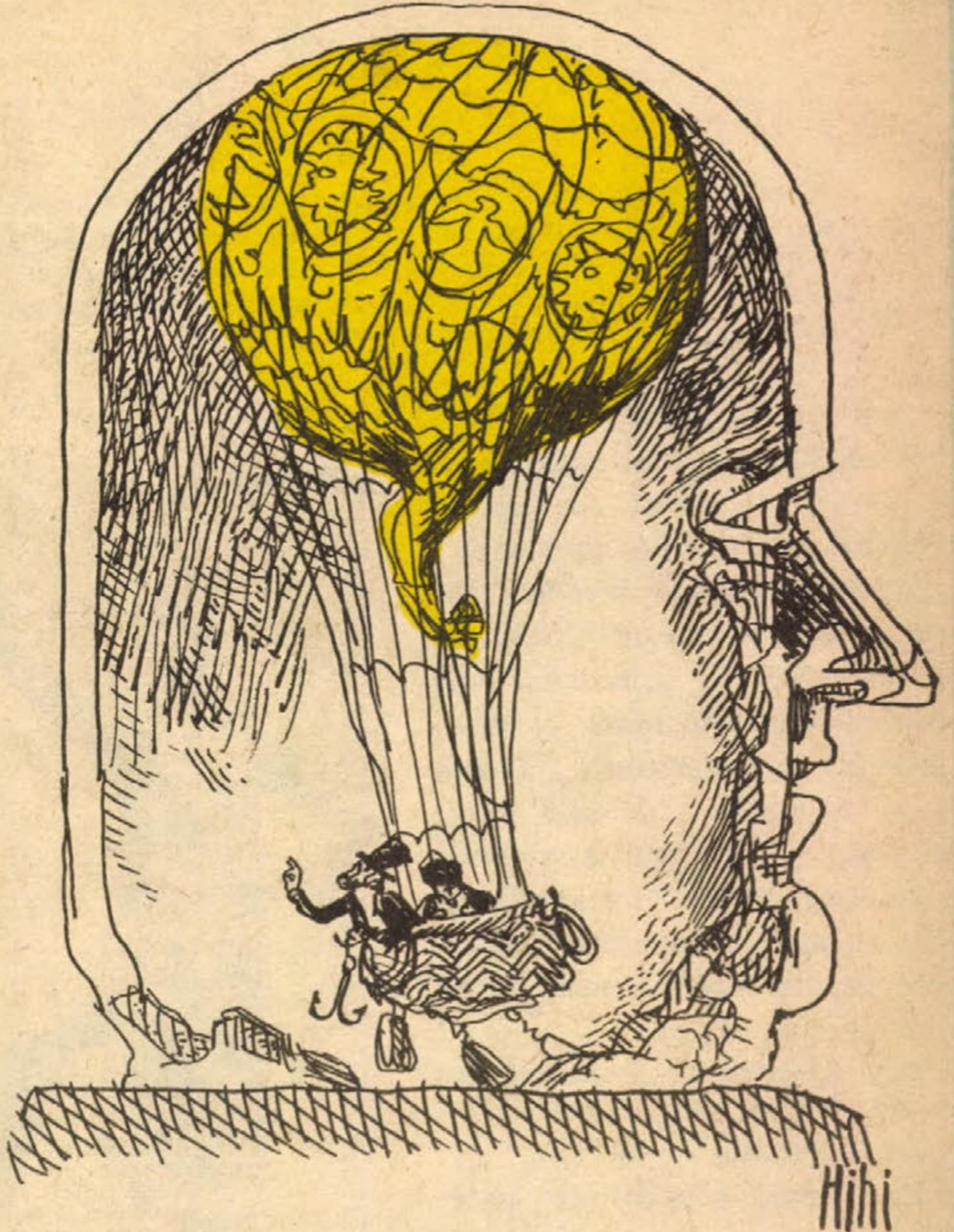

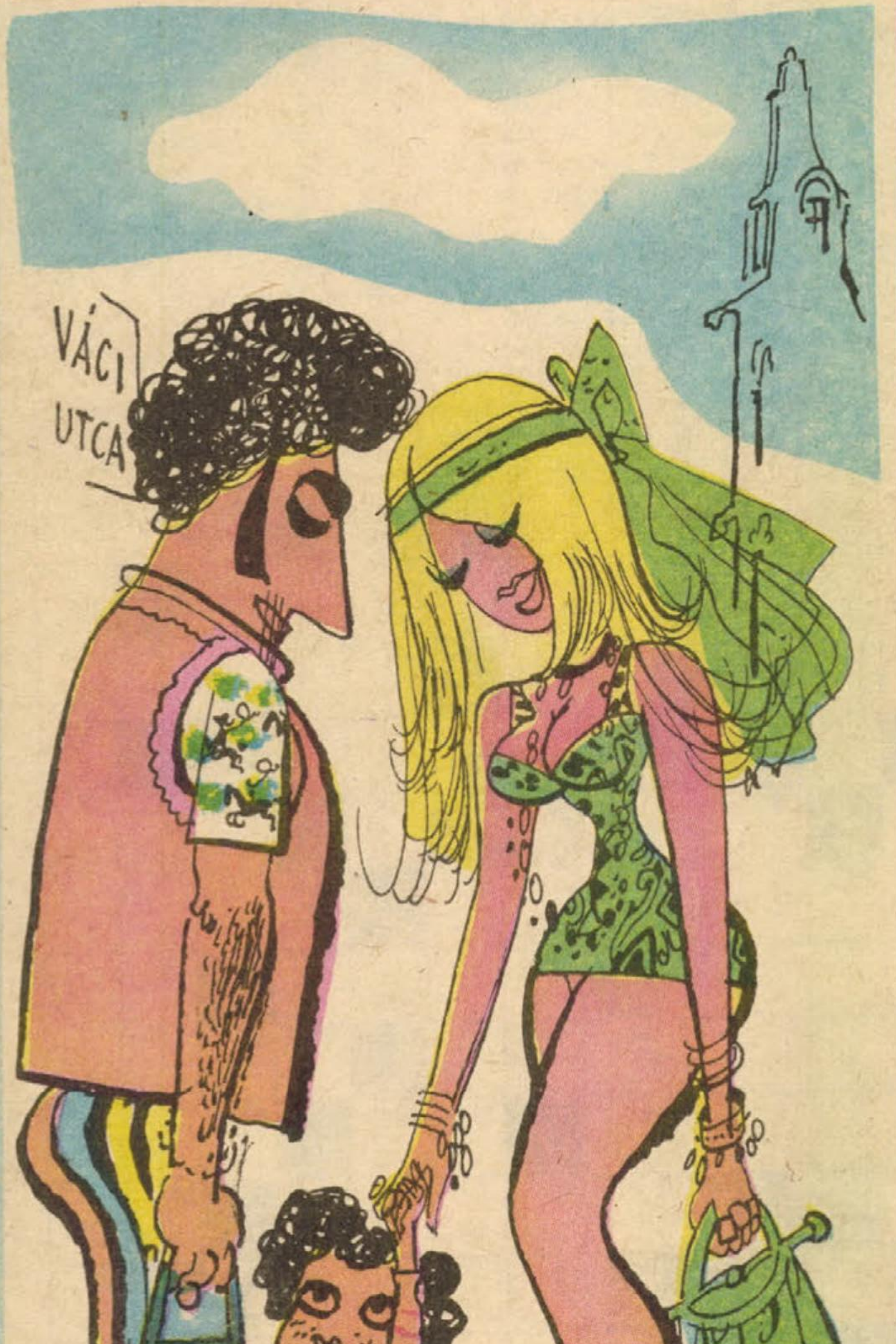

– Köszönj szépen, kisfiam!
– Bon giorno!

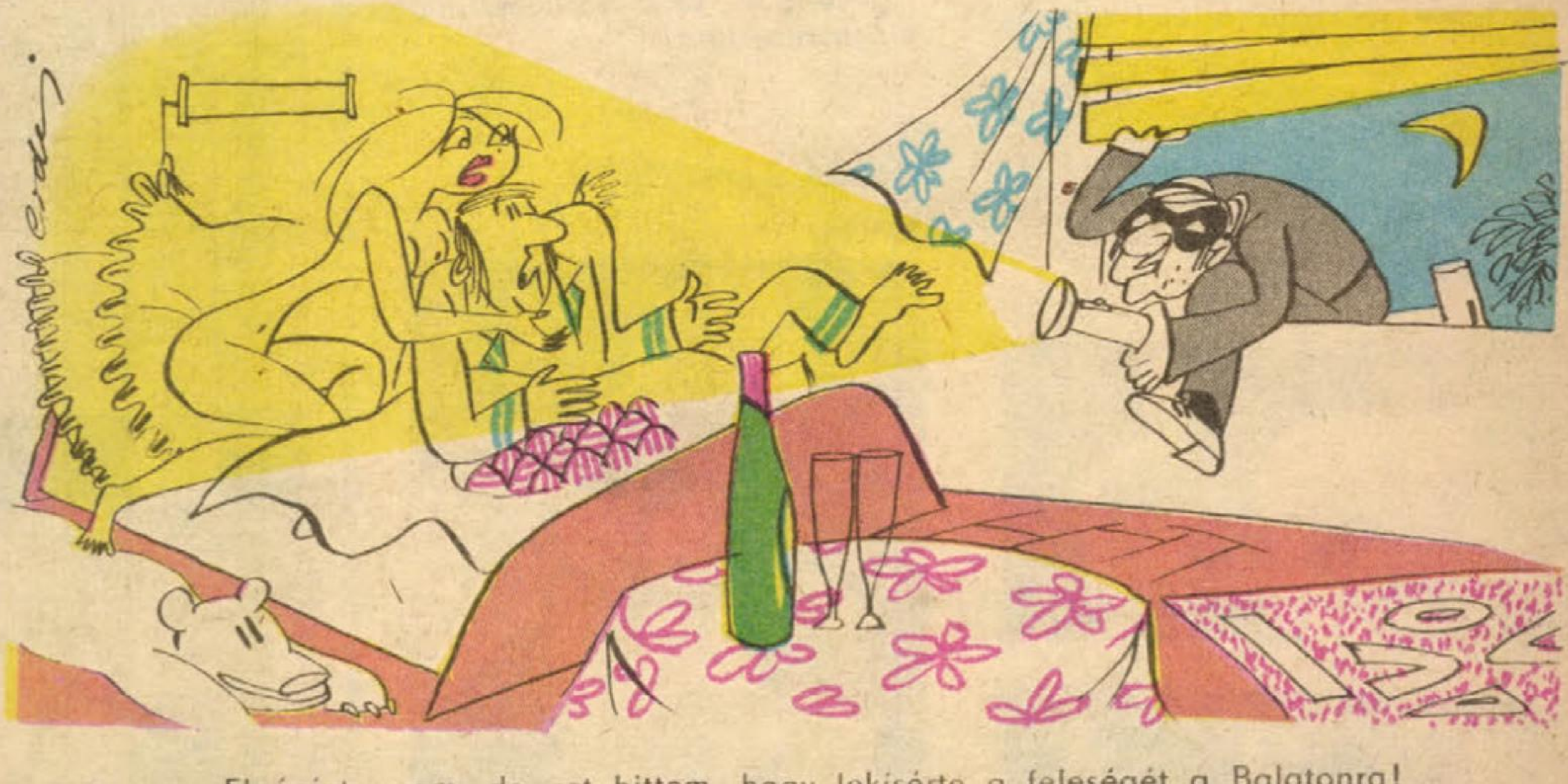

– Elnézést, uram, de azt hittem, hogy lekísérte a feleségét a Balatonra!

OLAJCSERE

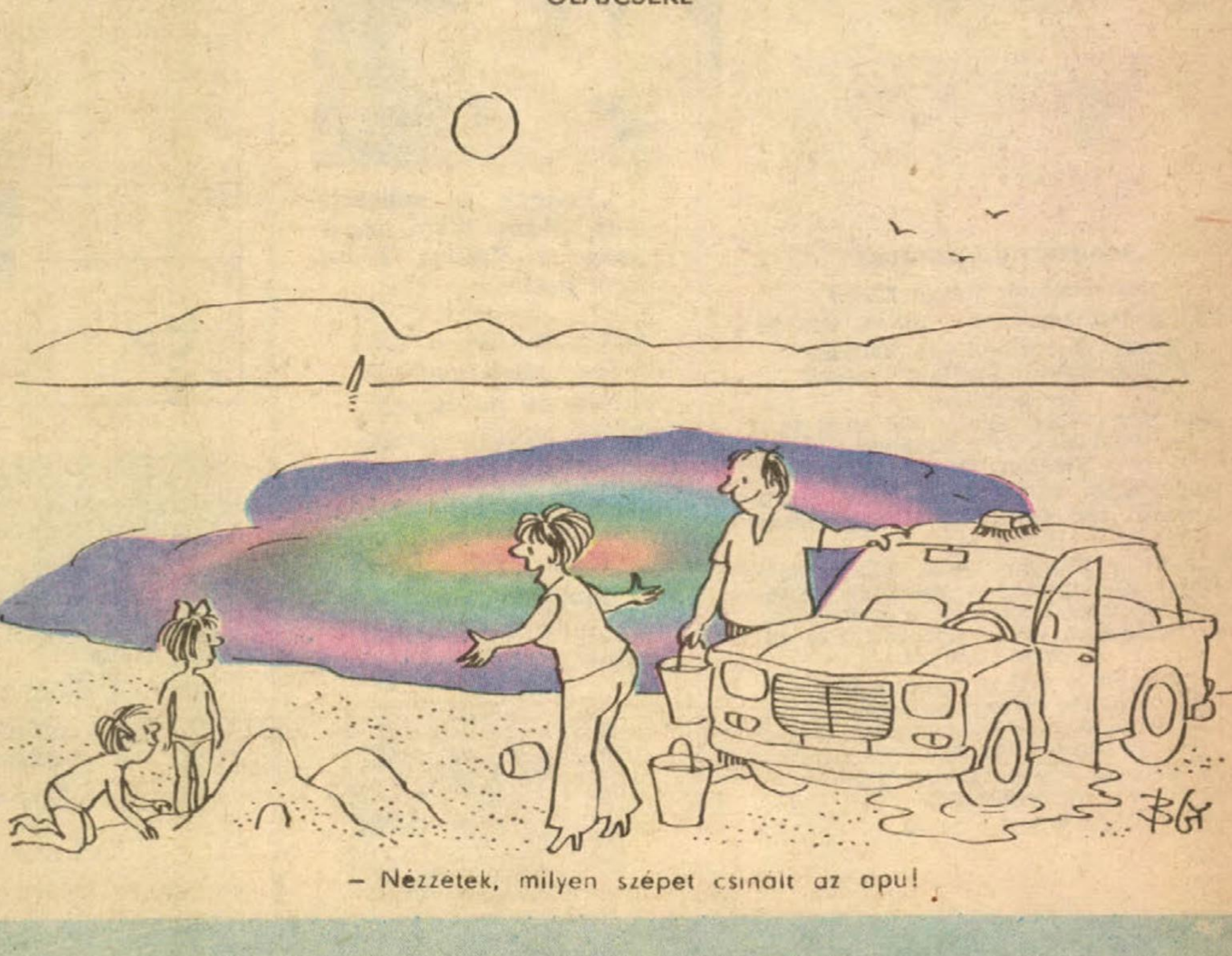

– Nézzetek, milyen szépet csinált az apu!